

به‌شی کرین و فروشتن و نالو ویل کردن (البیوع والمعاملات)

ناینی پیروزی نیسلام کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه ^(۱۱۱) وه هانی
موسولمانی داوه که‌وا کار و کاسبی بکات ^(۱۱۱) .

^(۱۱۱) بنه‌په‌ت (الاصل) له هه‌موو کرین و فروشتنی‌ک دا حه‌لال بووه (الاصل فی
المعاملات الإباحة) به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بی‌ت به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ردوو لایسی‌ی رازی بن . مه‌گه‌ر
ئه‌وه‌ی که‌له شه‌رع دا قه‌ده‌غه کراویبیت . له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له سورته‌ی
(البقرة : 275) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ واته : وه خوی
گه‌وره کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه و سوودو (ریا) خواردنیشی حه‌رام کردوه وه
هه‌روه‌ها له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له سورته‌ی (النساء : 29) دا که ده‌فه‌رمی :
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ
مِنْكُمْ﴾ واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ماله‌کانتان له نیوانتان دا مه‌خون به
ناهق ، مه‌گه‌ر به بازرگانی و کرین و فروشتنی‌ک به‌په‌زامه‌ندی هه‌ردوو لا ئه‌نجام درایبیت .
وه له‌به‌ر فه‌رموده‌ی (حکیم بن حزام) (خوی لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
فه‌رموی : ((البیعان بالخيار ما لم يتفرقا)) واته کریارو فروشیار به‌ره‌زامه‌ندی خویانه
تا له‌یه‌ک جیانه‌بوونه‌ته‌وه ، واته : بویان هه‌یه په‌شیمان بنه‌وه تا له‌یه‌ک جودا ده‌بنه‌وه
له‌دانیشتنی (مه‌جلبسی) کرین و فروشتنه‌که‌دا [رواه البخاری (4/رقم 2110) ومسلم
(3/1164/1532) وغیرهما] .

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی (المقدم) (خوی لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فه‌رموی ((مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ
دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ)) واته : هه‌یچ که‌سیک خواردنیکی
نه‌خواردوه هه‌رگیز چاکتربیت له‌وه‌ی له کاری ده‌ستی خوی بیخوات ، و پیغه‌مبه‌ر (داود)
سه‌لامی خوی لی بی‌ت له‌کاری ده‌ستی خوی ده‌خوارد)) [رواه البخاری (4/2072/303/4) .

وہ ہموو پینگایہ کی حەلالی بو بگریتەبەر و دوور بکەوینتەوہ لە هەموو
پینگایەکی حرام و فیئ (۱۱۱)

وہ لەبەر فرمودەکە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا پینگەمبەری خوا
(ﷺ) فرمووی : ((لَأَنْ يَحْتَطِبَ أَحَدُكُمْ حُرْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا
فِيَعْطِيَهُ أَوْ يَمْنَعَهُ)) واتە : ئەگەر یەکیکیان بە پشتی خووی کۆلە چیلکە پابکیشت
چاکترە لەوەی داوا لە کەسێک بکات ئەویش یان پێ دەدات یان پێی نادات)) [رواه البخاری
2074/303/4] و غیرە .

(166) لەبەر فرمودەکە ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) کەوا
پینگەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمَلُوا فِي الطَّلَبِ فَإِنَّ
نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوِفِيَ رِزْقَهَا وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمَلُوا فِي
الطَّلَبِ ، خُدُو مَاحِلًا وَدَعُوا مَاحِرَمًا)) واتە : ئەی خەلکینە ، لەخوا بترسن وە لە داوا
کردنی دونیادا زیاده پەوی مەکەن چونکە هیچ نەفسێک نامریت تا پۆزی خووی تەواو
نەکات ئەگەر چی هەندیک دوايش کەوینت ، دە لەخوا بترسن و زیاده پەوی مەکەن لە
داواکردنی دونیادا ، ئەو ببن کە حەلالە وەواز لەو ببن کە حەرامە [رواه ابن ماجه
2144/725/2] و هو صحيح ابن ماجه (1743) .

وہ فرمودە ی (حَكِيمُ بْنُ حَرَامٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا پینگەمبەر (ﷺ)
فرمووی : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَالٌ يَتَفَرَّقَا ، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا
وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا)) واتە : کەریار و فرۆشیار وان لە (اختیار) دا
دەتوانن پەشیمان ببنەوہ تاوہکو جیا نەبونەتەوہ ، جا ئەگەر هەردووکیان راست بکەن وە
عەیبەکانی پوون بکەنەوہ ئەو بەرەکەت دەخریتە کەربەن و فرۆشتنە کەیانەوہ ، وە ئەگەر
عەیبەکانی بشارنەوہ و درۆ لەگەڵ یەک دا بکەن ئەو بەرەکەت لە کەربەن و فرۆشتنە کەیاندا
نامینیت)) [رواه البخاری (2110/328/4) و مسلم (1532/1164/3) و غیرەما] .

وہ فرمودە ی (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فرمووی : بیستم
پینگەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ
بَيْعًا فِيهِ عَيْبٌ إِلَّا بَيَّنَّهُ لَهُ)) واتە : موسولمان برای موسلمانە ، وە حەلال نییە بو هیچ

وہ نگہر دولہمہندیش بوو فرمانی خوی تیدا بهجی بهینیت ، (۱۱۱) وہ
 ہر وہا ہانی داوہ کہوا لہکربن و فروشتن دا ئاسان و لیپورده بیت
 و ہچاوی لہنہ دارہکانہوہ بیت (۱۱۱) و ہانیشی داوہ کہوا بہیانیان زوو
 دہرچیت بو کارو کاسبی (۱۱۱) و نگہر چوہ بازارہوہ دوعای بازار

موسولمانیک شتیک بہ براکے بفروشیت عہبیکے تیدا بیت پرونی نہکاتہوہ بوئی)) [رواہ
 ابن ماجہ (2246/755/2) وهو صحیح بروانہ صحیح الجامع (6705)]
 وہ لہبہر فرمودہکہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لئ رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا
 (ﷺ) دای بہلای پیاوئیک دا خواردن دی فروشت جا دہستی کردہ ناویدا پہنجہکانی تہر
 بوو جا پی فرمووی : ((ئہی خاوندی ئہم خواردنہ ئہمہ چیہہ؟)) ووتی : ئاوی ئاسمان
 لی داوہ ، ئہی پیغہمبہری خوا ! فرمووی : ((ئہی بو نہتختوہوہتہ سہرہوہی
 خواردنہکہوہ تا خہلکی ببینیت؟)) پاشان فرمووی : ((مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا)) واتہ
 ہرکہسئک فیل بکات ئہوہ لہ ئیمہ نیہہ)) [رواہ مسلم (102/99/1) و ابوداؤد (3435/321/9)
 مع العون و الترمذی (1337/389/2) واللفظ لہ وغیرہم وهو صحیح بروانہ صحیح الترمذی (1060) و صحیح
 ابن ماجہ (1809)] .

(167) لہبہر فرمودہکہی (مُعَاذُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمَّةٍ) کہوا
 فرمووی : رُوِّتُكَ دَانَشْتَبَوِيْنَ لَه شَوِيْنِيْكَ دَا ، جَا پِيْغَهْمَبَهْرِيْ خَوَا (ﷺ) هَات وَ شَوِيْنَهْوَارِي
 ئاو بہسہریہوہ دیار بوو ، جا ہندیکمان پیوی ووت : ئہمپرو دہبینین نہفس خوئی ،
 ئہویش فرمووی : ((أَجَلٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)) واتہ : بہلئ سوپاس بو خوا ، پاشان خہلکہکہ
 باسی دولہمہندیان کرد جا ئہویش فرمووی ((لَا بَأْسَ بِالْغِنَى لِمَنْ اتَّقَى ، وَالصَّحَّةُ
 لِمَنْ اتَّقَى خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى ، وَطَيِّبُ النَّفْسِ مِنَ النَّعِيمِ)) واتہ : ((دولہمہندی ہیچ
 خرابہیہکی تیدا نیہہ بو کہسئک لہ خوا بترسیت ، وہ لہش ساغی بو کہسئک لہ
 خوابترسیت لہ دولہمہندی چاکترہ ، وہ نہفس خوئی لہ بہہرہ ہرہ گہورہکانہ))
 [رواہ ابن ماجہ (2141/724/2) وهو صحیح بروانہ السلسلۃ الصحیحۃ (174) و صحیح ابن ماجہ (1741)] .

(168) لہبہر فرمودہکہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لئ رازی بیت) کہوا
 پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرمووی : ((رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا اشْتَرَى وَإِذَا

بخوینیت (□□□)

﴿اِقْتَضَى﴾ واته : (په حمه‌تی خوا له پیاویک بیټ که‌وا لیبورده‌یه نه‌گه‌ر شتی‌ک بفرۆشیت و نه‌گه‌ر شتی‌ک بکړیت و نه‌گه‌ر داوای حه‌قی خو‌ی بکاته‌وه) [رواه البخاری (2076/206/4)].
 وه‌فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((كَانَ تَاجِرًا يُدَايِنُ النَّاسَ فَإِذَا رَأَى مُعْسِرًا قَالَ لِفَثْيَانِهِ تَجَاوَزُوا عَنِّي ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنِّي ، فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ)) واته : بازگانیک (تاجر) هه‌بوو قه‌رزی به‌خه‌ک نه‌دا ، جائه‌گه‌ر که‌سیکی ده‌ست کورتی ببینیا‌یه ، به‌کریکاره‌کانی ده‌ووت : لئی خو‌ش بن به‌لکو خوای گه‌وره لی مان خو‌ش بیټ جا خوای گه‌وره لی ی خو‌ش بوو] رواه البخاری (2078/308/4).

□□□ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (صَخْرُ الْغَامِدِيِّ) و (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا)) واته : خوایه به‌ره‌که‌ت بوؤ ئوممه‌ته‌که‌م بخه‌ره به‌ره‌به‌یان (به‌یانیان زوو) یانه‌وه [رواه ابوداود (265/7/2589) مع العون والترمذي (1230/343/2) وابن ماجه (2236/752/2) وهو صحيح برواه صحیح ابن ماجه (1818)].

□□□ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) (خوایان لی پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((هَرَّكَ سَيْكُ كَاتِيكَ دَهْجِيَّتَهُ بَازَارَهُ بَلَى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))) نه‌وه خوای گه‌وره هه‌زار هه‌زار چاکه‌ی بوؤ ده‌نوسیت ، و هه‌زار هه‌زار خراپه‌ی له‌سه‌ر ده‌سپړته‌وه وه مالیکي بوؤ ده‌کات له‌به‌ه‌شت دا)) [رواه ابن ماجه (2235/752/2) وهو صحيح برواه صحیح ابن ماجه (1817)].

ئەو كېرىن و فرۆشتانەى كە قەدەغەى لى كراوہ (البیوع المئهی عنہ)

ھەر كېرىن و فرۆشتنیک كە نادیار بیٹ و بیئتە ھۆى فریودان (الغرر) (۱۱۱) ۋە ئەمەش جوړى زۆرە ۋەك فرۆشتى ماسى لەئاودا ۋە فرۆشتنى بەچكە لە سكى دایك دا (۱۱۱) ۋە فرۆشتنى دەست تىوہدان ۋە فرەدان

(171) لەبەر فەرمودەكەى (أبو هُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بیٹ) ((كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى كرووہ لە فرۆشتنى بەردو لە فرۆشتنى نادیار و فریودان(الغرر) [رواه مسلم (1513/1153/3) وابوداود (3360/230/9) وغیرهما].

ئىمامى (النَّوَوِي) دەفەرمى: قەدەغە كەردن لە فرۆشتنى (غَرَر) بنەرەتیکى زۆر گەورەىە لە بنەرەتەكانى بەشى كېرىن و فرۆشتن ، ھەر لەبەر ئەوہ ئىمامى(مُسلم) پىشى خستوہ لە كتیبەكەيدا ، ۋەمەسەلەىەكى زۆر زۆرى بەر دەكەوئیت ۋەك فرۆشتنى كۆیلەى پاكردو، ۋەشتى نادیار ، ۋە نەزانراو ، ۋە ئەوہى نەتوانرئیت بدرئتە دەست ، ۋەئوہى كە بەتەواوى نەبووہتە مولكى فرۆشيار ، ۋە فرۆشتنى ماسى لەئاودا و شىرىش لە گوان دا ۋە بەچكە لەسگ دایك دا ۋە ... ھتد ئەوانەى لەم شىوہن ، ۋە فرۆشتنى ئەمانە ھەموو بەتالە ، چونكە (غَرَر) يَكە بەئى پىوئست بوون ... جا ئەگەر پىوئست بوو كەوا (غَرَر) بكرئت و خۆى لى نەدەپاريزرا مەگەر زۆر بە ناپرەحتى ، ۋە (غَرَر)كەى بئى نرخ بوو ، ئەوہ ئەو فرۆشتنە دروستە ... ۋە بزائە فرۆشتنى دەست تىوہدان (المَلَامَسَةُ) و فرۆشتنى فرى دان (المُنَابَذَةُ) و فرۆشتنى بەچكە لەسك دایك دا يان تازە لەدایك بوو (حَبْلُ الحَبَلَةِ) و فرۆشتنى بەرد (الحَصَاة) ۋە ئاوى نىر (عَسْبُ الفَحْل) ۋە ئەوانەيشى ۋەك ئەمانەن كەوا دەقى تايبەتيان لەسەر ھاتوہ ، ھەمووى دەكەوئتە بەر فرۆشتنى (غَرَر) لە قەدەغە كەردن دا ، بەلام بەجيا باس كراوہ ۋە قەدەغەى لى كراوہ ، چونكە لە فرۆشتنە نەفامىيە(جاھليە) بەر بلاوہكان بوو ، (والله اعلم) [شرح مسلم (156/10) بەدەست كاريبەوہ].

(۱۱۱) بېروانە بۆ (پ 171) .

(المَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ) (۱۱۱) وه فروشتنی شیر له گوان دا (۱۱۱) وه فروشتنی دهست كهوت پيش دابهش كردنی (۱۱۱). وه فروشتنی بهری دار پيش پئگه‌یشتنی (المُرَابِنَةُ) وه فروشتنی كشتوكال پيش پئگه‌یشتنی به نه‌ندان‌یه‌کی دیاری كراو له خواردن ، و فروشتنی بهری دارخورما بو سالیك زیاتر به‌یه‌ك عه‌قد (المُعَاوَمَةُ) ، وه فروشتنی بهری دار خورما به‌نه‌ندان‌یه‌کی دیاری كراو له خورما به‌لام روخسه‌ت به (عَرَايَا) دراوه ، (۱۱۱)

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی ((پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردوو له‌دوو فروشتن : ده‌ست تیوه‌دان (المَلَامَسَةُ) وه فره‌دان (المُنَابَذَةُ) .)) ، [رواه مسلم (1511/1152/3)] .
وه له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بی‌ت) له‌م باره‌وه ، [رواه البخاری (2143/358/4) ومسلم (1512/1152/3) وغيرهما] .
(مَلَامَسَةُ) : نه‌وه‌یه هه‌ریه‌كه‌یان ده‌ست له پۆشاک‌ی نه‌وی ترده‌دات به‌بی تی پوانینی ته‌واو . وه (مُنَابَذَةُ) : نه‌وه‌یه هه‌ریه‌كه‌یان پۆشاک‌ی خوی بو نه‌وی تر فره‌دات وه كه‌سیان ته‌ماشای پۆشاک‌ی نه‌وی تریانی نه‌كردوو .

(۱۱۱) پروانه (پ 171) .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی : ((پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردوو له فروشتنی ده‌ست كهوت تا دابه‌ش ده‌كریت .)) [رواه النسائي (4645/301/7) وهو صحيح بروانه صحيح النسائي (4330) والارواء (142/5)] .
(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموو ده‌كه‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی : پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردوو له ((المُحَاقَلَةُ وَالْمُخَاضِرَةُ وَالْمَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ وَالْمُرَابِنَةُ)) [رواه البخاری (2207/404/4)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بی‌ت) فه‌رموی : ((پيغه‌مبەر (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردوو له ((المُحَاقَلَةُ وَالْمُرَابِنَةُ وَالْمُعَاوَمَةُ وَالْمُخَابِرَةُ))

وہلہ (تُنْيَا) وہ پوخسەتی داوہ بہ (العَرَايَا) [رواہ البخاری (2381/5/5) ومسلم (1536/1175/3)]

- (المُحَاقَلَة) واتە : فرۆشتنی کشتوکالّ بە ئەندازە یەکی دیاری لە خواردن .
- (المُرَابَنَة) واتە : فرۆشتنی بەری دار خورما بە چەند ویسقیکی خورما .
- (المُعَاوَمَة) واتە : فرۆشتنی بەری دار خورما بۆ چەند سالیك بە یەك (عقد) .
- (المُخَاضِرَة) واتە : فرۆشتنی میوہ بەسەوزی ، واتا پيش پئگەيشتن (بە کالی) .
- (المُخَابِرَة) واتە : بەکرى دانى زەوى بەھەندىك لەو بەرھەمەى لى دەردەچيئ .
- (الثَّنْيَا) واتە : جیاکردنەوہى سوديكي ناديار لە فرۆشراوہکەدا .

(عَرَايَا) (النَّوِي) دەفەرمى (العَرَايَا) ئەوہیە کەوا کەسيكي (خَرَص) زان تخمینی خورماى چەند دار خورمايەك بکات و بليت ئەم خورما تەرەى بەسەر ئەم دار خورمايانەوہ ئەگەر ووشك ببیتەوہ سى ویسق (بۆ نمونە) خورماى تیدا دەبیت جا خاوەنەکەى دەفرۆشیتە کەسيك بەسى ویسق خورماى ووشك وەھەر لەو دانیشتنەدا ھەردووکیان دەیدەنە دەست یەك ، کابرای کرپار خورما ووشکەکە و کابرای بفرۆشیش خورما تەرەکە ، ئەمە دروستە ئەگەر لە پینج ویسق کەمتر بێت ، وە دروست نییە لە پینج ویسق زیاتر ، وە ئەوہى راست بێت ئەمە دروستە بۆ دەولەمەندو ھەژاریش ، وەلە خورماى تەرەو تری زیاتر لە هیچی تر دا دروست نییە پروانە [شرح صحیح مسلم (188/10)] .

تییینی :

یەك ویسق = (60) (صاع) ھ ، وھەر (صاع) یكیش = (4) گویلە ، وەھەر گویلێكیش = (554) گرامە ، کەوابوو ھەر (صاع) یك = $4 \times 554 = 2176$ گرام دەکات ، کەوابوو یەك ویسق = $60 \times 2176 = 130.560$ کیلو گرام دەکات ، کەواتە پینج ویسق = $5 \times 130.560 = 652.8$ کیلو گرام دەکات .

وہ فروشتنی بہرد (۱۱۱) وہ فروشتنی ناوی نیّر (عَسْبُ الْفَحْلِ) (۱۱۱) وہ کربن و فروشتنی ئہ وہی کہ بہدہستی نہ گہیہ شتوہ (مَالَمْ يَقْبِضْنَهُ) (۱۱۱) وہ ئہ وہیشی کہ لای خوئی نییہ (مَالَيْسَ عِنْدَهُ) (۱۱۱) وہ فروشتنی خواردنیک

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بروانہ (پ 171)، ئیمامی (النَّوَوِي) رہ حمہ تی خوای لی بیّت دہ فہرموی فروشتنی بہرد (بَيْعُ الْحَصَاةِ) بہسی جوّر لہ یہک دراوہ تہ وہ :-

یہ کہ میان : ئہ وہیہ بلّی : لہم پوشاکانہ دا ئہ وہیانت پی دہ فروشم کہ ئہم بہردہی دہ کہ ویّتہ سہرکاتیک ہلیدہ دہم ، یان لہم زہویت پی دہ فروشم ، لہم شوینہ وہ تاوہ کو ئہو شوینہی ئہم بہردہی پی دہ گات .

دو وہم : ئہ وہیہ بلّی : پیتم فروشت لہ سہر ئہ وہی بؤت ہ یہ پہشیمان ببیتہ وہ تائہم بہردہ فرپی دہ دہم .

سییہم : ئہ وہیہ فرپیدانی بہردہ کہ خوئی بکہ نہ فروشتن ، جادہ لّی : ئہ گہر ئہم پوشا کہم بہم بہردہ وہ فرپی دا ئہ وہ بہتو فروشراوہ بہ ئہ وہندہ .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیّت) کہوا فہرموی پیغہ مہر (ﷺ) قہدہ غہی کردوہ لہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) واتہ : پیاویک ئاژہ لیکی نیری ہ یہ بہ پارہ کہ لی ئاژہ لی میی کہ سیکی تری پی ئہ دات . [رواہ البخاری (2284/461/4) وغیرہ] .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیّت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی : ((مَنْ ابْتِئَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبِغُهُ حَتَّى يَقْبِضَهُ)) واتہ : ہر کہ سیک خواردنیکی کری با نہی فروشیّت تاوہری دہ گریّت (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فہرموی : وادہ زانم ہ مویو شتیک و ہک خواردن وایہ لہم قہدہ غہ کردنہ دا [رواہ البخاری (2135/439/4) ومسلم (1525/1160/3) واللفظ لہ] .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (حَكِيمُ بْنُ حِرَّامٍ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا فہرمویہ تی : ووتم ئہی پیغہ مہری خوا ، پیاویک داوای شتیکی فروشتنم لی دہ کات و لہ لای خوّم نییہ ، ئایا بیفروشم ؟ فہرموی ((لَا تَبِغْ مَالَيْسَ عِنْدَكَ)) واتہ : ئہ وہ

تاله‌کاتی کربنی دا کیشانه‌ی ده‌کات و له‌کاتی فروشتنیشی دا کیشانه‌ی ده‌کات (حَتَّىٰ يَجْرِيَ فِيهِ الصَّاعَانُ) ^(۱۱۱۱) وه دروست نیه‌یه خه‌لکی شاری شت بو خه‌لکی بیگانه بفروشیته (الْحَاضِرُ لِبَادٍ) ^(۱۱۱۱) وه زیادکردنی نرخ

مه‌فروشه که له‌لای خۆت نییه [رواه ابن ماجه (2187/737/2) والترمذی (1250/350/2) وابو داود (3486/401/9) مع العون والنسائي (289/7) وهو صحيح برواه الارواء (1292)].

^(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَانُ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) پی‌ی فه‌رموو : نه‌گه‌ر شتیکت کپی نه‌وه پیوانه‌ی که ، وه‌نه‌گه‌ر فروشتیشت نه‌وا پیوانه‌ی که [رواه احمد (62/1) والبخاری (344-243/4) معلقا].

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرٍ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فه‌رموویه‌تی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌فروشتنی خواردن تا دوو (صاع) ی به‌سه‌ردا تی نه‌په‌ریته (صاع) ی فروشیار و (صاع) ی کپیار)) [رواه ابن ماجه (2228/750/2) والدارقطنی (24/8/3) والبيهقي (306/5) . وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (1812)].

^(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَسُسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : ((قه‌ده‌غه‌مان لی کرا که‌وا که‌سبکی خه‌لکی شار شت بفروشیته بو که‌سبکی دهره‌وه‌ی شار ، نه‌گه‌ر چی برایشی بیته یان باوکی)) [رواه البخاری (2161/37/4) ومسلم (1523/1158/3) وغيرهما].

وه فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرٍ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رمووی ((لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ دَعَا النَّاسَ يَرْزُقَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ مِنْ بَعْضٍ)) واته : باخه‌لکی شار بو خه‌لکی دهره‌وه‌ه‌ی ه‌یچ نه‌فروشن ، واز له‌خه‌لکی بینن با خوا پۆزی هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان بدات [رواه مسلم (1522/1157/3)]. قه‌ده‌غه‌کردنی فروشتنی کابرای شاری بو کابرای لادیی له‌به‌ر نه‌وه‌یه ، چونکه کابرای شار له‌نرخ‌ی شار چاک ده‌زانن جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بو بفروشیته ، نه‌وه‌ نایه‌لیته خه‌لکی سوودی لی وه‌ریگرن .

بەمەبەستی فریودانی خەلکی (النَّاجِش) (۱۱۱) وەزەم کردن بەسەر کەربەنی خەلکی دا (الْبَيْعُ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) (۱۱۲) وەچون (رۆیشتن) بەپیری بارەو پێش گەیشتنی بەبازار (تَلَقَّى الرُّكْبَانَ) (۱۱۳) وەدروست نییە هیچ سوودێک

(۱۱۱) لەبەر فرمودەکەی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان ئی رازی بیئت) کەوا فرمودی پیغەمبەر (ﷺ) قەدەغەیی کردوو لە (النَّجَش) [رواه البخاری (2142/355/4) ومسلم (1516/1156/3)].

و (نَجَش) ئەو یە : نرخێ فرۆشراوەکە زیاد کات نەک بەمەبەستی کەربەن ، بەلکو بەمەبەستی ئەو یە خەلکی پێ فریودات بۆ ئەو یە بەنرخێکی گران بیکەن . (۱۱۲) لەبەر فرمودەکەی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بیئت) کەوا فرمودی ((پیغەمبەری خوا قەدەغەیی کردوو لەو یە خەلکی شارشت بۆ خەلکی دی فرۆشیت و لەفرۆشتنی (نَجَش) وەلەو یە پیاویک شت بکەیت بەسەرکەربەنی براکە ی دا وە لەو یە داوای ژنیک بکات بەسەر داوای براکە ی دا ...)) [رواه البخاری (2140/353/4) ومسلم (1515/1155/3)].

و فرمودەکەی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان ئی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی ((لَا يَبِيعُ أَحَدُكُمْ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ)) واتە : هیچ کە سیکتان شت مەکەن بەسەر کەربەنی براکەتان دا [رواه احمد (121/2) والنسائي (4503/258/7) . وهو صحيح برواه صحيح النسائي (4195)].

(185) لەبەر فرمودەکەی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان ئی رازی بیئت) کەوا فرمودی : پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی ((لَا تَلَقُّوا الرُّكْبَانَ وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ)) واتە : مەچنە (نەپۆنە) پیری بارەو و کەسیکی شاری بۆ کەسیکی لادیی هیچ نەفرۆشیت [رواه البخاری (2158/370/4) ومسلم (1521/1157/3)].

و ((تَلَقَّى الرُّكْبَانَ)) ئەو یە کەوا کۆمەلێک ، باری بازرگانی دەهینن بۆ شار جا ئەم بچیتە رێگایان لێیان بیکەیت پێش گەیشتنیان بەبازار و زانیی نرخێ بازار . و ئەو کەسە ی بەو شیو یە فریو بدەیت دەتوانیت لێی بسینیتەو و بەنرخێ بازار پێی فرۆشیت ، لەبەر فرمودەکەی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بیئت) کەوا فرمودی ((پیغەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغەیی کردوو لەو یە بچیتە سەر رێگای کاروان ، جا ئەگەر

لەفرۆشراوەکە جیا بکریتهوه مهگەر شتیکی دیاری کراو بیّت وەك سوار بوون
بۆ ماوہیەکی دیاری کراو (۳۳۳) وەقەدەغە (نهی) کراوه لەهەلگرتنی
هەرشتیکی پێویست و شاردنەوهی (الإحتکار) بەمەبەستی گران کردنی
لەسەر موسولمانان (۳۳۳)

یەکیك چوو و لای کەربەن ، ئەو خاوەن بارەكە بۆی هەیه پەشیمان ببیتەوه ئەگەر
گەیشته بازار) [رواه مسلم (1519/1157/3) واحمد (487/2) وابو داود (2437/718/3) والترمذی
(1221/524/3) والنسائي (257/7) وابن ماجه (2178/735/2) وغيرهم] .

(186) لەبەر فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بڕوانە (پ 176) وەلە پڕیوایەتی
[الترمذی (1290/585/3) والنسائي (3880/37/7)] دا بەم (لَفْظ) ه هاتووہ عن جابر ((أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُرَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ وَالْتُنْيَا إِلَّا أَنْ تُعْلَمَ)) [رواه صحيح بروه
صحيح سنن الترمذی (1036)] .

وەلەبەر فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى پازى بیّت) كەوا بەسەر
ووشتریکەوه بوو پەکی كەوتوو بوو ، جا ویستی وازی لى بیئى ، فەرمووی : جا
پینغەمبەرى خوا (ﷺ) پى گەیشته و دوعای بۆ كردم و لای دا ، جا پى كردنیک كەوتە پى
هەرگیز لەوه و پيش بەو شیوه پى نەكردبوو جا پینغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی :
بىفرۆشه پىم بەو قەیهك و وتم : نە ، پاشان فەرمووی : بىفرۆشه پىم ، جا منیش پىم
فرۆشت بە وەقەیهك زیو ، و ئەوهم لای بەجیاگرت كەوا هەلم بگريت (سواری بم) تالای
كەس و كارم ، جا كە گەیشتم ووشترەكەم بۆ هیئا . ئەویش یەكسەر نرخەكەى پى دام ،
پاشان گەرامەوه ، جا ناردى بە شوینم دا و فەرمووی : ((أَتْرَانِي مَا كَسَيْتُكَ لَأَخْذُ جَمَلِكَ
؟ خُذْ جَمَلَكَ وَ دَرَاهِمَكَ فَهُوَ لَكَ)) واتە : واتبىنى من مامەلەم لەگەل كەردى بۆ ئەوهى
ووشترەكەت بىم ؟ بىبە ئەوه ووشترەكەت و دەرهمەكانیشتە ، ئەویش بۆ تۆیه [رواه
البخارى (2718/314/5) ومسلم (715/1221/3)] .

(187) لەبەر فەرموودەكەى (مَعْمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لى پازى بیّت) كەوا
پینغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی ((لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِي)) واتە : كەس مالى فرۆشتن
هەلناگريت بۆ گران کردنی مهگەر كەسێك بەهەلە دا چوویت [رواه مسلم (1605/228/3)] .

و هەرودها قەدەغەیش کراوه له نرخ دیاری کردن (التسعییر) مەگەر لەبەر
پیویستی (۱۱۱۱)

دەبینین فەرمووده که به (عام) هاتوه ، وتایبەتی (احتکار)ی به خواردنەوه نەکردوه ، بەلام ئیمامی (النووی) دەفەرمووی : هاوه له کانمان (هاوه لانی شافیعی) دەلین : (احتکار)ی حرام ئەو هیه که وا تاییبەتە به و خواردنەوه که هەلبگیریت (قوت) ، ئەو هیش به وهی ئەو خوارده مەنیه هەل بگریت له کاتی گرانی دا ، وه نه یفرۆشیت یه کسەر ، به لکو هەلیدەگریت بۆ ئەو هی نرخێ گرانی بیت ، به لام ئەگەر بیکریت یان له لادیۆه بیهینیت له کاتی هەرزانی دا و هەلبگیریت ، یان بیکریت له کاتی گرانی دا بۆ پیویستی خواردنی ، یان بیکریت بۆ ئەو هی بیفرۆشیت له کاتی خۆیدا ئەوه (احتکار)نیه وه هیچ حەرامیه کی تیدا نییه ، وه ئەگەر خوارده مەنی (قوت) نەبیت ئەو (احتکار)ی تیدا نییه به هیچ حاله تیک ، ئەمه درێژە ی بۆ چوونی ئیمه یه [بروانه شرح صحیح مسلم (43/11)] .

وه (أبو یوسف) دەفەرمووی : (هەموو شتێک گیردانی زیان به خەلکی بگه یه نیت ئەوه (احتکار) ه ئەگەر ئالتونیش بیت یان پۆشاک) بروانه (سُبُلُ السَّلَام) وه شیخ (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) دەفەرمووی : زۆر لێ کردن له که سیک (احتکار)ی کردبیت که وا بیفرۆشیت هیچ نەبیت دروست (جائز)ه ، ئەگەر پیویست (واجب)یش نەبیت ، چونکه ئەمه له بهشی فەرمان به چاکه و قەدەغە کردن له خراپه یه ، جا ئەویش پیویسته له سەر هەموو (مُكَلَّفٌ) [بروانه الروضة النديه] .

(۱۱۱۱) له بهر فەرمووده که ی (أنس) (خوای لێ رازی بیت) که وا فەرمووی : له سه رده می پیغه مبهری خوادا (ﷺ) نرخێ شت و مه ک زۆر بهرز بویه وه جاووتیان : ئە ی پیغه مبهری خوا نرخمان بۆ دیاری بکه ، ئەویش فەرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ وَإِنِّي لَأَرْجُوا أَنْ أَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يُطَالِبُنِي بِمَظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ)) واته : به راستی خوای گه وره خۆی دانهری ، نرخه خۆی (القابض)ه (الباسط)ه (الرزاق)ه ، وه من هیوام وایه بگه مه وه به خوای گه وره وه که ستان نەبیت داوای مافیکی خۆیم لێ بکاته وه نه له خوین دا ونه له مال دا [رواه احمد (156/3) و ابی

وہلە قەرزو فرۆشتن بەیەکەوہ (سَلَفٌ وَبَيْعٌ) (۱۱۱) وەلە دوو مەرج لە فرۆشتنیک دا (شَرَطَانِ فِي بَيْعٍ) (۱۱۱) وە ھەر وہا قەدەغەیش کراوہ لە

داود (3451/731/3) و الترمذی (1314/605/3) و ابن ماجہ (2200/741/2) و غیرەم وھو حدیث صحیح صححہ الالبانی فی غایة المرام رقم (323) وھ بېوانە صحیح ابن ماجہ (1787) .

(مُحَمَّدٌ صَدِيقٌ خَانَ) دەفەر موی : وە لە (الهدایە) دا ھاتوہ : وە نابیئت دەسەلات دار نرخی شتو مەك بەسەر خەلكی دا دیاری بکات جا ئەگەر خاوەن خواردنەکان بە ئارەزووی خۆیان نرخیان دا دەنا وەستەمیکی زۆریان لە نرخ دەکرد وە قازیش نەیدەتوانی پارێزگاری لە مافی موسوڵمانان بکات تەنھا بە دیاری کردنی نرخ نەبیئت ، ئەوہ لە و کاتە دا ھیچ خراپە یەکی تێدا نەبە بە پراویژ کردنی خاوەن پراو عەقلەکان نرخ دیاری بکریئت .

(189) لە بەر فەرموودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) کە و پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا يَحِلُّ سَلْفٌ وَبَيْعٌ ، وَلَا شَرَطَانٌ فِي بَيْعٍ وَلَا رِبْحٌ مَالٌ يَضْمَنُ وَلَا بَيْعٌ مَالِيَسَ عِنْدَكَ)) واتە : حەلال نەبە قەرزو فرۆشتن پیکەوہ وەنە دوو مەرج لە فرۆشتنیک دا وەنە قازانجی فرۆشتنی شتیک وەرنەگیراییت وەنە فرۆشتنی ئەوہی لات نەبە [رواه ابو داود (3504/769/3) و الترمذی (1234/535/3) و النسائي (4611/288/7) و احمد (174/2) و غیرەم وھو حدیث حسن صحیح بېوانە صحیح الترمذی (988) و صحیح النسائي (4297) و ابن ماجہ (1781) و السلسلة الصحيحة (1212)] .

وہ شیوہی قەرزو فرۆشتن لە یەك مامە لە دا ئەو یە وەك ئیمامی (أحمد) دەفەر موی قەرزیک بداتی ، پاشان شتیک پی بفرۆشیئت زیادە ی بە خاتە سەر . وە یان لە وانە یە شتیک بە قەرز بخاتە لا جا بلی ئەگەر لات ئامادە نەبوو لە ماوہی دیاری کراودا ئەو بە فرۆشتن بەسەر تەوہ حسیبە [بېوانە صحیح الترمذی (9/2)] .

وہلە (شرحُ السنَّة) دا دەفەر موی: (ئەو یە بلی : ئەم پۆشاکەت پی دەفرۆشم بە دە (10) درھەم بە و مەرجە ی دە (10) درھەم قەرز بە دەیت ، وە مەبەست بە (سلف) لێرە دا قەرزە ، جا ئەمەش (فاسد) ه ، چونکە ئەو دە (10) درھەمە ی بە پی قەرزە کە کردوہ بە نرخی پۆشاکە کە ، جا ئەگەر ئەو مەرجە - نە یە تەجی و - بکە ویت ئەو ھەندیک لە نرخی پۆشاکە کە دەکە ویت جا ئەوہی مایەوہ لە نرخی فرۆشراوہ کە جگە لە دە (10) درھەمە کە بە رانبەر بە نادیار دەبیئت) واتا بە نادیار دەمیئیتەوہ جا کە و ابو ئەگەر قەرزە کە ی بداتی ئەوہ سوودە (ریا) یە چونکە وەك زانایانی (أصول) دەفەر من: ((كُلُّ

دوو فروشتن له فروشتنیک دا (بِيعَانٍ فِي بَيْعَةٍ) (۱۱۱) وه له فروشتنی

قَرَضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رَبًّا)) و ئەگەر پێشی نەدا ئەوه هەندیک له نرخەکەى بەنادیاری (مجهول) دەمینیتەوه [بروانه الروضة الندية].

(۱۱۱) له بەر فەر مودەکەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لى رازی بیئت) . بروانه (پ/189) .

وه شیوهی (شَرَطَانٍ فِي بَيْعٍ) ئەوهیه، وهك خاوهنی (الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ) ده‌فهرموئى : ((وه‌مانای دوو مەرج ئەوهیه که‌وا مافی فروشتنه‌که به مەرج بگریت و شتیکی تری دەر‌وه‌یش له‌گه‌لیدا به مەرج بگریت وهك بلی : ئەبئ ئەوه‌م پی بیه‌خشیت یا لای فلانه‌که‌س تکایه‌کم بۆ بکه‌یت یان ئەگەر پیویستت به فروشتنی هه‌بوو به‌خۆم زیاتر به‌که‌سی تری نه‌فروشتیه‌وه ، وه‌له‌وجۆره مەرجانه ، جا ئەمه دوو مەرجه له‌یه‌ك مامه‌له‌دا)) [الحجة البالغة (109/2) بروانه الروضة النديه].

(۱۱۱) له بەر فەر مودەکەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) که‌وا فەر مووی : ((پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌دوو فروشتن له فروشتنیک دا)) [رواه احمد (432/2) وابوداود (3461/738/3) والترمذی (1231/533/3) والنسائی (4632/295/7) وهو صحيح بروانه صحيح الترمذی (985) وصحيح النسائی (4318)].

وه‌له (لَفْظِي) (أَبوداود) دا فەر مووی : ((مَنْ بَاعَ بَيِّعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ فَلَهُ أَوْكُسُهُمَا أَوْ الرَّبِّا)) واته : ((هه‌رکه‌سیک دوو فروشتن له فروشتنیک دا بفروشتی ئەوه یان که‌مه‌که‌یان ده‌بات یان وه‌کو ریبیا ده‌بات)) [3461/738/3] وهو حديث حسن حسنه الابانئ الارواء (149/5-150) .

و (بِيعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ) : ئەوهیه (وهك هەندیک له زانایان فەر موویانه) : بلی ئەم پۆشاکه‌ت پی ده‌فروشم به‌پاره‌ی حازر به‌ ده‌ (10) و به‌قه‌رزیش به‌ بیست (20) [بروانه صحيح الترمذی (9/2)].

(عینة) (۳۳۳)

. (۳۳۳) .
وهکریار ده‌توانیت به مهرجی بی‌فیلی شت بکریت

ئه و شتانه‌ی که فروشتنی حه‌رامه

وه هه‌ر که سیک وستی زیاتر شاره‌زا بی‌ت با ته‌ماشای کتیبی (السلسلة الصحيحة للالبانی) رقم (2326) وه نامیلکه‌ی (القول الفصل فی بیع الاجل للشیخ عبدالرحمن عبدالخالق) بکات .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی‌ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ ، وَأَخَذْتُمْ أَدْنَابَ الْبَقْرِ ، وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ ، وَتَرَكَتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ دَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ)) واته : هه‌رکاتی‌ک فروشتنی (عینة) تان کرد ، وکلکی مانگاتان گرت وه‌پازی بوون به‌کشت و کال و مال داری ووازتان له‌ خه‌بات (جهاد) کردن هی‌نا ئه‌وه‌ خوی گه‌وره‌ زه‌لیلی و سه‌ر شوپیتان به‌سه‌ردا زال ده‌کات ، وه‌ له‌سه‌رتان لای نابات تا نه‌گه‌پینه‌وه‌ بو‌ ئاینه‌ که‌تان)) [رواه ابوداود (3/رقم/3462) وه‌و حدیث صحیح بروانه‌ صحیح الجامع (423)].

(بیع العینة) ئه‌وه‌یه : شتی‌ک بفروشی‌ت به‌قه‌رز و بیداته‌ ده‌ستی کابرای کریار ، پاشان پی‌ش وه‌رگرتنی نرخه‌که‌ی لی‌ ی بکریته‌وه‌ به‌نرخیکی حازری که‌م تر له‌وه‌ی پی‌ی فروشته‌وه‌ له‌پی‌شا [بروانه‌ الوجیز فی فقه‌ السنه‌ والکتاب العزیز ل (335)].

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی‌ پازی بی‌ت) که‌وا لای پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) باسی پی‌اوکیان کرد که‌ به‌رده‌وام فریو ده‌دریت له‌ کرین و فروشتن دا ، جا ئه‌ویش فه‌رموی : ((إِذَا بَايَعْتَ فُقُلًا لَخَلَابَةٍ)) واته : ئه‌گه‌ر شتی‌کت کری ئه‌وه‌ بلی : به‌بی‌ فریودان)) [رواه البخاری (4/رقم/2117) ومسلم (3/1165/1533) و غیرهما] . ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ که‌وا ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک وای ووت ئه‌وه‌ بو‌ی هه‌یه‌ په‌شیمان بی‌ته‌وه‌ ئه‌گه‌ر فیلی لی‌ کرا .

(مَا يَحْرُمُ بَيْعُهُ)

حرامه فروشتنی مه‌ی و مرداره‌وه بوو و به‌راز (۳۳۳)
و خوین (۳۳۳) و هه‌موو وینه‌یه‌کی گیان له‌به‌ر (۳۳۳) و پیشیله‌و

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى پازى بیټ) که‌وا بیستی پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) له‌مه‌که‌دا له‌سالى نازاد کردنى دا (عام الفتح) ده‌یفه‌رموو : ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنزِيرِ وَالْأَصْنَامِ)) واته : به‌راستی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی فروشتنی مه‌ی و مرداره‌وه بوو و به‌رازو بتیان حرام کرد ، جا ووتیان : ئە‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا ئایا پۆنى مرداره‌وه بوو له‌لأله ؟ چونکه‌ که‌شتی پی چه‌ور ده‌کریت وه پیستی پی چه‌ور ده‌کریت وه خه‌لکی به‌کاری دینن بۆ چراو پوناکی ، ئە‌ویش فه‌رموو : نه‌ء ، ئە‌وه حرامه ، پاشان پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) له‌وئ‌دا فه‌رموو : ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ ، إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شَحُومَهَا جَمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ)) واته : خوا جووله‌که‌ بکوژیت ، خوای گه‌وره کاتیک که (شحم)ه‌که‌ی له‌سه‌ر حرام کردن ، تاواندیانه‌وه ، پاشان فروشتیان و نرخه‌کیان خوارد [رواه البخارى (4/رقم 2236) ومسلم (1581/1207/3) وابو داود (3469/377/9) والترمذی (1315/381/2) وغیرهم] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو جَحِيفَةَ) (خوای لى پازى بیټ) ((که‌وا پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌نرخى خوین)) [رواه البخارى (4/2238)] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَعِيدُ بْنُ أَبِي الْحَسَنِ) که‌وا فه‌رموو : ((لَا يَبْنُ عَبَّاسٌ) بووم (خوایان لى پازى بیټ) پیاویک هاته‌خزمه‌تى جا ووتى : ئە‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) من مروؤقیکم ژیانم له‌سه‌ر کاری ده‌ستم ده‌روات وه‌من ئە‌م وینه‌یانه‌ دروست ده‌که‌م ، جا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فه‌رموو : هیچت پی نالیم ته‌نها ئە‌وه نه‌بیټ که‌له پیغه‌مبه‌رى خواوه (ﷺ) بیستومه ، ده‌یفه‌رموو : ((مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهُ حَتَّى يُنْفَخَ فِيهَا الرُّوحُ ، وَكَأَيُّهَا بِنَافِخٍ فِيهَا أَبَدًا)) واته : هه‌ر که‌سیک وینه‌یه‌ک بکات ئە‌وه خوای گه‌وره سزای ده‌دا تا گیانی به‌به‌ردا ده‌کات ، وه هه‌ر گیز گیانی به‌به‌ریشدا ناکات)) جا کابرا پی‌ی تیک چوو وه‌ره‌نگی زه‌رد هه‌لگرا ، ئە‌ویش فه‌رموو (وَيَح) بۆتۆ ، ئە‌گه‌ر هه‌رویستت بیکه‌یت

سەگ (۱۱۱) مەگەر بۆ پێویستی (۱۱۱) و زیاده ئاوی (۱۱۱) هەموو شتیکی
 حەرامیش (۱۱۱)

ئەو وینەس ئەو دارانە بکە ، وەر شتیکیش گیان لە بەر نەبیّت)) [رواه البخاری
 (2225/416/4) واللفظ له ومسلم (2110/167/3). وه (وَيْح) : ووشەس بەزەبیە ، بە پێچەوانەس
 (وَيْل) هەو کە بۆ سزایە .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کەس (جَابِر) (خوای لێ پازس بیّت) کەوا فەرمووی :
 ((پێغەمبەرس خوا (ﷺ) قەدەغەس کرد لەنرخس سەگ و پشیلە)) [رواه مسلم
 (1569/1199/3) وابوداود (3479/752/3) والترمذی (1279/577/3) وغیرەم] .

(۱۱۱) هەر لە بەر فەرموودە کەس (جَابِر) (خوای لێ پازس بیّت) کە لە پێوایەتس
 (النسائی) دا هاتووە : ((کەوا پێغەمبەرس خوا (ﷺ) قەدەغەس کردووە لەنرخس سەگ و
 پشیلە . تەنەا سەگی راو نەبیّت)) [رواه النسائی (4668/309/7) وهو صحیح بېروانە صحیح النسائی
 (4353)] .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کەس (إِيَّاسُ بْنُ عَبْدِ) (خوای لێ پازس بیّت) کەوا فەرمووی :
 ((پێغەمبەرس خوا (ﷺ) قەدەغەس کردووە لە فرۆشتنس زیاده ئاوی)) [رواه احمد (138/4)
 وابوداود (3478/751/3) والترمذی (1271/271/3) والنسائی (4662/307/7) وهو حدیث صحیح النسائی
 (4347) و صحیح ابن ماجه (2008)] .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کەس (جَابِر) (خوای لێ پازس بیّت) لە (پ194) جا لە رێگا
 کەس (إِبْنُ عَبَّاسٍ) دا فەرمووی : پێغەمبەرس خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ حُرْمَتُ
 عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَبَاعُوهَا وَأَكَلُوا ثَمَنَهَا ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكَلَ شَيْءٌ ، حَرَّمَ
 عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ)) واتە : نەفرینس خوا لە جوولە کە بیّت پۆنە کەس لە سەریان حەرام کرد جا
 فرۆشتیان و نرخە کە یان خوارد ، وە خوای گەرە ئەگەر خواردنس شتیکی لە سەر قەومیک
 حەرام کرد ، ئەوە نرخە کە یشس لە سەر حەرام کردوون)) [رواه احمد (370/3) وابوداود
 (3488/758/3) وهو حدیث اسنادە صحیح بېروانە صحیح الجامع (5107)] .

په‌شیمان بوونه‌وه له‌کربن و فروشتن (الخيارات)

کریار و فروشیار بۆیان هه‌یه په‌شیمان ببنه‌وه تا له‌یهک

جیاده‌بنه‌وه () وه جهرامیشه هه‌لسان له دانیشتنی (عقد) هه‌که‌دا له‌ترسی
په‌شیمان بوونه‌وه () وه بۆیشیان هه‌یه ماوه‌یهک دیاری بکه‌ن بۆ په‌شیمان
بوونه‌وه () ، و نه‌گهر که‌م و

(201) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لى رازی بیئت) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا
() فه‌رموی : ((إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا وَكَانَ
جَمِيعًا ، أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ
وَجَبَ الْبَيْعُ ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا وَلَمْ يَشْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ فَقَدْ وَجَبَ
الْبَيْعُ)) واته : نه‌گهر دووییاو شتیکیان به‌یهک فروشت نه‌وه هه‌ریه‌که‌یان بۆیان هه‌یه
په‌شیمان ببنه‌وه تا به‌یه‌که‌وه‌ن و جیا نه‌بوونه‌ته‌وه ، یان به‌کیکیان په‌شیمانی ده‌داته
ده‌ستی نه‌وی تریان ، جا نه‌گهر به‌کیکیان په‌شیمانی داوه ده‌ستی نه‌وی تریان جا
فروشتنه‌که له‌سه‌ر نه‌وه رووی‌دا نه‌وه فروشتنه‌که دامه‌زرا ، وه نه‌گهر له‌یهک بوونه‌وه پاش
نه‌وه‌ی (عقد)ی فروشتنه‌که‌یان کرد وه که‌سیان فروشتنه‌که‌یان به‌جی نه‌هیشت نه‌وه
فروشتنه‌که دامه‌زراوه)) [رواه البخاری (2112/332/4) ومسلم (1531/1163/3)].

() له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لى رازی بیئت) که‌وا
پینغه‌مبه‌ری خوا () فه‌رموی : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَفْقَةً
خِيَارٍ ، فَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَ صَاحِبَهُ خَشْيَةَ أَنْ يَسْتَقِيلَهُ)) واته : ((کریاره و
فروشیار بۆیان هه‌یه په‌شیمان ببنه‌وه تا له‌یهک جیا ده‌بنه‌وه ، مه‌گهر خوایان ماوه‌ی بۆ
دیاری بکه‌ن ، جا چه‌لال نی‌یه بۆی له هاوله‌که‌ی جیا بیته‌وه (له‌دانیشتنه‌که‌دا له‌ترسی
نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک په‌شیمان ببیته‌وه [رواه ابوداود (3439/324/9) و الترمذی (1265/360/2) والنسائی
(251/7) وهو صحيح برواه صحيح الجامع (2895) وصحيح النسائي (4175)].

کورپیەک له فروشراوه که دا هه بوو ، فروشیار ئاگاداری کړیاری نه کړد بوه وه ،
 ئەوه کړیاری بۆی هه یه په شیمان ببیته وه ئەگەر پێی زانی (۳۳۳)

سوود خواردن (الرِّبَا) (۳۳۳)

(۳۳۳) له بهر فەرمووده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لێ پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ الْمَتْبَاعِينَ بِالْخِيَارِ فِي بَيْعِهِمَا مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا أَوْ يَكُونَ الْبَيْعُ خِيَارًا)) واته : به راستی کړیاری و فروشیار بۆیان هه یه په شیمان ببنه وه له فروشته که یان دا تاله یه که جیا ده بنه وه یان خوایان په شیمان بوونه وه ی بۆ دانانه ن)) [رواه البخاری (2107/326/4) ومسلم (1531/1163/3) وه فەرمووده که ی تری (إِبْنُ عُمَرَ) و (إِبْنُ عُمَرَ) یش بپوانه (پ 201) و (پ 202)] .

(۳۳۳) له بهر فەرمووده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ إِشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَاةً فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا ، وَإِنْ سَخَطَهَا فَفِي حَلَبَتِهَا صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واته : ئەگەر که سیک مه پری کړی به نه دوشراوی جا کاتی که دوشی ئەگەر پێی پازی بوو ئەوه دهستی پیوه بگریت ، وه ئەگەر پێی پازی نه بوو ئەوه له جیاتی ئەو دوشینه (صاع) ی که خورمای پی بدات ، وه مه پره که ی بداته وه [رواه البخاری (2151/368/4) وهذا لفظه ، ومسلم (1524/1158/3) وغیرهما] .

وه له بهر فەرمووده که ی تری (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا تُصَرُّوْا الْإِبِلَ وَالْغَنَمَ فَمَنْ إِبْتَاعَهَا بَعْدَ فَإِنَّهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْتَلِبَهَا ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ ، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واته : ئەگەر ویستان مه پو و شتر بفرۆشن ئەوه نه یه یلنه وه به بی دوشین، جا هه رکه سیک پاش ئەوه ی کړی ئەوه بۆی هه یه پاش دوشینی ته ماشا بکات ئەگەر ویستی لی هه بوو ئەوه دهستی پیوه ده گریت وه ئەگەر ویستیشی لی نه بوو ئەوه ده یگریته وه له گه ل (صاع) ی که خورما دا له جیاتی ئەو شیرهی دوشیویتی)) [رواه البخاری (2148/361/4) وغیره] .

وهرگرتنی سوود (ربا) دوو بهشی هیه
 سوودی قهرز (النسیئة) و سوودی زیاده (الفضل) و ههردوو
 جوړهکھی حرامه له شهرع دا

(ربا) له زمانی عهره بیدا له (ربا یربو) هوه وهرگیراوه ، وه ماناکه پشی
 له زمانی عهره بیدا واته : سوود .

(ربا النسیئة) هه و زیاده یه که قهرز دهر وهری دهگریت له و که سهی
 قهرزی ده داتی به رانبر به و ماوه یه یی که لایه تی بو نمونه : (1000) دیناری ده داتی
 به قهرز بو ماوه ی مانگیک پاش مانگه که (1200) دیناری لی ده ویت ، جا هه و (200)
 دیناره زیاده یه ، (ربا النسیئة) یه .

(ربا الفضل) فروشتنی پارهی که به پارهی کی جوړی خو ی به زیاتر، یان
 فروشتنی خواردنی که به خواردنی کی جوړی خو ی به زیاتر ، بو نمونه : ملوانه که یه کی
 نالتون که (12) مثقال پاک دهر بکات بفروشرینه وه (13) دیناری نالتونی ، هه و مثقاله
 زیاده یه (ربا الفضل) ه . یان کیلوی کی گهنمی که له تی بدری به دوو کیلوی که نمی مه کسی
 هه و هه و کیلوی زیاده یه ، (ربا الفضل) ه .

(د فهرموده ی خوی گه وره له سوره تی (البقرة: 278-279) دا که
 د فهرمودی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ، فَإِنْ
 لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلَمُونَ وَلَا
 تُظْلَمُونَ﴾ واته : هه و که سانه ی که باوه پرتان هیناوه له خوا بترسن وه هه و هه ی ماوه له
 سوودتان (به سهر خه لکه وه) وازی لی بینن ، هه گهر باوه پدارن ، جا هه گهر ده ست له
 (سوود خو ی) هه لنه گرن ، هه وه جاپی جهنگ کردن لی بدن له گهل خواو
 پیغه مبه ره که ی دا (ﷺ) ، وه هه گهر په شیمانیش ببنه وه هه وه ته نها سه رمایه کانتان هی
 خوتانه به بی سوود . به م شیوه یه نه سته م ده کن و نه سته میشتان لی ده کری .

وه فهرموده ی خوی گه وره له سوره تی (البقرة: 276) دا که د فهرمودی :
 ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ واته : خوی گه وره
 سوود (وسوود خواردن) بی به ره که ت ده کات وه به ره که تیش ده خات خیرو چا که وه وه

ئەوشتانەس کە سوود (ربا) سى تیدا حەرامە

(الأَصْنَافُ الَّتِي يَحْرَمُ فِيهَا الرِّبَا)

سوود (ربا) لەشەش شت دایە زبیر (ئالتون) وزیو^(۱) وگەنم و جوو
خورماو خووی^(۲) هەر جوویک لەم شەش جوو ئەگەر بە جوو کەس خوی

خوای گەرەش هبچ بئ باوە پیکى تاوانبارى خوش ناویت . وه ئایەتى ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بپوانە (پ 164) .

وه پیغه مبه‌رى خوا (ﷺ) سوود خواردن به‌یه‌کێک له‌تاوانه‌ گه‌وره‌کان ناو ده‌بات کە
ده‌بنه‌ هۆی تیاچوونی مرۆف وه‌ک له‌ فه‌رموده‌کەس (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا هاتوو ه‌که‌وا ده‌فه‌رموئ
: ((إِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمَوْبِقَاتِ)) جا یه‌کێک له‌وانه‌ فه‌رمووی : ((وَأَكُلِ الرِّبَا)) [رواه البخاری
2766/393/5] ومسلم (89/92/1) وغیرهما] .

وه (جابر) (خوای لى رازى بیئت) ده‌فه‌رموئ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا
وَمُوكَلِّهِ وَكَاتِبِهِ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ)) واته‌ : پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) نه‌فه‌رتى
کردوو ه‌که‌ سوود خوور وه‌ ئه‌وه‌یشى ده‌یداته‌ ده‌رخواردى وه‌ ئه‌وه‌ ده‌ینوسیت وه‌
ئه‌وانه‌یشى کە ده‌بنه‌ شایه‌ت جا فه‌رمووی : ئه‌مانه‌ هه‌موویان له‌ تاواندا وه‌کو یه‌ک وان))
[رواه مسلم (1598/1219/3)] .

وه (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لى رازى بیئت) ده‌فه‌رموئ پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رمووی :
((الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَا أَيْسَرُهَا مِثْلَ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ)) واته‌ : سوود وه‌رگرتن
هه‌فتاوسى جووی هه‌یه‌ ئاسان ترين و سوک ترينیان وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ پیاو له‌گه‌ل دایکى
خویدا جووت بیئت)) [رواه الحاكم (37/2)] وه‌ صحیح بپوانه‌ صحیح الجامع (3539)] .

(209) پارە و پولی ئیستایش هەر (ربا) سى تیدا حەرامە چونکە ئەو لە جیگه‌س
ئالتون و زیو دانراوه . واته‌ : دینارى عیراقى کاغەز یان ئاسن ، دروست نیه‌ به‌ دینارى
عیراقى بگۆرپه‌ته‌ وه‌ ، مه‌گەر وه‌کو یه‌ک و ده‌ست به‌ ده‌ست بیئت . به‌لام دروسته‌ دینار
عیراقى به‌پاره‌س و لاتیکى تر بگۆرپه‌ته‌ وه‌ (بۆ نموونه‌ به‌ تومهنى ئیترانى یا لیره‌س تورکى)
به‌زیاتریان به‌که‌متر . چونکە جوو کەس جیاوازه‌ .

فروشرا ئەو دەبیٔ له‌کیشانەدا وەك یه‌ك بیٔ به‌بی ته‌ماشاکردنی چاکی و خراپی و هه‌روه‌ها دەبیٔ له‌دانیشتنی کرین و فروشتنه‌که‌دا هه‌ردوو لایه‌ن و هه‌ریبگرن (۳۳۳) و هه‌گه‌ر هه‌رجوړیک له‌م جوړانه به‌جوړیکی تری فروشرا

(210) له‌م شه‌شه‌دا جیاوازی نییه له‌نیوان زانایان دا که‌وا (ربا) ی تی‌دایه به‌لام جگه له‌م (شه‌ش) ه زانایان جیاوازن ، ئایه شتی تره‌یه (ربا) ی تی‌دا بیٔ یان نییه . ئەو پایه‌ی که ئیمه به‌پاستی ده‌زانین ئەوه‌یه که جگه له‌م شه‌شه که له‌فه‌ر مووده‌دا باس کراوه له‌هیچی تر‌دا (ربا) نییه ، چونکه هیچ به‌لگه‌یه‌کی پاست و پاشکاو (ص‌ریح)مان له‌سه‌ری نییه . ب‌پروانه [الرَّوْضَةُ النَّدِيَّةُ لِمَنْ الدَّرَرُ الْبَهِيَّةُ] لمحمد صدیق حسن خان (سُبُلُ السَّلَام) للامير الصَّنْعَانِي و(المَحَلِّي) لابن حَزْم و(سَبُلُ الْجَرَّارِ) للشُّوْكَانِي .

(211) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُبَادَةُ بْنُ صَامَتٍ) (خوای لی رازی بیٔ) که‌وا فه‌رموی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((الدَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلٍ ، سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدًا بِيَدٍ ، فَإِذَا اِخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيَبْعُوهُ كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ)) واته : ئالتون به‌ئالتون و زیو به‌زیو و گه‌نم به‌گه‌نم و جو به‌جو و خورما به‌خورماو خوئی به‌خوئی و ه‌کو یه‌ك ئەوه‌نده‌ی یه‌ك ، ده‌ست به‌ده‌ست ، به‌لام ئەگه‌ر ئەم جوړانه له‌یه‌ك جیا‌بوون ئەوه چو‌ن ویستان لی بوو بی‌فروشن ئەگه‌ر ده‌ست به‌ده‌ست بوو [رواه مسلم (1587/1211/3)].

وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیٔ) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا السُّورِقَ بِالسُّورِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ)) واته : ئالتون به‌ئالتون مه‌فروشن مه‌گه‌ر به‌ئنده‌ی یه‌ك ، وه‌ه‌ندیکیان فه‌زل مه‌ده‌ن به‌سه‌ر هه‌ندیکی تری دا ، وه‌زیو به‌زیویش مه‌فروشن مه‌گه‌ر به‌ئنده‌ی یه‌ك ، وه‌ه‌ندیکیان فه‌زل مه‌ده‌ن به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر‌دا ، وه‌حازیشی مه‌فروشن به‌قه‌رز [رواه البخاری (177/379/4) ومسلم (1584/1208/3) وغیرهما] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی تری (أَبُو سَعِيدٍ) که‌وا فه‌رموی : خوا پۆزی ئەداین به‌خورمای کۆکراوه له‌سه‌ر ده‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) که‌خورمایه‌کی تیکه‌لی جو‌راو جو‌ر بوو ،

ئەو دەروستە یەکیکیان کیشەکه‌ی زیاتریش بیټ بەلام بەو مەرجه‌ی ئەگەر هەر له‌و دانیشتنەدا هەردوو لایەن وەرێبگرن (۳۳۳) و ئەگەر جوړیک له‌م جوړانه فرۆشرا بەجوړیکی تری جیاواز له (صفا) و (علت) دا ئەو دەروستە ئەگەر یەکیکیان زیاتریش بیټ و قەرزیش بیټ (۳۳۳) و دەروست‌نی یە جوړیک بەجوړه‌که‌ی خو‌ی بفرۆشیت بەبی ئەو‌ی بزانیټ کیشانەیان وەک

جائیمەیش دەمانفرۆشت بەخورمای چاک دوو (صاع) بە (صاع) یك ، جا ئەمە گەشت بە پیغەمبەری خوا (ﷺ) جافەرمووی ((لَا صَاعِي تَمْرٍ بِصَاعٍ وَلَا صَاعِي حُنْطَةٍ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمٍ بِدِرْهَمَيْنِ)) واتە : دوو (صاع) خورما بە (صاع) یك نابیت ، وەدوو (صاع) گەنم بە (صاع) یك نابیت و دره‌میك بە دوو دره‌م نابیت . [رواه البخاري (2080/311/4) و مسلم (1595/1216/3) والفظ له و غیرهما] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە‌ی (عُبادَة) ی پیشوو بپوانە (پ 211) و لەپێوایەتیکی تری دا فەرمووی ((وَلَا بَأْسَ بِيَعِ الدَّهَبِ بِالْفِضَّةِ ، وَالْفِضَّةُ أَكْثَرُهُمَا ، يَدًا بِيَدٍ وَأَمَّا نَسِيئَةٌ فَلَا ، وَلَا بَأْسَ بِبَيْعِ البُرِّ بِالشَّعِيرِ وَالشَّعِيرُ أَكْثَرُهُمَا يَدًا بِيَدٍ وَأَمَّا النَّسِيئَةُ فَلَا)) واتە : وەهیچ خراپە‌یەکی تیدا نی‌یە ئەگەر ئالتون بەزیو بفرۆشیت ، بازو‌ه‌کەش زیاتر بیټ ، دەست بە دەست بەلام بەقەرز نابیت ، وەهیچ خراپە‌یەکی تیدا نی‌یە ئەگەر گەنم بەجو بفرۆشیت باجو‌کەیش زیاتر بیټ دەست بە دەست بەلام بەقەرز نابیت [رواه ابوداود (3333/198/9) وهو صحيح بپوانه الارواء (195/5)] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە‌که‌ی (عائشة) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا فەرمووی پیغەمبەر خوا (ﷺ) هەندئ خواردنی لەکابرایەکی جولەکه‌کە کپی ، جا قەلغانە‌که‌ی بەبارمتە (رهن) خستبوە لای [رواه البخاري (2200/399/4)] .

(الأميرُ الصنْعَانِي) رەحمەتی خوای لی بیټ دەفەرمووی : وەبزانه زانایان یەکرا (متفق) ن لەسەر ئەو‌ی که‌وا دەروستە فرۆشتنی شتیک لەو شتانە‌ی که (ربا) ی تیدا یە بەشتی تر که (ربا) ی تیدا یە بەلام لەیەک پەگەز (جنس) نەبن بەقەرزو بەزیاتریش وەک فرۆشتنی ئالتون بەگەنم و وزیویش بەجو ، وە جگە لەمانەش [بپوانه سبل السلام (38/3)] .

یهک وایه (۱۱۱) وهئه‌گهر شتی تری له‌گه‌ل دابیئت ده‌بیئت جیا بکریته‌وه
له‌کاتی کی‌شانه‌دا (۱۱۱) وه‌دروست نیه‌یه فروشتنی ته‌ر (رطب) به‌وه‌ی ووشک
بوته‌ته‌وه ، مه‌گهر بو (العرايا) (۱۱۱) هه‌روه‌ها فروشتنی گوشت به‌ناژه‌لی

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی
: پیغه‌مبه‌ری خوا (۱۱۱) قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌فروشتنی بریک خورما که‌وا کی‌شانه‌ی
نه‌زانریت به‌ه‌ندیک خورما که‌وا کی‌شه‌که‌ی دیاری بیئت [رواه مسلم (1530/1162/3)].
(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (فُضَالَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا
فه‌رموی : له‌پوژی (خَبِيرُ) دا ملوانکه‌یه‌کی ئالتونم کپی به (12) دینار ئالتون و
ملوانکه‌یه‌ش مووری پیوه بو ، جا که‌له‌یه‌ک جیا مکرده‌وه بینیم زیاتر له (12) دیناری
تیدا‌یه ، جا باسم کرد بو پیغه‌مبه‌ری خوا (۱۱۱) ئه‌ویش فه‌رموی : ((لَا تُبَاعُ حَتَّى
تُفْصَلَ)) واته : نابیت بیفروشریت تا له‌یه‌ک جیا ده‌کریته‌وه [رواه مسلم (1591/1213/3)].
(216) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی :
(پیغه‌مبه‌ری خوا (۱۱۱) قه‌ده‌غه‌ی کردووه له (المزَابَنَةُ) و (مُزَابَنَةُ) یش فروشتنی به‌ری دار
خورمایه به‌خورمای ووشک به‌یه‌ک کی‌شانه وه‌فروشتنی تری یه به‌میوژ به‌کی‌شانه)) [رواه
البخاری (2185/384/4) ومسلم (1542/1171/3)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی : (پیغه‌مبه‌ری
خوا (۱۱۱) پوخسه‌تی به (العرايا) داوه که‌وا بفروشریت به‌ته‌خمین (خَرُص) ه‌که‌ی
به‌کی‌شانه) [رواه البخاری (2192/390/4) ومسلم (1539/1169/3)]. بروانه (پ176) وه‌ئه‌م
قه‌ده‌غه‌ی کردنه‌ش هوی ئه‌وه‌یه ته‌ر که‌ووشک بو‌یه‌وه کی‌شه‌که‌ی که‌م ده‌کات له‌به‌ر
فه‌رموده‌که‌ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی : (پیغه‌مبه‌ری
خوا (۱۱۱) پرسیری لی کرا له‌باره‌ی فروشتنی خورمای ته‌ر به‌خورمای ووشک جا ئه‌ویش
فه‌رموی : ئایا ته‌ر ئه‌گهر ووشک بو‌یه‌وه که‌م ده‌کات ؟ ووتیان به‌لی ، جا ئه‌ویش
قه‌ده‌غه‌ی له‌وه‌کرد)) [رواه ابو داود (3343/211/9) وابن ماجه (2264/761/2) والنسائي (269/7)
والترمذی (1243/348/2) وهو صحیح بروانه الارواء (1352)].

زیندوو (حیوان) ^(۱۱۱) به‌لام دروسته فرۆشتنی ئاژهلێک به‌دوو ئاژهل
یان زیاتر له‌جووری خوئی ^(۱۱۱) وه‌سه‌له‌م کردنیش دروسته ^(۱۱۱) به‌وه‌ی

(217) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (سَمْرَة) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی
پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌فرۆشتنی شه‌ک (ئاژهلێ زیندوو) به‌گۆشت [رواه
الحاکم فی المستدرک (35/2) وقال صحیح الاسناد و وافقه الذهبی والبیهقی فی السنن الکبری (296/5) وقال هذا
اسناد صحیح وهو حسن برواه الارواء (198/5) رقم (1351)].

وه‌له‌به‌ر (أثر) ه‌که‌ی (سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ) (ره‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) که‌وا فه‌رموویه‌تی
: پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوه که‌وا ئاژهلێ زیندوو (حیوان) به‌گۆشت
بفرۆشری‌ت [رواه مالک (655/2) مرسلًا].

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموو ده‌که‌ی (عبداللله بن‌عمر) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا
پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رمانی پی‌ کرد سوپایه‌ک ئاماده‌ بکات ، جا ووشتر ته‌واو بوو ، جا
فه‌رمانی پی‌ کرد که‌وا له‌به‌چکه ووشتره‌کانی زه‌کات بیات ، جا ه‌ه‌ر ووشتریکی به‌دوو
به‌چکه ووشتر وه‌رده‌گرت . [رواه ابوداود (3357/652/3) وغیره هو حدیث حسن . برواه الادله‌ الرضیه
(214)].

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقره : 282) دا که
ده‌فه‌رموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ واته : ئە‌ی
ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان ه‌یناوه ئه‌گه‌ر قه‌ر زیکتان کرد بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ئه‌وه
بینوسنه‌وه . (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) فه‌رمووی : ((شایه‌تی ئه‌ده‌م که‌وا
سه‌له‌می زه‌مانه‌ت کراو بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌ی‌دا حه‌لالی
کردوه‌و روخسه‌تی پی‌داوه ، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی پیشووی خوینده‌وه ...)) [رواه الحاکم
(286/2) والبیهقی (18/6) وهو صحیح برواه الارواء (1369)].

وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش که‌وا فه‌رمووی : ((کاتیکی پینغه‌مبه‌ری خوا
^(ﷺ) هات بۆ (مدینه) خه‌لکی (مدینه) سه‌له‌میان ده‌کرد به‌خووما بۆ دووسال و سی‌سال
جا ئه‌ویش فه‌رمووی : ((مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَّعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَّعْلُومٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مَّعْلُومٍ)) واته : ه‌ه‌رکه‌سیک له‌شتیک دا سه‌له‌می کرد ئه‌وه با به‌پیانوه‌و کی‌شانه‌یه‌کی

کەسێک شتیکی نەبینراو بفروشیی کە لە پاشان دەیداته دەستی بە نرخیکی حازر کە لە و دانیشتنەدا دەیداتی بەو مەرجهی سبفەت و کیشتی شتە نەبینراوە کە دیاری بکری لە گەڵ کاتی دانە دەستی دا (۱۱۱)

قەرز (القرض)

قەزندان بە خەلکی خێرو پاداشتی زۆری هەیه (۱۱۱)

دیاری کراوییت بۆ ماوێهەکی دیاری کراویش بییت [رواه البخاری (2240/429/4) ومسلم (1604/1226/3) واصحاب السنن] . و (إِبْنُ الْمُنْذِرِ لَه كَتَبِي (الاجماع) دا دەفرموی : (أَجْمَعَ كُلُّ مَنْ نَحَفَظُ عَنْهُ أَنَّ السَّلْمَ جَائِزٌ) .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی پیشوو پروانە (پ 219).

(مُحَمَّدٌ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) دەفرموی : ((مەرجه کانی سە لەم دیاری کردنی پەگەز (جنس) ی سە لەم کراوێهەکی و وەئە بییتیش دیاری بییت بە پێوانە یان بە کیشانە و بۆ ماوێهەکی دیاری کراویش بییت ، جا ئەمە سێ مەرجه وە هیچ بە لگە یە کمان نێ یە بە لگە بییت لە سەر بە مەر ج گرتنی مەر جی تر جگە لە م سێ مەرجه)) [بروانه الروضة الندية] .
دەلیم : مە بەستی مامۆستا (محمد) ئە وێهە کە و ئە و مەر جانە ی کە هە ندی لە زانایان دایان ناو هە یچ پێویست ناکات ، چونکە پە یو هە ندی بە تیکچون و تیک نە چونی نێوان کپیار و فروشیارە و هە یه ، کە و ابوو پە یو هە ندی بە دامە زانندن و دانە مە زانندن (عقد) ی سە لە مە کە و هە یه . بۆ یه گونجاو راست نێ یه هە یچ مەر جیک بە مەر جی راستی دامە زانندن سە لە م دابنریت جگە لە و سێ مەرجه کە بە لگە ی لە سەر ه . بە لام ئە و هە ی کە هە ندیک لە زانایان دە یکن بە مەر ج و هە ک دیاری کردنی شوینی دانە دەستی و ... دە توانی بلییت ئە گەر دیاری بکریت چاکتره بۆ ئە و هە ی لە کاتی دانە دەستی هە یچ دووبەرە کیه ک دروست نە بییت لە نیوانی کپیارو فروشیاردا .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بییت) کە و پێغه مبهری

خو (ﷺ) فەر موی : ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَقْرَضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا

وە قەرەز کردنیشت تاوانە و هەرەشەیی زۆری لەسەرە مەگەر زۆر پێویست
بێت (□□□)

مَرَّةً)) واتە : هەر موسولمانێک دووجار قەرەز بە موسولمانێک بدات ئەو وەک ئەو وایە
جاریک خیری پێ کردبێت و بەخێر پێی دابێت)) [رواه ابن ماجه (2430/812/2) وهو صحيح
بروانه الارواء (1389) وصحيح ابن ماجه (1972) .

وە لەبەر فەرموودەکەیی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بێت) کەوا پێغه مبهری خوا
(ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كَرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ
كَرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي
عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واتە : هەرکەسێک ناپههه تیهک لەسەر
موسولمانێک لابدات لە ناپههه تیکانی دوونیا ئەو خوای گهوره ناپههه تیهک لە
ناپههه تیهکانی رۆژی قیامهتی لەسەر لاده بات ، و هەرکەسێک باریکی قورس لەسەر
موسولمانێک ئاسان بکات لە دوونیا ئەو خوای گهوره باری دوونیا قیامهتی لەسەر سووک و
ئاسان دهکات وە خوای گهوره لە یارمهتی بهنده که یادیه تائه و بهنده لە یارمهتی دانی
براکهیی دابێت)) [رواه مسلم (2699/2074/4) وابوداود (4925/289/13) مع العون والترمذي
(4015/265/4) .

(□□□) لەبەر ئەو فەرموودانهی کە لەو باره یه وه هاتون . له وانه فەرموودەکەیی
(ثَوْبَانَ) ی مه ولای پێغه مبهری خوا (ﷺ) (خوای ئی رازی بێت) کەوا پێغه مبهری خوا (ﷺ)
فەرمووی : ((مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : مِنَ الْكِبَرِ وَ
الْغُلُولِ وَالْدَّيْنِ)) واتە : هەرکەسێک گیانی لە لاشه ی جیا ببیته وه و بهری بێت له سێ شت
ده چیته به هه شته وه : له فیز زلی و ده ست کهوت دزین و قه رزاری)) [رواه ابن ماجه
(2412/806/2) والترمذي (1621/68/3) وهو صحيح بروانه صحيح ابن ماجه (1956) .

وە فەرموودەکەیی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بێت) کەوا فەرمووی : ((پێغه مبهری
خوا (ﷺ) فەرمووی : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَ عَنْهُ)) واتە : نه فس
باوه ردار به ستراوه ته قه رزه که یه وه (له پۆژی قیامهت دا) تا بۆی ده دریته وه ، [رواه الترمذي
(1084/270/3) وهو صحيح بروانه صحيح الجامع (6779) .

وہ حەرامە بردنی پارەى خەلکى بەمەبەستى نەدانەوہى (۱۱۱) وە پێویستە
لەسەر ئەوکەسەى قەرز دەکات لەکاتى خۆى دا بە جوانى بیداتەوہ (۱۱۱) وە

وہ فەرموودەکەى (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لى رازی بیئت) کەوا فەرمووی : پێغەمبەرى
خو (ﷺ) پۆژیکیان هەستا و باسى جیهادى بو کردن لە پیناوى خوادا وە باوەر بەخو
چاکترین کردەوہکانە ، جا پیاویک هەستا ووتى : ئەى پێغەمبەرى خو ئەگەر من کوژرام
لەپیناوى خوادا ، ئایە لە هەموو تاوانەکانم خوڤ دەبیئت؟ جا پێغەمبەرى خو (ﷺ) پى
فەرموو : ((نَعَمْ ، إِنَّ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٌ))
واتە : بەلى ، ئەگەر لەپیناوى خوادا بکوژرییت و ئارام گرییت و داواى پاداشت لەخوای
گەرە بەکەیت و پشتت هەلنەکەیت . پاشان پێغەمبەرى خو فەرمووی : ((كَيْفَ قُلْتَ؟))
واتە : چۆنت ووت؟ ووتى : ئایە ئەگەر لەپیناوى خوادا بکوژریم ئایە لەهەموو تاوانەکانم
خوڤ دەبیئت؟ جا پێغەمبەرى خو (ﷺ) فەرمووی : ((نَعَمْ ، إِنَّ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٌ إِلَّا الدَّيْنَ فَإِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي
ذَلِكَ)) واتە : بەلى ، ئەگەر لەپیناوى خوادا بکوژرییت و ئارام بگرییت و داواى پاداشت
لەخو بەکەیت و پشتت هەلنەکەیت ئەو لە هەموو تاوانەکانت خوڤ دەبیئت ، جگە لە
قەرز ، چونکە (جبریل) وای پى ووتم [رواه مسلم (1885/1505/3) والترمذی (1765/127/3)]
وغیرهما .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) کەوا پێغەمبەرى
خو (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَانَهَا أَدَى اللَّهِ عَنْهُ ، وَمَنْ أَخَذَ
يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَنْتَلَفَهُ اللَّهُ)) واتە : هەرکەسێک پارەى خەلکى ببات و ویستى ئەوہى بیئت
بیداتەوہ ئەوہ خوای گەرە بوى جى بەجى دەکات وە دەیداتەوہ ، وە هەرکەسێک
ببات و ویستى ئەوہى بیئت نەیداتەوہ و لەناوى بدات ئەوہ خوا لەناوى دەبات)) [رواه
البخارى (2387/53/5)] .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەى خوای گەرە لە سورەتى (النساء : 58) دا کە
دەفەرمووی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ، إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ واتە : بەراستى

دروسته چاکترو زیاتریش بیټ ئەگەر به‌مه‌رج نه‌گیرابوو (□□□) وه پێویسته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قهرزیش ده‌دات ، له‌کاتی خۆی‌دا به‌جوانی داوای بکاته‌وه (□□□) و چاوی به‌زه‌یی و سوژی له‌و

خوای گه‌وره‌ فه‌رمانتان پێ ده‌کات که‌وا ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌مانه‌ت دراوه‌ته‌ ده‌ستتان بیده‌نه‌وه به‌ خاوه‌نه‌کانیان وه‌ ئه‌گەر دادوه‌ریتان کرد له‌نیوان خه‌لکی دا ئه‌وه به‌پراستی و دادگه‌ری بیکه‌ن ، به‌پراستی خوا باشترین ئامۆزگاریتان ده‌کا به‌پراستی خوای گه‌وره‌ بیه‌رو بینه‌ره .
وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (اسماعیل بن ابراهیم بن عبدالله بن ابی ربیع‌ه المخزومی عن ابیه عن جدّه) (خوای لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی که‌ غه‌زای (حُنَیْنِی) کرد سی (30) هه‌زار یان چل (40) هه‌زاری لێ قه‌رز کرد ، چا کاتی که‌ گه‌راپه‌وه‌ دایه‌وه‌ پێی ، پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فه‌رمووی : ((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي اَهْلِكَ وَمَالِكَ ، اِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ)) واته : خوا به‌ره‌که‌ت بخاته مال و که‌س و کارته‌وه ، به‌پراستی پاداشتی قه‌رز ، ئه‌وه بیده‌یته‌وه و سوپاسیشی بکه‌ی)) [رواه ابن ماجه (2424/809/2) والنسائی (314/7) وهو حسن برواهه صحیح ابن ماجه (1968) والارواء (1388)]

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((پیاویک چه‌ند ووشتریکی به‌ قه‌رز لای پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ بوو (ﷺ) جا هات وه‌ری بگریته‌وه ، جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی بیده‌نه‌وه‌ پێی ، جا به‌داوای ووشتری ئه‌و ساله‌دا گه‌ران نه‌بوو، ته‌نها ووشتری له‌وه‌ گه‌وره‌تر هه‌بوو ، جا فه‌رمووی : پێی بده‌ن ، جا ئه‌ویش فه‌رمووی : داته‌وه‌ پێم خوای گه‌وره‌ پێت بدات ، پێغه‌مبه‌ری خوایش فه‌رمووی : ((إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً)) واته به‌پراستی باشترینتان ئه‌وه‌که‌سانه‌تانه‌ که‌ به‌جوانی قه‌رز بداته‌وه [رواه البخاری (2393/58/4) ومسلم (1601/1225/3) وغيرهما] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِاللهِ) (خوایان لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((هاتم بو خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و له‌ مزگه‌وت دا بوو جا فه‌رمووی : دوورکات نوێژ بکه ، وه قه‌رزیکم لای بوو ، جا پێی دامه‌وه‌ وزیاتریشی پێ‌دام)) [رواه البخاری (2394/59/5) وابوداود (3331/197/9) الجملة الاخيره فقط] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) و (عَائِشَةُ) (خوایان لێ پازی بیټ) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی : ((مَنْ طَالَبَ حَقًّا فَلْيَطْلُبْهُ فِي عَفَافٍ ، وَافٍ أَوْ غَيْرِ وَافٍ))

که سانه بییت که نه دارن و نیانه بیده نه وه ^(۱۱۱) وه نه گهر هه بییت و نه یداته وه
یان دوا ی بخت نه وه سته می کرد وه ^(۱۱۱) و دروسته سکا لای لی بکریت لای
ده سلات دارو سزا بدریت ^(۱۱۱) وه ههر قهرزیکیشی بیته هوی قازانج بو

واته : هه رکه سیك نه گهر دوا ی مافیکی خوی کرد با تا ده توانیت به پاکی دوا ی بکات نیت
بو ی جی به جی بو یان نه ء . [رواه ابن ماجه (2421/809/2) وهو صحیح بیروانه صحیح ابن ماجه (1965)].
^(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سورتی (البقره : 280) دا که ده فه رمی :
﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته :
وه نه گهر قه رزار و نه داربو و نه وه تا پیتان ده کریت مؤله تی بدن ، وه نه گهر ههر
بیه خشن نه وه چاکتره بو تان نه گهر بزنان . وه له بهر فه رموده که ی (حذیفه) (خوی لی
پازی بیت) که وا فه رموی بیستم پیغه مبه ر ده یفه رمو : ((مَاتَ رَجُلٌ فَقِيلَ لَهُ : مَا كُنْتَ
تَقُولُ؟ قَالَ : كُنْتُ أَبَايَ النَّاسِ ، فَأَتَجَوَّزُ عَنِ الْمُسْرِ وَأَخْفَفُ عَنِ الْمَعْسِرِ ، فَغَفِرَ
لَهُ)) واته : پیاویك مرد ، جا پی ی ووترا : چیت ده ووت؟ فه رموی : شتم به خه لکی
ده فرۆشت ، جا لی بورده بووم به رامبه ر نه وه ی ده ست پو بویه و سوو کیشم ده کرد بو
نه دارو نه وه ی نه یویه ، جا لی ی خۆش بو ، واته : خوی گه وره له تاوانه کانی خۆش
بو . [رواه البخاری (2391/58/5) وابن ماجه (2420/808/2) وهو صحیح بیروانه (صحیح ابن ماجه
(1964)]

وه فه رموده که ی (أبو اليسر) (خوی لی پازی بیت) که وا پیغه مبه ری خوا ^(۱۱۱)
فه رموی : ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُظِلَّهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ ، فَلْيُنْظَرْ مُعْسِرًا أَوْ يَضَعْ عَنْهُ)) واته :
هه رکه سیك نه گهر پی ی خۆشه خوی گه وره بیخاته ژیر سیبه ری خوی بامۆله ت به
که سیکی نه دار بدات تا ده بییت یان هه ر بیه خشیت [رواه ابن ماجه (2419/808/2) وهو صحیح
بیروانه صحیح ابن ماجه (1963)] .

^(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (أبو هريره) (خوی لی پازی بیت) که وا فه رموی :
پیغه مبه ری خوا ^(۱۱۱) فه رموی : ((مَطْلُ الْعَنِيِّ ظَلْمٌ)) واته : هه ر که سیك قهرزیک لای بیت
و ده و له مه ند بیت و بتوانیت بیداته وه نه گهر نه یداته وه و دوا ی بخت نه وه سته مه [رواه
البخاری (2400/61/5) ومسلم (1564/1197/3) واصحاب السنن] .

قەرز دەرەکە ئەو سوود (ریا) یە. (□□□)

(□□□) لەبەر فەرموودەکەى (عَمْرُو بْنُ الشُّرَيْدِ عَنِ أَبِيهِ) (خوای لى پازى بیئت) فەرمووی پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لِيُ الْوَاحِدِ يُحِلُّ عَرَضَهُ وَعُقُوبَتَهُ)) واتە : هەرکە سێک قەرزار بیئت و بییبت بیداتەو بەلام نەیداتەو ئەو غەیبەت - بەوہى بلیت : زولمى لى کردووم - و سزا دانى حەلال دەبیئت [رواه البخارى (62/5) معلقاً وابوداود (3611/56/10) وابن ماجه (2427/811/2) والنسائى (317/7) وهو حسن بروانه صحيح ابن ماجه (1970) وصحيح النسائى (4373)].

(□□□) لەبەر فەرموودەکەى (أَبُو بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى) فەرمووی : هاتم بو (مدینه) جا گەیشتم بە (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ) ئەویش پى و وتم : ((تَوَّ لَهُ زَهْوِيَهُ دَاى سَوُود (رِيا) خواردن تیدا بەریلاو ، جا ئەگەر مافیکت بەلای کە سێکەو بوو باریک (کا) یان باریک جو یان باریک ئالف (قت) ی پیشکەش کردى ئەو وەرى مەگره ، چونکە ئەو سوود (ریا) یە)) [رواه البخارى (3814/129/7)]. جا (الْحَافِظُ إِبْنُ حَجْرٍ) لە بارەى (فَائِنُهُ رِيا) وە دەفەرمووی : ((لەوانەى ئەو تەنھا بو چوونى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ) خۆى بیئت ، ئەگینا زانایانى شەرع (الْفُقَهَاء) پرایان وایە کاتیک ئەو - ئەو (هدیه) - دەبیته سوود ئەگەر بیکاته مەرج کاتیک کە قەرزهکەى پى دەدات ، بەلئى ، باش وایە خۆى لى بیاریزیت)) [فتح الباری (131/7)].

وہ ئیمامى (الْبَيْهَقِيُّ) لە (السُّنَنِ الْكُبْرَى) دا لە (إِبْنُ سَعُودٍ وَأَبِي بِنُ كَعْبٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ وَإِبْنُ عَبَّاسٍ) هەو دەیگێرتەو کەوا فەرموویانە : ((إِنَّ كُلَّ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً فَهُوَ وَجْهٌ مِنْ وَجُوهِ الرِّبَا)) [السُّنَنِ الْكُبْرَى (350/349/5)] واتە : هەر قەرزیك بیته هوی پراکیشانى قازانجیک ئەو جوړیکە لە جوړەکانى سوود (الریا) .
منیش دەلیم : ئەگەر ئەو قازانجە بە مەرج بگێریت وەك (إِبْنُ حَجْرٍ) فەرمووی .
بروانە (پ 225) .

زهوی دان به‌که‌سیک بیچینیّت و کشتوکائی له‌سه‌ر بکات به‌ه‌ندیک له‌به‌ره‌مه‌که‌ی (الْمُرَاعَة وَ الْمَسَاقَاة)

دروسته زهوی بدریّت به‌که‌سیک بیچینیّ به‌ه‌ندیک له‌به‌ره‌مه‌که‌ی ()
ئیترا با تۆو و کرئی جووت و دره‌ویشی له‌سه‌ر خاوه‌ن زهوی بیّت یان
کرێکاره‌که یان له‌سه‌ر هه‌ردووکیان () به‌لام له‌سه‌ر ئه‌وه دروست ذی‌یه

() ئیترا به‌ دوو کۆت بیّت یان سێ کۆت یان چوار کۆت یان هه‌رچه‌نده خۆیان
له‌سه‌ری پازی بن . له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیّت) ((که‌وا
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکی (حَبِيبِ) دا کرد له‌سه‌ر کۆتیک (به‌شیک)
له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی که‌ لێی دره‌ده‌چیت له‌ میوه‌و کشت و کالیش (زَرْع) [رواه البخاری
2329/13/5) ومسلم (1551/1186/3) وغیرها] .

وه ئیمامی (البخاری) فه‌رموویه‌تی : (قَيْسُ بْنُ مُسْلِمٍ) له‌ (إِبْنُ جَعْفَرٍ) ه‌وه
گی‌راویه‌ته‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی : مَالِكُ نَهَبُو لَهُ (مدینه) دا له‌ کۆچه‌ران (مهاجرین) ئیللا
کشت و کالیان ده‌کرد له‌سه‌ر سێ کۆت و چوار کۆت ، و (عَلِيٍّ) و (سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ) و (عَبْدُ
اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) و (عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) و (القاسم) و (عُروه) و (آلِ إِبِی بَكْرٍ) و (آلِ عُمَرَ) و
(آلِ عَلِيٍّ) و (إِبْنُ سَيْرِن) هه‌موویان ده‌یانکرد [فی الصحیح (10/5)] .

() ئیمامی (البخاری) فه‌رموویه‌تی (عُمَرَ) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لک دا ده‌کرد
ئه‌گه‌ر (عُمَرَ) خۆی تۆوی به‌ینایه ئه‌وه به‌شیک بۆ ئه‌وه ، وه ئه‌گه‌ر خۆیان تۆویان
به‌ینایه ئه‌وه ئه‌وه‌نده بۆ ئه‌وانه)) [فی الصحیح (10/5)] .

کەوا بەرھەمی ئەم پارچە زەوییە بۆ خاوەن زەویيەکە وە ئەوی تریشیان بۆ کریکارەکە واتە ھەریەکە بەرھەمی پارچە زەویيەک بۆ خۆی دیاری بکات ، (۳۳۳) ھەرودھا ئەگەر خاوەن زەویيەکە بلیت ئەوەندە – بەکیشانە یان پیوانە – لەبەر ھەمەکە ی بۆمن (۳۳۳) جا بۆ بەرو بومیش ھەروایە . (۳۳۳)

جا فەرمووی : (الحسن) فەرموویەتی : ھیچی تیدا نییە کەوا زەویيەکە ھی یەکیکیان بیت جا ھەردووکیان (مصرف)ی لەسەر بکەن ، جا ئەو ھی لە بەرھەمەکە ی دەرچوو ئەو لە نیوانیان دا دابەش دەکریت ، و (الرُھری)یش ھەر بۆچوونی وایە . (۳۳۳) لەبەر فەرموودەکە ی (رافعُ بنُ خَدِیج) کەوا فەرمووی : ((مامەکانم بۆیان باس کردم کەوا لە سەردەمی پیغەمبەری خوادا (ﷺ) زەویان دەدایە کرئ بە بەرھەمی ئەو زەویانە ی لەسەر جۆگە ئاوەکان دەردەچوو یان بە پارچە زەویيەک کە خاوەن زەویيەکە جیای دەکردەو ، جا پیغەمبەر (ﷺ) قەدەغە ی لەو کرد)) جا (حَنْظَلَةُ) کە فەرموودەکە دەگێریتەو فەرمووی پرسیارم لە (رافع) کرد : ئە ی چۆنە ئەگەر بەدینار و دەرھەم بەکرئ بدریت ؟ (رافع) فەرمووی ھیچی تیدانییە بەدینار و دەرھەم [رواه البخاری 2347/25/5) والنسائي (43/7)].

و لە ریوایەتیک تیدا (رافع) فەرمووی : ((ھیچی تیدا نییە – مەبەستی بەدینار و دەرھەم – چونکە خەلکی لە سەردەمی پیغەمبەری خوادا (ﷺ) بە بەرھەمی سەر پوبارو جۆگە ئاوەکان دەیانکرد ، جا ئەمە تیا دەچوو و ئەویان دەمایەو ، ئەمە دەمایەو و ئەویان تیا دەچوو ، جا خەلکی ھەر ئەم جۆرە بەکرئ دانەیان بوو ، بۆیە قەدەغە ی لی کرا ، جا ئەگەر لەسەر شتیکی دیاری زەمانەت کراو (مَضْمُون) بیت، ئەو ھیچی تیدانییە)) [رواه مسلم (1547/1183/3) و ابوداود (3376/250/9) والنسائي (43/7)].

(۳۳۳) چونکە لەو دەچیت ھەموو بەرھەمەکە ی ھەر ئەوەندە دەرکات ، جا ئەگەر

بیدا تە خاوەن زەویيەکە خۆی ھیچی بۆ نامینیتەو .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکە ی (عَبْدُ اللَّهِ بنِ عُمَرَ) [بروانە (پ 231)].

به‌کری دان (الإِجَارَة) (۱۱۱)

دروسته به‌کری دانی هه‌رشتیکی دیاری که سوودی لی و هه‌ر بگریت و هه خودی شته‌که‌یش بمینیتته‌وه (۱۱۱) به‌مه‌رجیک کری و ماوه‌که‌یشی دیاری بیت (۱۱۱)

(۱۱۱) (الإِجَارَة) : له‌ زمانی عه‌ره‌ب دا واته : پاداشت دانه‌وه ، ده‌لی (أَجْرُهُ) واته : پاداشت دایه‌وه . له‌ شه‌رعیش دا واته : به‌خاوه‌ن بوونی سوودی شتیک به‌ به‌ارنبه‌ریک . بپوانه فتح الباری (439/4) .

(۱۱۱) له‌ به‌ر فهرموده‌ی خوی گه‌وره له‌ سوهرتی (الطلاق: 6) دا که ده‌فهرموی : ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ واته : نه‌گه‌ر (ئافره‌ ته‌ ته‌لاق دراوه‌کانتان شیریان به‌مناله‌کانتان دا نه‌وه کرییان بده‌نی)) وه‌ فهرموده‌ی خوی گه‌وره له‌ سوهرتی (القصص: 26) دا که ده‌فهرمی : ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ واته : یه‌کیک له‌ دوو کچه‌که‌ی پیاو سالحه‌که به‌باوکی ووت : نه‌ی باوکی خوم به‌کری بیگه‌ره ، چونکه چاکترین که‌سیکه به‌کری بیگریت ، پیاویکی به‌هیزو ده‌ست پاکه . وه‌ فهرموده‌ی خوی گه‌وره‌ش له‌ سوهرتی (الکف: 77) دا له‌ پاره‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (موسی) و (خضر) وه‌ فهرموی : ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ واته : ((جا له‌ و دی‌یه‌ی که میوانداریانیا نه‌کرد دیواریکیان بینی خه‌ریک بوو ده‌پوخا ، جا نه‌ویش (خضر) راستی کرده‌وه ، (موسی) یش ووتی : نه‌گه‌ر ویستت ببوایه کریت له‌سه‌ر و هه‌رده‌گرت .

وه‌له‌ به‌ر فهرموده‌ی زورریش له‌وانه فهرموده‌که‌ی (عائشه) (خوی لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌کاتی کوچ کردنی‌دا له‌گه‌ل (أبو بکر) دا ری پیشانده‌ر (دلیل) یکیان به‌کری گرت ریگای (مدینه) یان پی پیشان بدات)) [رواه البخاری (2262/441/4)] .

وه شه رعیش قه ده غه ی لی نه کرد بی (۱۱۱) وه پیویسته یه کسه ر کری (۱۱۱)
که ی بداتی ، مه گه ر به مه رجیان گرتبی دواخستنی

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سورته ی (القصص : 271) دا که وا
پیاوه سالحه که به (موسی) ی ووت : ﴿ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُنْكَحَكَ اِحْدَى اِبْتِي هَاتَيْنِ
عَلَى اَنْ تَاَجِرْنِي ثَمَانِي حَجَجٍ ، فَاِنْ اَثَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ﴾ واته : فه رموی :
من ده مه وی یه کی له م دوو کچه م له تو ماره بکه م به و مه رجه ی هه شت سال کارم بو
بکه ی ، جا نه گه ر ده سال کارم بو بکه ی نه وه چا که ی خوته .. وه له بهر فه رموده که ی
(سويد بن قيس) (خوی لی رازی بیته) که وا فه رموی من و (مخرمة العبدی) پو شاکمان
هینا له (هجر) وه ، جا هینا مان بو (مکه) جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هات بو لامان پری
ده کرد ، جا مامه له ی شه پوالی له گه ل دا کردین نیمه ش پییمان فروشت ، وه پیاویکیش
به کری کی شانیه ده کرد ، جا پیغه مبه ری خوا پی فه رموی : ((زِنْ وَاَرْجِحْ)) واته : بیکیشه و
قورس بیکیشه [رواه احمد (352/4) ابوداود (3336/631/3) و الترمذی (1305/598/3) وابن ماجه
(2220/748/2) والنسائی (4592/284/7) وهو حديث صحيح برواه صحيح الترمذی (1051) وصحيح ابن
ماجه (1805)].

وه فه رموده که ی (رافع بن خدیج) له ریوایه تی (مسلم و ابوداود) دا بروانه (پ
233).

(۱۱۱) هه رشتیک له شه ر دا قه ده غه ی لی کرابیت نه وه به کری دانیشی دروست
نی یه وه ک وینه و ... هتد.

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ی خوا
(ﷺ) فه رموی : ((اَعْطُوا الْاَجِيرَ اَجْرَهُ قَبْلَ اَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ)) واته : کری ی کری کار
بدن ، پیش نه وه ی عه ره قی ووشک ببیته وه [رواه ابن ماجه (2443/817/2) وهو صحيح برواه
صحيح ابن ماجه (1980)].

وه فه رموده که ی (أبو هريره) (خوی لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
فه رموی : ((خَوَى گه وره فه رموی یه تی : ﴿ ثَلَاثَةٌ اَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ اَعْطِيَ بِي
ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَاكَلَ ثَمَنَهُ ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ اَجِيرًا فَاَسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ

وہ کرئی داوین پیسی حرامہ (۳۳۳) ھروہا کرئی تالوگری (۳۳۳)
وئاوی نیر (کھل دان) (۳۳۳) وقورئان خویندن (۳۳۳)

أَجْرُهُ ﴿۱﴾ واتہ : خوی گہورہ فرموویہ تی : سی کہس ھن من بهرانہریان دہگرم لہ پوژی
قیامت دا : پیاویک بہناوی منہوہ شتی دا پاشان خیانتی کرد ، وہ پیاویک کہسیکی
نازادی فروشتبیت و پارہکھی خواردبیت ، وہ پیاویک کریکاریک بگریت بہکری جا ئیشی
خوی پیئ نہجام بدات و کرییشی پیئ نہدات [رواہ البخاری (2227/467/4)].

(241) لہ بہر فرموودہکھی خوی گہورہ لہ سورہتی (النور: 33) دا کہ دہفرمووی
﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَّغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واتہ : وہ زور لہ کہنیزہکانی خوتان
مہکن کہوا داوین پیسی (زنا) بکن ، ئەگەر ویستیان بہ پاکی خویان پابگرن ، لہ بہر
بہدست ھینانی مالی دنیا ، جا بہراستی خوا بہرانہر ئەو کہنیزانہی زوریان لی دہکری
لیبوردهو بہبہزہییہ . (جابر) دہفرمووی : کہنیزہیہکی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِنِ سَلُولِ)
کہ پیئ دہوترا (مسیکة) ویہکیکی تریش کہ پیئ دہوترا (أَمِيمَةَ) ، جا زوری لی دہکردن
لہسہر داوین پیسی (زنا) کردن ، جا ئەوانیش سکالای حالی خویان لای پیغہمبہری خوا
(ﷺ) کرد ، جا خوی گہورہش ئەم ئایہتہی دابہزاند [رواہ مسلم (3029/3220/4)].

(242) لہ بہر فرموودہکھی (أَبُو مَسْعُودِ الْأَنْصَارِيِّ) (خوی لی پازی بیت) کہوا
فرمووی پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہغہی کردوہ لہ ((ثَمَنُ الْكَلْبِ وَمَهْرُ الْبَغِيِّ وَحُلْوَانُ
الْكَاهِنِ)) [رواہ البخاری (2282/461/4) ومسلم (1567/1198/3)]. (ثَمَنُ الْكَلْبِ) : پارہی
فروشتنی سہگ ، (مہر البغی) : ئەو پارہیہیہ کہ ئافرہتی داوین پیس لہجیاتی داوین
پیسی وہری دہگریت ، (حلوان الكاهن): ئەو کرئی یہیہ کہدہدریت بہ تالوگر لہجیاتی تالو
گریکہی.

(۳۳۳) لہ بہر فرموودہکھی (إِبْنُ عُمَرَ) (خویان لی پازی بیت) کہوا فرمووی:
پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہغہی کردوہ لہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) . وہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) واتہ:
نازلہلیکی نیر بدات بہکری بو کہلدانی نازلہلی می [رواہ البخاری (2284/461/4) وغیرہ].

(□□□) له‌سه‌ر قه‌بر و له‌سه‌ر جه‌نازه و بۆ مردو له‌ته‌عزیه خانه‌و شوینه‌کانی تردا ، له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که‌له‌و باره‌وه هاتووه ، له‌وانه فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ شَيْبَلِ الْأَنْصَارِيِّ) (خوای لّی رازی بی‌ت) فه‌رمووی : بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((إِقْرُوا الْقُرْآنَ ، وَلَا تَأْكُلُوا بِهِ ، وَلَا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ وَلَا تَعْلُوا فِيهِ)) واته : قورئان بخوینن و به‌سه‌ر یه‌وه مه‌خۆن ، وه‌به قورئان خۆتان ده‌وله‌مه‌ند مه‌که‌ن ، واته : ووشک مه‌بن به‌رامبه‌ری به‌وه‌ی که‌م بیخویننه‌وه ، وه‌زیاده ره‌ویشی تیدا مه‌که‌ن . [رواه احمد (398/125/15) . وهو صحيح برواه صحيح الجامع (1168)].

وه‌فه‌رمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لّی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : پوژیکیان پیغه‌مبه‌ر ده‌رچوو بۆ لامان وه ئی‌مه قورئانمان ده‌خویند ، وه (إِعْرَابِي) و (أَعْجَمِي) یشمان له‌گه‌ل دابوو ، جا فه‌رمووی ((إِقْرُوا فِكُلِّ حَسَنٍ ، وَسِيَجِيْ أَقْوَامٍ يُقِيمُونَہُ كَمَا يُقَامُ الْقِدْحُ يَتَعَجَّلُونَہُ وَلَا يَتَأَجَّلُونَہُ)) واته : بخوینن ، هه‌مووی چاکه ، وه‌که‌مه‌لانی‌ک دین ئه‌وه‌نده ریک و پیک‌ی ده‌که‌نه‌وه وه‌ک په‌رداخ (واته‌ئ‌وه‌نده هه‌ول دهن به‌ریکی بیخویننه‌وه و زۆر له‌خۆیان ده‌که‌ن له‌ده‌رخستنی ووشه‌کانی دا له‌به‌ر ریاو سومعه‌ت و ناوو خو ده‌رخستن) په‌له‌یانه له‌دونیا پادا‌شته‌که‌ی وه‌ریگرن (له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه) وه‌دوای ناخه‌ن تاوه‌کو پادا‌شته‌که‌ی له‌دوا پوژدا وه‌ریگرن (له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه) [رواه ابو داود (1/رقم/830) وهو صحيح برواه السلسلة الصحيحة للألباني (259)].

وه‌فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) که‌وا بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ وَسَلَّوَاللَّهِ بِهِ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ قَوْمٌ يَأْتُونَ بِهِ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْقُرْآنَ يَتَعَلَّمُهُ ثَلَاثٌ : رَجُلٌ يُبَاهِي بِهِ ، وَرَجُلٌ يَسْتَأْكُلُ بِهِ ، وَرَجُلٌ يَقْرَأُہُ لِلَّهِ)) واته : قورئان فی‌ر بین وه‌داوای به‌هه‌شتی پی بکه‌ن له‌خوا ، پی‌ش ئه‌وه‌ی که‌سانیک فی‌ری بین داوای دونیای پی بکه‌ن ، چونکه قورئان سی جۆر که‌س فی‌ری ده‌بن : که‌سیک شانازی پی‌وه ده‌کات ، وه‌که‌سیک به‌سه‌ر یه‌وه ده‌خوات ، وه‌که‌سیک بۆ خوای گه‌وره ده‌بخوینن . [رواه ابن‌نصر فی (قیام‌اللیل) ل 74 وهو صحيح برواه السلسلة الصحيحة (2463)].

به‌لام قورئان خویندن بۆ شیفا (رُقِيَّةٌ) ، یان بۆ فی‌رکردنی خه‌لکی ، ئه‌وه دروسته کری‌ی له‌سه‌ر وه‌ریگری‌ت له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لّی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : چه‌ند که‌سیک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دایان به‌لای (ماء) دا که که‌سیکیان تیدا بوو پی‌وه درا بوو ، جا پیاویک له‌خه‌لکی (ماء) پی‌ی گه‌یشت و ووتی : که‌ستان تیدا به‌دوعا (رُقِيَّةٌ) بکات چونکه له (الماء) دا پیاویکی پی‌وه درا وه‌یه ، جا

وه ئه و شته ی به کری دراهه ئه گهر به دهستی ئه و که سه وه که به کری
گرتویه تی فهوتا ، یان که م و کوپی تی کهوت زه مانه تی ناکات مه گهر
به زیاده روی یان که م تهرخه می کردن تییدا (۱۱۱)

یه کیکیان رویش و (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) ی به سه ردا خوینده وه له سه ر شه کیك جا شه که که ی ،
هیناوه بو لای هاوه له کانی جا ئه وان به باشیان نه زانی و بییان ووت : له سه ر کتیبی خوا
کریت وهرگرتووه ، تاگه یشتنه وه (مدینه) جا ووتیان : ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) :
له سه ر کتیبی خوا کریی وهرگت ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : ((إِنَّ أَحَقَّ مَا
أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابَ اللَّهِ)) واته : شایه ن ترین شت که کریی له سه ر وهریگرن کتیبی
خوایه [رواه البخاری (5737/198/10)] .

وه له (لفظ) یکی فه رموده که ی (أَبُو سَعِيدٍ) دا : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی :
((أَصَبْتُمْ إِقْتَسُمُوا وَأَضْرَبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا وَضَحَكَ النَّبِيُّ ﷺ)) ، واته : پیکانان ،
دابه شی بکه ن وه به شیکیشی بو من له گهل خوتاندا دابنن ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پی
که نی [رواه البخاری (2276/453/4)] ومسلم (5736/1727/4) واحمد (44/3) واصحاب السنن .

وه پیغه مبه ری خوایش (ﷺ) فیرکردنی قورئانی کردوه به ماره بی ، وه که له
فه رموده که ی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) دا هاتووه (خوای لی رازی بیئت) [رواه البخاری (5149/205/9)]
ومسلم (1425/1040/2) واصحاب السنن . وه ماره ییش کرییه وه که خوای گه وره له قورئان دا وا
ناوی بردوه ، وه که له سوره تی (الممتحنه: 10) دا هاتوه ، که وابوو دروسته له سه ر فیر
کردنی قورئان کری وهریگریت ، ئه مه ش پای جه ماوه ری زانایانه بروانه [سبل السلام (باب
الاجارة) للصنعاني وله رسالة خاصة في هذا].

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی ((مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَعْلَمْ مِنْهُ طِبُّ فَهُوَ ضَامِنٌ)) واته :
هه رکه سیك کار له زانیاری پزیشک بکات و به جوانی شاره زایی لی نه بیئت ئه وه کاریکی
خرایی کردوه ئه بیئت بیبزیریت وه که فاله تی بکات [رواه ابوداود (4586/71/4) وابن ماجه
(2466/1148/2) والنسائي (4830/52/8) وغيرهم وهو حديث حسن بروانه (السلسلة الصحيحة
للألباني (635)) وصحيح ابن ماجه (2791) وشرح السنة لشعيب الأرنؤوط (241/10)] .

ده بینن کابرای خو به پزیشک زان زه مانه تی کاره خراپه که ی خوئی کرد ، له بهر
ئه وه ی لی نازانیت ، هه روه ها که سیك که به کری گراییت کاریك بکات ، ئه گهر له و کاره

مال تېكەل كۆردن و شەرىكايەتى (الشَّرْكَةُ) (۱۱۱)

نەزانىت و خراپى بىكات ئەو دەبىت زەمانەتى بىكات ، ھەرۇھە كەسىك كەئۆتۆمبىلېك بەكرى دەگرىت بۆ ئەوھى پىسى بىروات بۆ شوئىنىك جا ئەگەر زىاتر لەپىوئىست پىسى پۆشىت جا بەو ھۆيەوھە زىانى لى كەوت ئەو دەبىت بىبىزىرىت بەھەمان شىوھ بۆ شتى تىرىش . بەلام ئەگەر زىادەپەھى يان كەم تەرخەمى نەكرد و زىانىلى كەوت ئەو بەھۆى ئەمەوھ نەبوھ و ئەم زەمانەتى ناكات و نايىزىرىت .

(246) شەرىكايەتى(الشَّرْكَةُ) لەزمانى عەرەبدا واتە : تېكەل كۆردن (الإختِلاط) وەلەشەرىعەش دا : ئەوھىيە كەبەزەمەندى لەنىوان دووكەس يان زىاتر دا پوو دەدات لەتېكەل كۆردنى مال بۆ بەدەست ھىنانى قازانچ ، (وہجاری وایش ھەيە بەبى مەبەست پوو دەدات وەك لەمىراتى دا) [بروانە فتح البارى (129/5)] .

شه‌ریکایه‌تی دروسته ^(۱۱۱) له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌ر یه‌کیك ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراو پاره‌ تیکه‌ل بکه‌ن ، پاشان کارو کاسبی پێوه بکه‌ن ، وه‌هه‌ریه‌کیك به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ی داویه‌تی قازانج و زه‌ره‌ری به‌ر بکه‌وێت ، وه‌ دروسته‌ قازانجیان وه‌ک یه‌ک به‌ریکه‌وێت با ئه‌ندازه‌ی پاره‌که‌شیان جیاوازی بی‌ت به‌مه‌رجیک ره‌زامه‌ندی خۆیانی له‌سه‌ر بی‌ت ^(۱۱۱) وه‌ خه‌لکی هه‌موو له‌ئاوو

(247) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (ص:24) دا که‌ده‌فه‌رمووی :
 ﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ واته‌ : به‌راستی زۆر له‌شه‌ریکه‌کان ، هه‌ندیکیان سته‌م له‌هه‌ندیکی تریان ده‌که‌ن مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هه‌ناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌ ده‌که‌ن ، وه‌ئه‌وانه‌یش زۆر که‌من . وه‌فه‌رموده‌ی تری خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء:12) دا که‌ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ واته‌ : وه‌ ئه‌گه‌ر پیاویك یا ئافه‌ره‌تیک مرد نه‌ باوانی‌بوو وه‌ نه‌وه‌یش ، وه‌برایان خوشکی دایکی هه‌بوو ئه‌وه ئه‌و براهیه‌یان ئه‌و خوشکه‌ شه‌ش یه‌کی () بۆ هه‌یه‌ چی ئه‌گه‌ر برابوو یا خوشک جا ئه‌گه‌ر له‌یه‌کیك زیاتر بوون برا یا خوشکی دایکی ئه‌وه شه‌ریکن له‌سی یه‌کی () ماله‌که‌ی دا براو خوشک به‌یه‌ک سانئ ...)) وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (السَّائِبُ بْنُ أَبِي السَّائِبِ الْمَخْرُومِي) که‌وا به‌پێغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) فه‌رموو : ((تۆ له‌کاتی نه‌فامی‌دا شه‌ریکم بوی ، جا چاکترین شه‌ریک بویت ، هه‌رگیز به‌رگری و ده‌مه‌قاله‌ت له‌گه‌ل نه‌ده‌کرم)) [رواه ابن ماجه 2287/768/2] وه‌و صحیح بڕوانه‌ صحیح ابن ماجه (1853) .

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (رُوَيْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای ئی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : ((له‌کاتی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یه‌کیك له‌ ئیمه‌ ووشتره له‌پری براکه‌ی ده‌برد بۆ غه‌زا به‌شه‌ریکی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نیوه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستی ده‌که‌وێت بۆ ئه‌و وه‌ نیوه‌یشی بۆ ئیمه‌ جا جاری وا هه‌بوو تیروپه‌ره‌که‌ی به‌ری ئه‌و ده‌که‌وت و که‌وانه‌که‌شی به‌ری ئه‌وی تریان ...)) [رواه احمد (108/4) وابوداود (36/34/1) وه‌و حدیث صحیح بڕوانه‌ صحیح ابی داود (26) ومشکاه المصابیح (351)] .

ئاگر (سوته مەنی) و گیا (لەوەر) دا شەریکن (□□□) و ئەگەر چەند کەسیک زەوییه کانیان نزیک یەک بوو جا بوبە دەمەقالەیان لەسەر جوگەیه کە ئاو ،

ئیمامی (الشوکانی) (پەحمەتی خۆی لێ بێت) دەفەرمی : ((وہ شەریکایەتی شەری پەیدا دەبێت بەبوونی پازی بوون لەنیوانی دووکەس دا یان زیاتر لەسەر ئەوێ کەوا هەریه کیکیان ئەندازەیه کی دیاری کراو لە پارەیی خۆی دەدات بەویتر ، پاشان دەگەرین بەدوای کاسبی و قازانج دا ، لەسەر ئەوێ کە بۆ هەریه کیکیان بە ئەندازەیی پارەییە داویتی قازانجی دەست دەکەوێت وە لەسەر هەریه کیکیانە بە ئەندازەیی ئەویشە بدن بۆ (مصرفات) و ئەو پێویستیانە کی لەمالی شەریکایەتی دەردەکرێت جا ئەگەر پەرزامەندی دروست بوو لەسەر یەکسانی لە قازانج دا لەگەڵ جیاوازی ئەندازەیی پارەکان ئەو دروستە و پەوانە ، ئەگەر چی پارەیی یەکیکیان کەمتریش بوو و پارەیی ئەوانیتر زۆرتریش بوو ، وە هیچ خراپەیه کە لەم شیوێهە لە شەریعت دا نییە ، چونکە بازگانێهە لەسەر پەرزامەندی وە لیبوردنە بەخۆش حالی نەفسەوہ)) [بروانە سیل الجرار (246/3) ، (248/3)] .

جا خۆی گەرەیش لە سورەتی (النساء : 29) دا دەفەرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واتە : ئەو ئەوانە کی کە باوەرتان هیناوە مال و سامانی یەکتەری لەنیوان خۆتاندا بەناحەق مەخۆن ، مەگەر بازگانێهە کە بە پەرزامەندی خۆتان ئەنجام درابێت .

(□□□) لەبەر فەرموودەکی (أبو خدّاش) کە پیاویکە لە کۆچەران (المهاجرین) لە هاوێلانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : سی جار لەگەڵ پێغەمبەری خوا دا غەزام کرد بیستم دەیفەرموو : ((المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْكَلِّ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ)) واتە : موسلمانان شەریکن لەسەر شت دا گیا و ئاوو ئاگر [رواه احمد (364/5) وابوداود (3477/750/3) وەو حدیث صححە الالبانی فی الارواء رقم (1552) وصحیح الجامع (6713)] .

مەبەست : بە گیا لەوەرێکە لەسەر زەوییه کە دا سەوز بووێت کە مولکی کەس نەبێت ، ئەو کەس بۆی نییە داگیری بکات و تاییبەتی بکات بەخۆیه وە ، بەلام ئەو لەوەرە کی کە لە زەوییه کە دا سەوز بووێت مولکی خەلک بێت ئەوێ مولکی خاوەن زەوییه کە یە ، وە

ئوه ماف دار ترینیان پیی ئه وکسه سیه که له سه ره وهیه تاوه کو قاپه رهقه رای دهگریت پاشان بهری بهردهدا بو ئه وهی خواره وهی خوئی ئیتر بهو شیوهیه تا ئاوه که بر بکات (۱۱۱)

کهس بوی نییه ببیته شهریکی مهگه ر به پوخسته تی خوئی . ههروه ها سوتهمه نی (ئاگر) و ئاویش ، به لام بو ئا و خاوه نه که ی بوی نییه ئه گه ر ئاوه که ی له پیویستی خوئی زیاتر بوو قه ده غه ی خه لکی لی بکات که وا خوئیان لی ی بخۆنه وه وه ئاژه له کانیانی لی ئا و بدهن به لام ده توانیت لیانی بگریته وه بو شتی تر له بهر ئه وه فرموده یه ی که له (پ 251) باسی ده که ی .

ئیمامی (الخطابی) ده فرموئی : مانای (الکلا) ئه و گیایه یه که له زه وییه کی مردو (بی خاوهن) دا سه وز بووه ، وه ئاویش ئه وه یه که له شوینانه وه دیت که به که سه وه تایبته نییه ، ...) [بوانه (معالم السنن) . شهرحی ئه م فرموده یه] .

(۱۱۱) له بهر فرموده که ی (عروة بن الزبیر) که وا (عبدالله بن الزبیر) (خوایان لی پازی بیته) بوی گپراوه ته وه ((که وا پیاویک له ئه نصار سکالای له (زبیر) کرد له لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ر (شراج الحرة) - که جوگه ئاویک بوو خه لکی (مدینه) ئاوی دار خورما یان لی ددها - جا کابرای (انصار) ی ووتی : بهری ئاوه که بهرده ، جا (زبیر) یش پازی نه بوو - واته له پیش دا دار خورماکانی خوئی ئا و ددها پاشان بهری ئاوه که ی بهر ددها - جا ههردووکیان هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، جا ئه ویش به (زبیر) ی فرموو : ((إسقِ یا زُبَيْرُ ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ)) واته : ئه ی (زبیر) تو ئاوی بده ، پاشان بهری بهرده بو دهرهاوسیکهت ، جا کابرای (انصاری) توپه بوو وتی : له بهر ئه وه ی کوری پورته ، - (زبیر) کوری (صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) بوو - جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) رهنگی دهم و چاوی گورا پاشان فرمووی : ((يَا زُبَيْرُ اسْقِ ، ثُمَّ أَحْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ)) واته ئه ی (زبیر) ئاوی بده ، پاشان بهر ئاوه که بگره تا ده گه ریته وه بو (الجدر) - بن داره کان - (مه بهستی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه وه یه تاوه کو به ته واوه تی ئا و ده خواته وه ، پاشان بهری بهریده ، چونکه له پیش دا پیغه مبهری خوا فرمانی به (زبیر) کرد ته نها ئاوی بدات وه کو ئاسان کردنه وه یه که له سه ر کابرای (انصاری) به لام که ئه و قسه ناخۆشه ی کرد وویستی مافی (زبیر) پیشیل بکات

وه دروست نیه بهری زیادهی ئاو بگریت بۆ ئهوهی بهرگری زیاده گیا (لهوهر) ی پی بکات (۳۳۳) وه بۆ پییشهوای موسولمانان هیهه پارچه زهوییهک

پیغه مبهری خوا (ﷺ) به تهواوی حوکه کهی پوون کردهوه و مافی (زبیر) ی به تهواوی (دا) جا (زبیر) فهرموی : و (الله) ی من وا دهزانم ئه م ئایه ته له باره ی ئه وه وه دابهزی : ﴿فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء : 67) واته : به لام سویند به پهروه ردگارت - ئه ی موحه ممه د - ئه وانه برویان ته واو نیهه تا تو نه کهن به دادوهر له و نا کوکیه ی که له نیوانیان دا پوو ده دات ، پاشان له دلی خو یان دا ههست به هیچ نا په حه تیه که نا کهن له وه ی تو بریارت داوه و به تهواوی مل که چی فه رمانی تو ده بن [رواه البخاری (2359/34/5) و مسلم (2357/1829/4)].

وه له پریوایه تیکی تری البخاری (رقم/2362) فهرموی : وه ئه و (الجد) ه به ئه ندازه ی ههردوو قاپه په قه بوو .

وه له بهر فهرموده که ی (عبداللہ بن عمرو) (خوایان لی رازی بیئت) فهرموی ((پیغه مبهری خوا بریاری دا له باره ی ئاوی (سئل مهزور) ه وه - که دۆلک بوو له (مدینه) - که وا هه رکه سیک بهری بگریت به ئه ندازه ی ههردوو قاپه په قه ، پاشان ئه وانه ی سه ره وه بهری بدهن بۆ ئه وانه ی خواره وه [رواه أبوداود (3639/53/4) و ابن ماجه (2482/830/2) وهو حدیث حسن صحیح بیروانه صحیح ابن ماجه (2013)].

(۳۳۳) له بهر فهرموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِتَمْنَعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ)) واته : قه ده غه ی زیاده ئاو مه کهن بۆ ئه وه ی قه ده غه ی زیاده له وه پری پی بکه ن [رواه البخاری (2354/31/5) و مسلم (1566/1198/3)].

(مه بهستی ئه وه یه که وا له ده ورو بهری ئه و بیره دا هه ندی له وه پ هیه ، وه ئاوی تر نیه له وه ورو بهر ، جا خاوه ن ئاژه ل و مهرو مالات ناتوانن ئاژه له کانیا ن بله وه پینن له وه وه ره مه گه ر له و بیره ئاوی بدهن بۆ ئه وه ی زیانیا ن لی نه که ویت به تینویتی ، پاشان له وه پاندنیش ، جا قه ده غه کردنیا ن له ئاوه که قه ده غه کردنیا نه له له وه ره که یش وه ئه مه بۆ چوونی جه ماوه ری زانایانه بۆ ته فسیری ئه م فهرموده یه و له سه ر ئه م

که مولکی کهس نه بیټ پاریز (حمی) ی بکات بو له وه پرگای ئازهل ی موسولمانان له کاتی زۆر پیویست دا (۱۱۱) وه نه گهر چه ند شه ریکیک بوو به ده مه قاله یان له سه ر پانی ریگایه که له نیوان زه وییه کانیان دایه نه وه پانییه که ی هه وت باله (۱۱۱) وه دروست نییه هاوسی به رگری له

بوچوونه : به خشینی زیاده ئاو تایبته ده بیټ به وه که سانه که ئازهل و مه رو و مالاتیان هه یه وه شوانه کانیش به مه وه ده لکینرین (الحاق) نه گهر پیویستیان به ئاو خواردن هه بوو ، چونکه نه گهر قه ده غه ی ئه وان بکریټ له خواردنه وه ی ئه و ئاوه ، نه وه نه وانیش له وی دا ناتوانن ئازهل کانیان بله وه پینن) [بروانه (فتح الباری) شهرحی ئه م فه رموده یه] .

(۱۱۱) له به ر فه رموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیټ) که وا (المصعب بن جئامة) (خوای لی رازی بیټ) فه رموی : پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) فه رموی : ((لاحمی إلا لله و لرسوله)) واته : پاریز نییه مه گهر بو خوا و بو پیغه مبه ری خوا ، جا (ابن شهاب) که یه کیکه له وانه ی ئه م فه رموده یان گیزاوه ته وه فه رموی : جا پیمان گه یشتوه که وا پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) (التقیح) ی کردووه به پاریز و ئیمامی (عمر) یش (الشرف) و (الزبده) ی کردووه به پاریز [رواه البخاری (2370/44/5)] .

ئیمامی (الشافعی) (ره حمه تی خوای لی بیټ) فه رمویه تی : نه وه فه رموده یه دوو مانا هه لده گریټ یه که میان : بو کهس نییه پاریز بو موسولمانان بکات مه گهر نه وه ی پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) کردویه تی ، وه نه وی تریشیان نه وه یه : که وا بو کهس نییه مه گهر نه وه ی وه کو پیغه مبه ری خویه (رضی الله عنه) ، که (خلیفه) ی موسولمانان ده گریټه وه جا هاوه له کانی (الشافعی) له مه وه وه ریان گرتووه که (الشافعی) له م مه سه له یه دا دوو (قول) ی هه یه ، وه راست ترینیان له لایان دووهم رایانه . [بروانه (فتح الباری) شهرحی ئه م فه رموده یه] .

وه پاریز (حمی) : نه وه یه که وا قه ده غه ی له وه پاندن بکریټ له زه ویه کی تایبته دا که مولکی کهس نییه ، جا پیشه و تایبته ده کات به له وه پی ئازهل و مه رو مالاتی زه کاته وه یان هه رشتیکی تر که خوی به به رژه وه ندی موسولمانانی ببینیټ .
(۱۱۱) له به ر فه رموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیټ) که وا فه رموی :
(پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) برپاری داوه ، نه گهر جیاوازی و دویه ره کی دروست بوو له سه ر

دەرھاسیەکە بکات کەوا دارێک بچەقینیت بەدیوارەکەى ئەودا (۱۱۱) هەرودەها نابیت شەریکیش زیان لەشەریکەکەى بدات ، یان ئەوەى زیانی لى دراوہ زیان لەوی تەردات بۆ تۆلە سەندنەوہ (۱۱۱) بەلکو هەر کەسیک زیان لە شەریکەکەى بدات لەسەر دەسەلات دارە سزای بدات . (۱۱۱)

بازرگانی بە پارەى خەلکی

(المُضَارَبَة) (۱۱۱)

پێگا - کەوا پانیکەى چەندە - ئەوہ حەوت بەل دابنریت)) [رواه البخاری (2473/118/5) ومسلم (1613/1232/3) و غیرهما] .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بیئت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا يَمْنَعُ جَارٌ جَارَهُ أَنْ يَغْرَزَ خَشْبَةً فِي جِدَارِهِ)) واتە : هیچ دەرھاسینیەك قەدەغەى دەرھاسیەکەى نەکات لەوەى دارەکانى بچەقینیت بەدیوارەکەىدا پاشان (أَبُو هُرَيْرَةَ) فەرمووی : چییە دەتانبینم پشت لەمە هەلەدەکن ؟ (والله) دەیدەم بە نێو هەردوو شانتان دا)) [رواه البخاری (2463/110/5) ومسلم (1609/1230/3) و غیرهما] .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەى (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) (خوای لى پازى بیئت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بریاری دا کەوا ((لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)) واتە : بۆ هیچ کەسیک نییە زیان لە خەلکی تەردات ، وە بۆ کەسیش نییە کەوا زیان لە کەسیکی تەردات بە نییەتى تۆلە لى کردنەوہ [رواه احمد (313/1) وابن ماجه (2341/784/2) و غیرهما] . وهو صحيح بپروانه السلسلة الصحيحة (250) وصحيح ابن ماجه (1895) .

(۱۱۱) هەر کاتیک زیان لەکەسیک بەدريت لەلایەن کەسیکی تەرەوہ ، ئەگەر خوای هەلسیت بە ماف سەندنەوہ ، ئەوہ شەرع قەدەغەى لى کردووہ وەک لە فەرموودەکەى پیشوودا باسماں کرد ، چونکە ئەوہ دەبیته هۆى دوزمانیەتى و گەرگرفتیکى زۆر لە نێوان کۆمەلگادا ، وە ئەگەر خویشى ئەو مافە نەسینیتەوہ ئەوہ خەلکیکی زۆر مافی دەفەوتیت و زولم و ستەمیکی زۆر بەرپا دەبیئت ، بۆیە شەرع ئەو کارە (کارى ماف سەندنەوہى خەلکی) خستوہتە ئەستۆى دەسەلات دارى ولات تاوہکو مافی خەلکی پیشیل نەکریت و هیچ گەرگرفت و دوزمانیەتیه کیش لە نێوان خەلک دا دروست نەبیئت .

دروسته بازرگانی کردن به پاره‌ی

یه کیکی تر له سهر به شیک (۱۱۱) له قازانجه که ی ئەگەر قازانجی کرد ،
به لām ئەگەر زهره‌ری کرد ئەوه تهنه‌ها له سهر خاوه‌ن پاره‌که یه (۱۱۱)

(۱۱۱) (قِرَاض) یشی پی دهوتریت ، (المُضَارَبَة) له زمانی عهره ب دا له (الضَّرْبُ فِي الْأَرْضِ) ه وه وه‌رگراوه ، واته : سه‌فه‌ر کردن بۆ بازرگانی ، خوای گه‌وره له سوره‌تی (المزمل: 20) دا ده‌فه‌رموی : ﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ واته : وه که سانیکی تر هه‌ن سه‌فه‌ر ده‌که‌ن له زه‌وی‌دا به‌دوای فه‌زل و پۆزی خوادا ده‌گه‌رپین ، وه (قراض) یش له زمانی عهره ب دا له (قراض) هوه وه‌رگراوه واته : داب‌رین ، چونکه خاوه‌ن پاره‌که پارچه‌یه‌ک له پاره‌ی خۆی داده‌بریت بۆ ئەوه‌ی بازرگانی پیوه بکات . وه‌له شه‌رعیش دا مه‌به‌ست به (مُضَارَبَة) و (قِرَاض) : ئەو (عقد) هیه که له‌نیوان دوولایه‌ن دا داده‌مه‌زیت له‌سه‌ر ئەوه‌ی یه‌کیکیان پاره‌یه‌کی حازر ده‌ده‌ن به‌وه‌ی تر بۆ ئەوه‌ی بازرگانی پیوه بکات ، وقازانجه‌که یشی به‌ش ده‌که‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی هه‌ردوولا له‌سه‌ری ریک ده‌که‌وون .

(۱۱۱) ئەو به‌شه قازانجه‌ی که ده‌دریت به‌کرێکاره‌که ده‌بیت له‌پیش دا دیاری بکریت ئایه دوو کوته یان سی کوته یان چوار کوته یا هه‌ر چه‌نیک خۆیان له‌سه‌ری ریک ده‌که‌ون (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموی : ((زانا‌یان یه‌کده‌نگیان (إجماع) کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که وا پیویسته له‌سه‌ر کرێکاره‌که که‌وا ئەوه به‌مه‌رج بگریت له‌سه‌ر خاوه‌ن پاره‌که سی کوتی قازانجه‌که‌ی یا نیوه‌ی یان ئەوه‌نده‌ی که هه‌ردوولایان له‌سه‌ری کۆده‌بن بۆ ئەوه [بپوانه‌ الاجماع (لابن المنذر) ل/124] .

به‌لām نابیت هیچ کامیان یا هه‌ردووکیان پاره‌یه‌کی دیاری کراو دانه‌ن بۆ خۆیان (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموی : ((ئەوه‌ی ئیمه‌ لییه‌وه ده‌زانین که‌وا زانا‌یان هه‌موویان (إجماع) یان کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌وا (القِرَاض) به‌تاله ئەگەر یه‌کیکیان (خاوه‌ن پاره یان کرێکار)

یان هەردووکیان چەند دەرھەمیکی دیاری کراو بۆ خۆی دانائ)) [بروانە ھەمان سەرچاوەی پیشووا].

([۱۱۱]) بنەپەت (الأصل) لە دروست بوونی (مُضَارَبَة) یە کدەنگی (الإجماع) زانایانی ئیسلامەو کاری پێ کردنی هاوھەلانی پێغەمبەری خواپە (ﷺ) ، (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) لە (الاجماع) دا (ل124) فەرموویەتی : ((زانایان (إجماع) یان کردووە لەسەر ئەوەی کەوا (القِرَاض) کردن بەدینار و دەرھەم دروستە)) ، وە دەفەرموی : وە زانایان (إجماع) یان کردووە کەوا (مُضَارَبَة) دروستە بەگشتی [بروانە تەمەلە المجموع للنووی (191/14)].

(الأمير الصنعاني) فەرموویەتی : جیاوازی نەبێت لە نێو موسولمانان دا لەسەر دروستی (القِرَاض) وە لەکا تە نەفامی (الجاهلية) دا بوو و ئیسلامیش پازی بوو لەسەری ، وە زانراویشە لە ژیاننامە ی پێغەمبەری خوادا (ﷺ) کەوا پیش پێغەمبەرایەتی (مُضَارَبَة) ی بۆ (خدیجە) کردووە ، وە سەفەری بۆ شام کردووە .

و (الحافظ ابن حجر) فەرموویەتی : ((وە ئەوەی ئیمە بریاری پێ دەدەین کەوا (مُضَارَبَة) لە سەردەمی پێغەمبەری خوادا (ﷺ) بوو و پێیشی زانیو و پازی بوو لەسەری وە ئەگەر وانەبواپە ئەوە بە هیچ شێوەیە ک دروست نەبێت)) [بروانە تلخیص الحیر (58/3)].
 لە (زَيْدُ بْنُ أَسْلَمٍ عَنْ أَبِيهِ) کەوا فەرمووی : ((عَبْدُ اللَّهِ وَ عُبَيْدُ اللَّهِ) ی هەردوو کورپی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) لەگەڵ سوپای عێراق دا دەرچوون ، جا کە گەپانەو بەلای (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) دا تێپەر بوون ، کە ئەمیر بوو لەسەر (البصرة) ، جا بەخێرھاتنی کردن و کاری بۆ ئاسان کردن پاشان فەرمووی : ئەگەر توانام لەسەر کاریک ببواپە کەوا سوودتان پێ بگەینەنم ئەوە دەمکرد پاشان فەرمووی : بەلێ ، ھەندیک مائی زەکات لێرە دەمەوێت بۆ (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ی بنێرم ، جا بە قەرز دەیدەم پێتان ، جا ھەندیک شت و مەکی عێراقی پێ بکرن ، پاشان لە مەدینە بیفرۆشن ، جا سەرماپە کە ی بەدەنە (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و قازانجە کەشی بۆ هەردووکتان دەبێت ، جا ئەوانیش فەرموویان : ئەوەمان پێ خۆشە ، ئەویش ئەوەی کرد ، ونوسراوی نووسی بۆ (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) کەوا پارە کە یان لێ

وہر بگریٹ ، جا کہ گہرانہ وہ قازانجیان کرد ، جا کہ ئوہ بیان دابہ (عمر) فہرموی : ئایا بہ ہہموو سوپاکہ قہرزی دا وکو بہ ئیوہی دا؟ فہرمویان : نہء ، جا (عمر) فہرموی : ہہردوکتان کورپی (أمیر المؤمنین) بویہ قہرزی پی دان پارہ کہ و قازانجہ کیشی بدہ نہ وہ ، جا (عبدالله) بی دہنگ بوو ، بہ لام (عبدالله) ووتی : بوتق نیبہ ئی (أمیر المؤمنین) ئہمہ بکہی؟ ئہ گہر ئہم پارہیہ کہ می بگردایہ یان تیا بچوایہ ئیمہ دہمانبژارد جا (عمر) فہرموی : بیدہ نہ وہ ، جا (عبدالله) بی دہنگ بوو ، بہ لام (عبدالله) دہ گہر پاپیہ وہ بولای ، جا یہ کیئک لہ دانیشتونانی لای (عمر) ووتی : ئی (أمیر المؤمنین) ئہ گہر بتکرادیہ بہ (قرآض)؟ ئہ ویش فہرموی : ئوہ کردم بہ (قرآض) ، جا (عمر) سہرمایہ کہی بردو نیوہی قازانجہ کیش ، و (عبدالله) و (عبدالله) ہہردوو کورپی (عمر) نیوہی قازانجی پارہ کہ یان برد) [رواہ مالک (1396/479) والبیہقی (110/6) وھو صحیح بروانہ الارواء (291/5)] .

(ابن حزم) فہرمویہ تی : ((ہہموو بہ شہکانی فیقہ ہیچ بہ شیکی نیبہ (ئیللا) بنہرہ تیکی ہہیہ لہ قورئان و سوننہ تہ وہ ، دہیزانین سوپاس بو خوا ، جگہ لہ (القرآض) - المضاربة - کہ ہیچ بنہرہت (اصل) یکمان نہ بینوہ بہ ہیچ شیوہیہ لہ قورئان و سوننہت دا بہ لکو تہنہا (إجماع) یکی راستہ ، وہ ئوہی ئیمہ برپاری لہ سہر دہدہین ئوہیہ کہوا لہ سہر دہمی پیغہ مہردا (ﷺ) بووہ وہ پیوی زانیوہ ، جا پیشی پازی بووہ ، وہ ئہ گہر وانہ بوایہ ئوہ دروست نہ ئہ بوو)) [بروانہ مراتب الاجماع (91/1)] .

جا شیخی فہرموودہ ناس (الالبانی) لہ پاش ووتہ کہی (ابن حزم) لہ (الارواء) دا دہ فہرموی : ((وہ چہند شتیکی تیڈایہ : گرنگ ترینیان بنہرہت لہ مامہ لہ کردن دا دروست بوونہ مہ گہر بہ بہ لگہ (الاصل في المعاملات الجواز إلا لنص) بہ پیچہ وانہی پہرستنہ کانہ کہ بنہرہت تیڈا قہدہ غہ کردنہ مہ گہر بہ بہ لگہ (الاصل في العبادات المنع الا بنص) . وھک (شیخ الاسلام ابن تیمیہ) (رہ حمہ تی خوی لی بیت) زیاتر روونی کردوہ تہ وہ ، وہ (القرآض) و (المضاربة) لہ بہ شی یہ کہ میانہ - بہ شی مامہ لہ - وھک دیارہ ، وہ ہہروہا دہق (نص) قورئان ہاتووہ لہ سہر ئوہی کہوا بازرگانی بہ پہزامہندی

وه هیچ بژاردن (ضمان) یک له سهر کریکاره که نییه مه گهر له و سنوره تیپه پیت که خاوهن پاره که بوی دیاری کردووه یان به پیچه وانهی مهرج (شرطی) نهو کاربکات . (۱۱۱)

بارمته (الرهن) (۱۱۱)

دروسته ، وه ئه ویش (القراض) ده گریته وه وه ک شاراوه نییه ، جا ئه مهش هه موو به سه به لگه بیته له سهر دروست بوونی (مضاربه) ، و پالپشتیتی نهو (إجماع) هی که له باره یه وه هاتووه)) [بروانه الارواء (294/5)] .

(۱۱۱) (إبن المنذر) فه رموویه تی : ((وه زانایان (إجماع) یان کردوه له سهر نه وه ی کهوا خاوهن پاره نه گهر قه ده غه ی کریکاره که ی کرد له وه ی به قهرز شت بفروشتی ، جا نهو به قهرز فروشتی نه وه ده بیته بیبژیریت)) [الاجماع (ل/125)] .

وله (حکیم بن حزام) هوه (خوای لی رازی بیته) که هاوه لی پیغه مبه ری خوا بوو (ﷺ) ده گریته وه کهوا فه رموویه تی : ((إِنَّهُ كَانَ يَشْتَرِي عَلَى الرَّجُلِ إِذَا أُعْطَاهُ مَالًا مُقَارَضَةً يَضْرِبُ لَهُ بِهِ : أَنْ لَا يَجْعَلَ مَالِي فِي كَيْدِ رَطْبَةٍ وَلَا تَحْمِلُهُ فِي بَحْرٍ وَلَا تَنْزِلَ بِهِ بَطْنٌ مَسِيلٍ فَإِنْ فَعَلَتْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَقَدْ ضَمِنْتَ مَالِي)) واته : به مهرج وه رده گرا له سهر نهو پیاوه ی که پاره ی پی ددرا به (مضاربه) کهوا کاسبی پیوه بکات : کهوا نه یدا به گیان له بهر و له گهل خوی نه بیات بو شوینی ترسی فه وتانی هه بیته وه ک ناو ده ریاو ... ، جا نه گهر شتی له مانه بکه یته نه وه ده بیته ماله که م بیبژیریت [رواه الدارقطنی (242/63/2) والبيهقي (111/6) وهو صحيح الاسماء بروانه الارواء (293/5)] .

(۱۱۱) (الرهن) له زمانی عه ره ب دا واته : گیردان و به ستنه وه له و قسه یه یانه وه هاتووه : رهن الشئ : نه گهر به رده وام و جیگیربیته . خوای گه وره له سوره تی (المدثر : 28) دا ده فه رموی : ((كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَهُ)) واته : هه موونه فسیک به و کرده وانیه وه به ستراره و گیردراوه که نه جامی داوه ، وه له شه رعیش دا ، دانانی

دروسته هه‌رکه‌سیک شتیك که مولکی خوئی بیټ بیكات به بارمته (رهن) له جیاتی قهرزیک که له سه‌ریتی، ^(۳۳۳) ئیتر له سه‌فهردابیت یان له مال دا ^(۳۳۳) وه دروست نی‌یه بو ئه‌و که سه‌ی که بارمته که ده‌خریته لای هیچ سوودی لی وهر بگریټ ^(۳۳۳) مه‌گه‌ر بارمته که پشت بیټ بتوانیټ سواری

(مالیک) ه که له جیاتی قهرزیک دا ، بو ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و قهرزه‌ی نه‌داوه له و مالّه بدریته‌وه [بروهانه فتح الباری (140/5) ومنار السبیل (351/1)] .

^(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره که له سوره‌تی (البقره : 283) دا ده‌فه‌رموی : ((وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ)) واته : وه ئه‌گه‌ر له سه‌فهردا بوون و شتیكتان له یه‌کتری قهرز کرد وه نوسه‌رتان ده‌ست نه‌که‌وت ، ئه‌وه لای خاوه‌ن قهرزه‌که بارمته‌یه‌ک دابنن .

^(۳۳۳) له سه‌فهردا ، له‌به‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ی پیشوو ، وه‌له مالیش دا له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رموی : ((بِیغهمبه‌ری خوا ﷺ)) هه‌ندیك خواردنی له کابرایه‌کی جوله‌که کپی - أبو الشحم - به قهرز تا ماوه یه‌ک ، جا له جیاتی دا قه‌لغانه‌که‌ی به بارمته لا دانا)) [رواه البخاری (5/رقم 2513) ومسلم (1603/145/5)] وغیرها .

تیبینی :

هه‌ندیك له زانایان وه‌ک (مجاهد) و (ضحاک) و (ظاهریه) کان ده‌لین : بارمته دروست نی‌یه ته‌نها له سه‌فهردا نه‌بیټ . له‌راستی‌دا ئه‌م رایه‌یان جئی خوئی نی‌یه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) ی پیشوو .
^(۳۳۳) چونکه هه‌ر قهرزیک بیټه هوی قازانج ئه‌وه سووده (ریا) ، وه‌ک له‌باسی قهرزدا باسما‌ن کرد بروهانه (پ 230) .

بیت یان شیر ده‌بیت نه‌وه دروسته سواری بیت و شیره‌که‌ی بدوشیت
 نه‌گه‌ر خوی به‌خیوی بکات (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (۳۳۳) - فه‌رموی ((الظَّهْرُ يُرَكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَلَبَنُ الدُّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ
 إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ)) واته : پشتی ولاغی بارمته‌کراو
 بو سواری به‌کار ده‌هینریت به به‌خیو کردنی وه‌شیری گوانی نازله‌لی بارمته‌کراویش
 ده‌خوریت‌ه‌وه به به‌خیو کردنی ، وه له‌سه‌ر نه‌وه که‌سه‌یه که سواری ده‌بیت و ده‌یخواته‌وه ،
 به‌خیوی بکات [رواه البخاری (2512/123/5) و ابو داود (3526/795/3) و الترمذی (1277/555/3)
 و ابن ماجه (2440/816/2) و غیرم].

نه‌مه‌ش پراو بوچوونی ئیمامی (أَحْمَد) و (إِسْحَاق) و (اللَّيْث) و (الْحَسَن) و که‌سانی
 تریشه‌وه (ظاهر)ی فه‌رموده‌که‌یش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت وه‌که ماموستا زهیر شاویش له
 (صحیح السنن ابن ماجه) دا ده‌فه‌رمی : (التعلیق علی حدیث رقم (2440)) .

تیبینی :

جه‌ماوهری زانایان ده‌لین دروست نی‌یه نه‌وه‌ی (رهن)ه‌که ده‌خریت‌ه‌ لا هیچ سویدیکی
 لی‌وه‌ریگریت با پشتیش بیت و بتوانریت سواری بیت یان شیرده‌ریش بیت ، وه‌پرایان
 له‌بارهی فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ)ی پیشووه‌وه (تأویل)ی ده‌که‌ن و ده‌لین : مه‌به‌ستی
 خاوه‌نه‌که‌یه‌تی خوی بو‌ی هه‌یه‌وه ده‌توانیت سواری بیت و شیره‌که‌ی بخوات . نه‌که نه‌وه
 که‌سه‌ی به (رهن) خراوه‌ته‌ لای چونکه نه‌مه به‌پیچه‌وانه‌ی (قیاس)ه له‌دوو پوه‌وه ، (إِبْنُ
 حجر العسقلانی) له (فتح الباری) دا له‌شهرحی نه‌مه فه‌رموده‌یه‌دا باسی نه‌وه دوو پوه‌وه
 ده‌کات و (ردی) نه‌وانه‌یش ده‌داته‌وه که فه‌رموده‌که‌ (تأویل) ده‌که‌ن زور به‌جوانی ،
 ده‌توانیت ته‌ماشای بکه‌یت . وه (محمد صدیق حسن خان)یش له (الرَّوَضَةُ النَّدِيَّةُ) (ردی)
 نه‌وانه ده‌داته‌وه که ده‌لین نه‌مه فه‌رموده‌یه به پیچه‌وانه‌ی (قیاس)ه و ده‌فه‌رموی :
 (وَيُجَابُ بِأَنَّ هَذَا الْقِيَاسَ فَاسِدٌ الْإِعْتِبَارُ مَبْنِيٌّ عَلَى شِفَا جُرْفٍ هَارٍ وَلَا يَصِحُّ الْإِحْتِجَاجُ بِهِ ...)
 پاشان ووته‌یه‌کی (إِبْنُ الْقَيْمِ) ده‌هینیت‌ه‌وه که له (إِعْلَامُ الْمَوْقِعِينَ) دا (411/2)
 فه‌رموی‌ته‌تی که‌وا تیبیدا نه‌وه ده‌سه‌لمینتی که‌وا نه‌وه فه‌رموده‌یه پیچه‌وانه‌ی (قیاس)نی‌یه

وه هیچ بژاردن (ضمان) یک ناکه‌ویته سه‌ری مه‌گه‌ر به‌زیاده‌پره‌وی یان که‌م ته‌رخه‌می . (۱۱۱)

سپاردن (الودیعة) (۱۱۱)

سوننه‌ته له‌سه‌ر موسولمان نه‌گه‌ر یه‌کی شتیکی به‌ئمانه‌ت دانا له‌لای وه‌ریبگریت نه‌گه‌ر توانای هه‌بوو بیپاریزیت (۱۱۱) وه‌ پیویسته له‌سه‌ری هه‌رکاتیکی خاوه‌نه‌که‌ی داوای کرده‌وه بۆی بیگپریته‌وه (۱۱۱) وه‌به‌تیاچوونی

به‌لکو نه‌و پیچه‌وانه‌ی (قیاس) ه‌که‌وا بلی: ((نه‌و فه‌رموده‌یه پیچه‌وانه‌ی (قیاس) ه)) هه‌روه‌ها ته‌ماشای (سبل السلام) ی ئیمامی (الصنعانی) بکه‌ حدیث رقم (800) .

(۱۱۱) چونکه نه‌گه‌ر بژاردن بکه‌ویته سه‌ری نه‌وه خه‌لکی بارمه‌ته وه‌رناگرن له‌ترسی بژاردنی‌دا ، جا نه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی قه‌رز نه‌دان یان هیچ نه‌بیته که‌م بوونه‌وه‌ی قه‌رزدان ، جا به‌هۆیه‌وه زیانیکی زۆر له‌خه‌لکی ده‌که‌ویته و به‌رزه‌وه‌ندی خه‌لکیه‌کی زۆر پاده‌وستیت پروانه (پ 270) .

(۱۱۱) (الودیعة) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا له (ودع الشيء) ه‌وه وه‌رگیراوه ، واته‌ وازلی هیئانی شتیکی ، و له‌شه‌رعیش دا : به‌و شته‌ ده‌وتریت که‌ مروّف لای که‌سیک دای ده‌نا بۆ نه‌وه‌ی بۆی بیپاریزیت .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (المائدة: 2) دا که‌ ده‌فه‌رمی : ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ واته : وه‌ یارمه‌تی و هاوکاری یه‌ک بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌و له‌خواترسان . و له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سالم عن أبيه) (خوای لی رازی بیته) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((... مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ...)) واته : هه‌رکه‌سیک پیویستی براه‌کی موسولمانی به‌جی به‌یئیت خوای گه‌وره‌یش پیویستی نه‌و به‌جی ده‌هیئتی ...)) [رواه مسلم (4/رقم 2580)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 58) دا که‌ ده‌فه‌رموی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ واته : به‌پاستی خوای

هیچ بژاردنیك ناکه‌وئته سه‌ری مه‌گه‌ر که‌م ته‌رخه‌می کردبی‌ت له پاراستنی‌دا .
(۱۱۱)

گه‌وره فه‌رمانتان پی‌ ده‌کات که‌وا ئه‌مانه‌ته‌کان بده‌نه‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیان وه فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌یش له سوره‌تی (البقره: 283) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فُلْيُودِ الَّذِي أَوْثَمَنَ أَمَانَتَهُ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ واته: جا ئه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌یه‌کتری هه‌بوو، ده‌با ئه‌وه‌ی دلنیا‌یی پی‌کراوه با ئامانه‌ته‌که‌ بداته‌وه به‌ خاوه‌نی خو‌ی وه با له‌خوایه‌ک بترسی‌ت که‌ په‌روه‌دگار‌ی‌تی . وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((أَدَّ الْأَمَانَةَ إِلَيَّ مِنْ إِيْتَمَانِكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ)) واته سپارده‌و ئه‌مانه‌تی ئه‌و که‌سه بده‌ره‌وه که‌ دلنیا‌یی پی‌ کردیت وه خیانه‌ت به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه مه‌که که‌ خیانه‌تی لی‌ کردیت [رواه ابوداود (3535/805/3) والترمذی (1264/564/3)] وه‌و حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (240) والسلسله الصحیحه (424) وصحیح الترمذی (1015) .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی‌ رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((مَنْ أُوْدِعَ وَدِيْعَةً فَلَا ضَمَانَ عَلَيْهِ)) واته: هه‌رکه‌سی‌ک ئه‌مانه‌تی‌ک لای دانرا ئه‌وه هیچ بژاردنیك له‌سه‌ری نی‌یه [رواه ابن ماجه (2401/802/2) وه‌و حدیث حسن بروانه صحیح ابن ماجه (1945) و الارواو (1547)] .

وه فه‌رمووده‌که‌ی تری (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی‌ رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((لَا ضَمَانَ عَلَى مُؤْتَمِنٍ)) واته: ((بِزَارِدِنِ الضَّمَانِ) له‌سه‌ر که‌سی‌ک نی‌یه دلنیا‌یی له‌سه‌ر کرابی‌ت و کرابی‌ت به‌ ئه‌مین [رواه الدار القطنی (167/41/3) والبیهقی (289/6) وه‌و حدیث حسن بروانه صحیح الجامع (7518) والارواو (1547)] .

وه (أنس بن مالك) فه‌رموویه‌تی: ((که‌وا (عمر بن الخطاب) ئه‌مانه‌تی‌کی بو بژاردوه که‌ له‌نی‌و ماله‌که‌ی‌دا دزرا‌بوو)) ئی‌مامی (البیهقی) فه‌رموویه‌تی: ((له‌وانه‌یه (عمر) که‌م ته‌رخه‌می کردبی‌ت له‌ پاراستنی‌دا ، جا بو‌ی بژاردوه له‌جیات‌ی ئه‌و که‌م ته‌رخه‌می‌یه)) [بروانه سنن البیهقی (289/6)] .

دهستیار (العاریة) (۱۱۱)

هه‌رشتیک سوودی لی وەرگیرا ئەگەر خه‌لکی داوایان کرد سوننه‌ته بدریته دهستیان (۱۱۱) ئەگەر ترسی تیاچوونی نه‌بوو ، (۱۱۱) به‌لام بو‌شت و مه‌کی زۆر پیویستی مالّ ئەوه پیویست (واجب) ه ئەگەر ترسی فه‌وتانی نه‌بوو ، (۱۱۱) ، وه‌پیویسته له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌ی ده‌دریته ده‌ستی بیگی‌پریته‌وه به‌چاکی (۱۱۱) وه‌ئەگەر تیا چویش بو‌ی ببری‌ت (۱۱۱)

(۱۱۱) (العاریة) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا وه‌کو له (العار) هوه هاتبیّت ، چونکه داوا کردنی (عاری) تیدایه واته : بی شه‌رمی .

وه‌له شه‌رعیش دا حه‌لال کردنی سوود وه‌رگرتنه له شتی‌ک به‌بی به‌رانبه‌ر [به‌وانه نیل الاوطار (6/کتاب الویعه والعاریة)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (المائدة: 2) که‌له (پ 268) دا باسما‌ن کردوه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هُرَیْرَه) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((وَاللّٰهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ اَخِيهِ)) واته خوای گه‌وره له یارمه‌تی به‌نده‌ی دا یه تا‌کو به‌نده له یارمه‌تی دانی براکه‌ی دابیّت [رواه مسلم (مختصر مسلم/1888) و غیره] .

(۱۱۱) وه‌ك ئەوه‌ی ئەو که‌سه که داوای ده‌کات خراپ و ده‌ست پیس بیّت یا وه‌کو که‌م ته‌رخه‌م بیّت ، چونکه که‌س مالی خو‌ی لی زیاده نه‌یه ئەگەر بزانیّت ده‌فه‌وتیّت ده‌توانیّت نه‌یدا .

(۱۱۱) چونکه خوای گه‌وره زه‌می ئەوانه‌ی کردوه که (مَاعُون) قه‌ده‌غه ده‌که‌ن وه‌ك له سوره‌تی (الماعون: 7) دا له سیفه‌تی ئەوه‌ی که‌باوه‌ر به‌پۆژی دوا‌یی نا‌کات یه‌کی له سیفه‌ته‌کانی ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (إِبْنُ مَسْعُودٍ) ده‌فه‌رموی (ئیمه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (ماعون) مان به (عاریه) ی دۆلکه‌و قاپ داده‌نا) [رواه ابوداود 1675/302/2] ، وأورده الحافظ في الفتح (731/8) عن ابي داود والنسائي وقال : واسناده صحيح الى ابن مسعود] .

وله (إِبْنُ مَسْعُودٍ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ه وه ده‌گیړنه‌وه که‌وا ته‌فسیری ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ یان کرده به‌وهی که‌شتمه‌کی ماله که ده‌یده‌نه ده‌ستی یه‌که‌وه له‌پاچ و دو‌لکه و حه‌بل و قاپ و قاپ له‌مه و ئه و جوړه شتانه [رواه البيهقي في السنن الكبرى (88/6) وابن جرير الطبري في تفسيره (جامع البيان) (319/316/3/15)].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی‌گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 58) که‌له (پ 269) دا باسماں کرد . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ الْبَاهِلِي) (خوی‌لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((الْعَارِيَّةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ وَالِدَيْنُ مَقْضِيٌّ وَالرَّعِيمُ غَارِمٌ)) واته : ده‌ستیار ده‌بی‌ت بدری‌ته‌وه – ئه‌گه‌ر خوی‌ما‌بوو یاله‌جیاتی دا نرخه‌که‌ی ئه‌گه‌ر نه‌ما‌بوو وه‌ک (الْخَطَّابِي) له (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا وا ده‌فه‌رموی – وه (مِنْحَه) یش ده‌بی‌ت بگی‌رته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی وه‌قه‌رزی‌ش ده‌بی‌ت بدری‌ته‌وه وه‌که‌فیلش ده‌بی‌ت له‌جیاتی ئه‌وه‌ی که‌فیلی بۆ کرده بی‌ژی‌ری‌ت . [رواه ابو داود (3565/823/3) والترمذی (1282/566/3) بلفظ (الْعَارِيَّةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ) وهو صحيح برواه السلسلة الصحيحة (611و610) ولارواه (1513)].

(مِنْحَة) واته : ئه‌و شته‌یه که‌ده‌دری‌ت به‌که‌سیک سوودی لی وه‌رگی‌ری‌ت وه‌ک باخ بۆ میوه‌که‌ی و ئازه‌لیش بۆ شیره‌که‌ی ، جا ده‌بی‌ت بی‌گی‌رته‌وه پاش ئه‌و سووده ، وه‌ک له‌فه‌رموده‌که‌دا هاتووه .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) ی پیشوو (ث 275) ، وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چه‌ند قه‌لغانیکی لی داوا کرد به (عاریه) له‌پوژی (حُنَيْنٍ) دا ، جا ئه‌ویش ووتی به‌داگیر کردن ئه‌ی (محمد) ؟ پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموی ((لَا بِلَّ عَارِيَّةٍ مَضْمُونَةٌ)) واته : نه‌ء ، به‌لکو به (عاریه) ی (ضمان) ه ت کراو [رواه ابو داود (3562/822/3) وهو حديث حسنه الارناؤوط تخريج جامع الاصول (163/8) وصحه الالباني في الارواء (1512)].

گواستنه‌وی قهرز (الحوالة) (۱۱۱)

ئه‌گەر که سیک قهرزه‌که‌ی گواستراوه بۆلای قهرزایکی تری ده‌وله‌مهند با بیگواستیته‌وه (۱۱۱) جا ئه‌گەر قهرزازه‌که‌ی تر قهرزه‌که‌ی نه‌دایه‌وه ، ئه‌وه ده‌گهریته‌وه بۆلای قهرزای یه‌که‌م (۱۱۱)

وه دروسته قهرزی مردو بگواستیته‌وه بۆ که سیک‌ی تر . (۱۱۱)

(۱۱۱) (الحوالة) له (التحویل) هوه هاتوووه یان له (الحوؤل) هوه ده‌لی : (حَالُ حُوْلًا إِذَا انْتَقَلَ عَنْهُ) له هه‌ردووکیان دا به‌واتای گۆرپان و گواستنه‌وی دیت . وه‌له شه‌رعیش دا : گواستنه‌وه قهرزیکه له‌لای که سیکه‌وه بۆلای که سیک‌ی تر [بپوانه فتح الباری (5/باب الحوالة) . (۱۱۱) به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌گەر قهرزه‌که‌یان وه‌کو یه‌ک بوو وه ماوه‌ی دانه‌وه‌که‌یشی یه‌ک کات بوو ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ ، فَإِذَا أُشِيعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُشِيعِ)) واته : دواخستنی دانه‌وه‌ی قهرز له‌لایه‌ن ده‌وله‌مه‌نده‌وه سته‌مه ، جا ئه‌گەر هه‌رکه‌سیکیان نیران بۆلای قهرزایکی تری ده‌وله‌مه‌ند با بپروات [رواه البخاری (4/2287/464) وهذا لفظه ومسلم (3/1564/1197) بلفظ ((وَإِذَا أُشِيعَ ...)) وفي رواية ((وَإِذَا أُحِيلَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُحْتَلِّ)) رواه احمد (2/463) .

(۱۱۱) چونکه هیشتا قهرزه‌که له ئه‌ستوی قهرزای یه‌که‌م دا هه‌رماوه ، له‌سه‌ری ناکه‌ویت تا قهرزای دوهم ده‌یداته‌وه به‌خاوه‌ن قهرزه‌که ، جا ئه‌گەر نه‌یداته‌وه ئه‌وه هه‌ر قهرزه‌که له ئه‌ستوی قهرزای یه‌که‌م دا ماوه ، هه‌روه‌کو پیش گواستنه‌وه‌که ، ئه‌مه هه‌ر له فه‌رموده‌که‌وه وه‌رده‌گیریت که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی : ((عَلَى مَلِيٍّ)) واته : بۆلای قهرزایکی تری ده‌وله‌مه‌ند هاندانه بو خاوه‌ن قهرزه‌که چونکه کابرای ده‌وله‌مه‌ند ده‌یداته‌وه و دوا‌ی ناخات جا ئه‌م قبولی ئه‌رکی گواستنه‌وه‌که ده‌کات به ئومیدی ئه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ی دوانه‌که‌ویت ، جا ئه‌گەر هات و ئه‌و نه‌یدایه‌وه یان دوا‌ی خست یان پارهی نه‌ما یان مرد ئه‌وه ده‌توانیت بگه‌ریته‌وه بۆلای قهرزای یه‌که‌م ، و داوا‌ی قهرزه‌که‌ی خو‌ی لی بکاته‌وه . (۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی : ((جه‌نازه‌یه‌کیان هینا بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ی نو‌یژی له‌سه‌ر بکات ، جا

لہ جیٰ خودانان

(الوکالۃ) (۱۱۱)

فہرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : ئایہ ہیچ قہرزیکی لہ سہرہ؟ ووتیان : نہء ، جا نوپڑی لہ سہر کرد ، پاشان جہ نازہ یہ کی تریان ہیٹنا جا فہرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : ئایہ ہیچ قہرز لہ سہرہ ؟ ووتیان : بہ لئی ، فہرموی : ((صَلُّوا عَلٰی صَاحِبِكُمْ)) واتہ : نوپڑ لہ سہر ہاوہ لہ کہ تان بکہن . (أَبُو قَتَادَةَ) فہرموی : قہرزہ کہی لہ سہر من ئہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) ، جا نوپڑی لہ سہر کرد)) [رواہ البخاری (5/رقم/2295)] وفی روایہ ((جَا هِر كَاتِيكَ پيغہ مہری خوا (ﷺ) چاوی بہ (أَبُو قَتَادَةَ) بکہ و تايہ دہیفہ رموو : ((مَا صَنَعْتَ الدِّيْنَ اَرَانَ؟)) واتہ : چیت بہ دوودینارہ کہ کرد - قہرزہ کہی کابرا - ، تا دواین جار فہرموی : ئہوہ دامہوہ ئہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) پیغہ مہریش فہرموی : ((الآنَ حِيْنَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ)) واتہ : ئیستا پیستی سارد بوویہوہ)) [رواہ الحاكم (58/2) والبيهقي (74/6) عن جابر بن عبدالله . وهو صحيح برواه احكام الجنائر رقم (16) للالباني] .

تیبینی :

ئہم پڑوایہ تہی (جابر) باشترین بہ لگہ یہ کہوا بہ تہنہا گواستنہوہی قہرزہ کہ ، قہرزہ کہ لہ سہر قہرزاری یہ کہم ناکہ ویت ، بہ لکو بہ دانہوہی لہ لایہن قہرزارہ کہی ترہوہ ئہو جا لہ سہری دہ کہ ویت .

(۱۱۱) (الوکالۃ) لہ زمانی عہرہب دا بہ واتای (التَّفْوِيضُ وَالْحِفْظُ) دیت واتہ : بہ دہستہ و ہدان و پاراستن وہ لہ شہر عیش دا واتہ : کہ سیک کہ سیک بخاتہ جیگہی خوئی بہرہ های و بہ بہ سترای (مُطْلَقًا وَمُقَيَّدًا) [بروانہ فتح الباری (5/کتاب الوکالۃ)] .

دروسته که سیک یه کیکی تر له جی خوی دانا به وه کیل (□□□)
له هه رشتیک دا که خوی بوی هه بییت بیکات (□□□) مه گهر له شتیکیدا شه رع

قه ده غه ی کرد بییت (□□□) وه نه گهر (وکیل) هکه شتیکی فروشت به زیاتر له وه ی
بوی دانراوه ، نه وه زیاده که بۆ نه وه که سه یه که وه کاله تی بۆ کردوه (□□□)

(□□□) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سورته تی (کهف: 19) دا که وا
ده فه رموی ﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ واته : جا نیستا یه کیکتان به دراوی (زیوو)
که هه تانه بنیرنه شار ... وه فه رموده ی تر که خوی گه وره له سورته تی (یوسف: 55) دا
ده فه رموی ﴿وَاجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ واته : پیغه مبه ر (یوسف) ووتی : من
له سه ر خه زینه ی میسر دانئ ...

وه له بهر نه وه هه موو فه رمودانه ی که له و باره وه هاتوو که ته نها ئیمامی (البخاری) له
(کتاب الوکالة) دا بیست و شه ش (26) فه رموده ی له سه ر هیناوه ته وه شه ش (6) دانه ی
(معلق) ه و نه و بیسته که ی (20) تری (موصول) ه وه زانایانی ئیسلام (إجماع) یان له سه ر
دروست بوونی کردوه بروانه [الاجماع لابن المنذر 159-161 رقم (756-766)].

(□□□) پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه کیلی داناوه بۆ قه رز دانوه وه که فه رموده که ی
(أَبُو هُرَيْرَةَ) (پ 225) و له جی به جی کردنی (حدّی) شه رع ی دا وه که له فه ر مووده که ی
(أَبُو هُرَيْرَةَ) و (زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ) دا (خوایان لئ پازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
فه رموی : ((وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمَهَا)) [رواه البخاری (5/رقم
2314، 2315) ومسلم (3/1698/1324)] و غیرهما [که له باسی (حُدود) دا به درییژی روونی
ده که ی نه وه ، وه هه روه ها وه کیلی داناوه له سه ر ووشتری حه ج و سه ر بپین و دابه شکر دنی
بروانه [البخاری (5/رقم/2300، 2299) ومسلم (2/1317/954)] وه بۆ پاراستنی زه کاتی سه ر فتره
وه که له فه ر مووده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا [واه البخاری (5/رقم/2311)] وه له ژن ماره بپین دا وه که
(أَبُو رَافِعٍ) ی کرده وه کیلی خوی (مَيْمُونَةَ) ی لئ ماره کرد [رواه احمد (6/392-393) والدراسی
(38/2) وه صحیح الاسناد بروانه (الارواء 6/252)] وشتی تریش بروانه [صحیح البخاری (کتاب
الوکالة)].

و ئەگەر بە پێچەوانەی رای خاوەنەکە ی شتێکی کرد کە خۆی بە باشی دانا
 و ئەویش پێی رازی بوو ئەو دروستە (۱۱۱) و ئەو کەیل دەست پاک (أَمِين) ه
 هیچ بژاردن (ضَمَان) یکی لەسەر نییە مەگەر بە کەم تەرخەمی کردن . (۱۱۱)

زەمانەت وە کەفالتەت کردن

(الكَفَالَة ، وَالضَّمَان) (۱۱۱)

(284) وەك موسولمانێك كابراییەکی (گاور) یان (جوله‌كە) یان (أَهْلُ الذِّمَّة) بکاتە
 وەکیلی بۆ فرۆشتنی مە ی (خَمْر) یان گۆشتی بەراز ، یان هەرشتیکی تر کە شەرع
 قەدەغە ی کردبیت وەکیلە کە بیکات لە جێگەیدا .

(285) لە بەر فەرموودە کە ی (عُرْوَةُ الْبَارِقِي) (خوای لێ رازی بیت) کە و پێغەمبەری
 خوا (ﷺ) دیناریکی پێ دا بۆ ئەو ی شەکیکی بۆ بکڕیت جا ئە و دوو شەکی بۆ کړی ،
 پاشان یەکیکیانی فرۆشت بە دیناریک ، جا دینارە کە و شەکیکیشی هینا بۆ پێغەمبەری خوا
 ، جا پێغەمبەری خوا دوعای بەرە کە تی بۆ کرد لە کربن و فرۆشتنی دا وە لە دوا ی ئە وە
 ئە گەر گل (خۆل) یشی بکریایە هەر قازانجی لێ دە کرد [رواه البخاري (3642/632/6) و غیره] .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (مَعْنُ بْنُ يَزِيد) (خوایان لێ رازی بیت) کە و فەرمووی :
 (باوکم چەند دیناریکی کرد بووە خێر جا لای پیاویک داینا بوو لە مرگەوت جا منیش هاتم
 بردم و هینامە وە بۆ لای باوکم ئە ویش ووتی (والله ی من نەمو یست بۆ تۆ بیت ، جا سکا لای
 لێ کردم بۆ لای پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئە ویش فەرمووی ((لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يَزِيدُ ، وَلَكَ
 يَا مَعْنُ مَا أَخَذْتَ)) واتە : ئە و (پادا شتەت) کە نیەتت بوو بۆت بوو ئە ی (یزید) وە ئە و
 (پارە ی) ه ی کە بردت بۆ خۆت ئە ی (معن)) [رواه البخاري (4/رقم/1422)] .

(۱۱۱) وە کەیل لە شەرع دا دەست پاک (أَمِين) ه لە وە دا وەری دە گریت وە لە وە ی
 خەرجی دە کات وە هیچ نابزێت مە گەر بە کەم تەرخەمی کردن لە بەر فەرموودە کە ی
 (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لێ رازی بیت) کە و پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی ((لَا ضَمَانَ
 عَلَيَّ مُؤْتَمِنًا)) بروانە (پ 270)

(□□□) زهمانهت کردنی قهرزی کهسیکی زیندو یان مردو دروسته

(□□□) (كَفَالَةٌ) و (ضَمَان) پیشی دهوتریت (حَمَالَةٌ) و (رَعَامَةٌ) . له زمانی عه ره بدا واته : خستنه ئهستۆ ، خوای گه وره له سورتهی (آل عمران : 37) دا ده فرمووی ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ واته : پیغه مبه ر (زکریا) ئه رکی سه ر په رشتی کردنی (مَرِيَمَ)ی خسته ئهستۆی خو ی ، وه له شه رعیش دا : خستنه ئهستۆی خو دانه وه ی قهرزی کهسیکی تر یاخستنه ئهستۆی خو ته سلیم کردنی و هینانی کهسیک بو شوینیکی دیاری کراو .

(□□□) له بهر فه رموده ی خوای گه وره له سورته ی (یوسف : 72) دا که ده فه رموو ی ﴿وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ واته : وه هه رکهسیک بیهینیته وه - پیوانه که ی پادشا - ئه وه باریک ووشت - خواردنی - پی ده دریت ، وه من زامنی ئه وه ووشتره ده که م .

وه له بهر فه رموده که ی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) (خوای لی پازی بیئت) بپوانه (پ 280) وه له ریوایه تیکی تر دا له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ) ه وه له باوکیه وه (خوای لی پازی بیئت) 0 که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) جه نازه یه کیان بۆلای هینا بو ئه وه ی نوژی له سه ر بکات فه رموو ی ((صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ ، فَإِنَّ عَلَيْهِ دِينًا)) واته : نوژی له سه ر بکه ن ، چونکه قهرزی له سه ره ، جا (أَبُو قَتَادَةَ) فه رموو ی : من که فاله تی ده که م . پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو ی ((بِالْوَفَاءِ؟)) وه فای پی ده که یه ؟ ووتی : وه فای پی ده که م ، [رواه ابن ماجه رقم (2407) وهو صحيح بپوانه صحیح ابن ماجه (1951)].

وه له بهر فه رموده که ی (أَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِي) (خوای لی پازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو ی ((الرَّعِيمُ غَارِمٌ)) بپوانه (پ 275) وه له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا پیاویک داوای قهرزیکی خو ی کرده وه له کابرایه ک که ده (10) دینار بوو له سه رده می پیغه مبه ری خوا (ﷺ) جا کابرایش ووتی : هیچم نییه بیده مه وه پیئت ، پیاوه که ش ووتی : نهء (وَاللَّهِ) ! به جیت ناهیلم تا دهمده یته وه یان کهسیکم بو بینه زهمانه تی بکات جا پراکیشا بۆلای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پیغه مبه ریش پیی فه رموو چه ندیک چاوه پوانی لی ده که یه ؟ ئه وویش ووتی : یه ک مانگ ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو ی : من زهمانه تی بو ده که م ، جا کابرا له و کاته ی که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دیاری

ئه‌گەر ئه‌ندازه‌که‌ی زانرا (۳۳۳)

وه‌پێویسته‌ بیداته‌وه‌ له‌کاتی داواکردن دا (۳۳۳) وه‌به‌دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ ئه‌و
جا قه‌رزه‌که‌ له‌سه‌ر قه‌رزاره‌که‌ ده‌که‌ویت (۳۳۳) وه‌که‌فاله‌ت کردنی خودی

کرد هاته‌وه‌ جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فه‌رموو : ((ئه‌مه‌ت له‌کوی ده‌ست که‌وت ؟
ووتی : له‌کانزا (معدن) ، فه‌رموی ((لَا خَيْرَ فِيهَا)) واته‌ : خه‌یری تێدانییه‌ وه‌قه‌رزه‌که‌ بۆ
دایه‌وه‌)) [رواه ابن ماجه رقم (2406) وهو صحيح برواه الأرواء (1413) احاديث لبوع وصحيح ابن ماجه
(1950)] وه‌فه‌رموده‌که‌ی (قَبِيصَةُ بِنُ مَخَارِقِ الْهَلَالِي) (خوای لی رازی بی‌ت) [که‌ئیمامی
(مسلم) ده‌گێڕێته‌وه‌ (1044/722/2) که‌له‌ (پ389) ی به‌شی عیبادات دا باسمان کرد] .

(290) (إِبْنُ حَزْم) ده‌فه‌رموی : وه‌دروست نیه‌ زه‌مانه‌ت کردنی ئه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی
نه‌زانریت وه‌کو پێی بلیت : من زه‌مانه‌تت بۆ ده‌که‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌رت هه‌ین فلانه‌ که‌س ،
له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سوره‌تی (النساء : 29) دا که‌ده‌فه‌رموی ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾
وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وا هه‌لال نیه‌ مالی موسولمان مه‌گه‌ر به
ره‌زانه‌ندی و پێ خۆش بوونی خۆی . وه‌ره‌زانه‌ندی و پێ خۆش بوون نابیت مه‌گه‌ر
له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراو ئه‌مه‌ شتی که‌ به‌بینین و هه‌ست ده‌زانریت [بروانه‌ المحلی
(8/مسألة 1232)] .

(291) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (الرَّعِيمُ غَارِمٌ) بروانه‌ (پ275) وه‌
ئه‌وه‌فه‌رموده‌یه‌ی تریش (پ289) .

(292) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌له‌به‌شی عیباده‌ت
دا (پ279) دا باسمان کرد که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی (نه‌فسی باوه‌ردار
هه‌لبه‌ستراوه‌ به‌قه‌رزه‌که‌یه‌وه‌ تابۆی ده‌دریته‌وه‌) وه‌له‌به‌ر رپوايه‌ته‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ)
بۆ فه‌رموده‌که‌ی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) که‌ (الحاکم) و (البیه‌قی) رپوايه‌تی ده‌که‌ن
که‌ده‌فه‌رموی ((الآن حِينَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ)) بروانه‌ (پ280) .

که سیک دروسته نه‌گهر مافیکی مالیی خه‌لکی به‌سه‌روه بوو (۱۱۱)
 وه‌پیویسته له‌سه‌ر که‌فاله‌ت که‌ر له‌کاتی پیویست دا ناماده‌ی بکات نه‌گینا
 ده‌بیّت چی له‌سه‌ریّتی بیبژیّریّت . (۱۱۱)

دیاری و به‌خشین (الهدیة و الهبة) (۱۱۱)

بوّ زیاتر بلاوکردنه‌وه‌ی خوْشه‌ویستی سوننه‌ته دیاری و به‌خشین
 به‌یه‌کتری دان (۱۱۱) وه‌دروسته له‌نیوان کافرو موسولمانیش دا (۱۱۱) ،

(293) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (یوسف : 66) دا که‌ده‌فه‌رموی
 : ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ واته :
 - پیغه‌مبه‌ر (یعقوب) کاتیک که‌کوره‌کانی داوای کوره بچوکه‌که‌یان لی کرد بیبه‌ن بو‌میسر
 له‌سه‌ر داوای عه‌زیزی میسر بوّ نه‌وه‌ی باریک خواردنی زیاتریان بداتی - فه‌رموی
 له‌گه‌لتان دا ناینیرم تا به‌لینیکی بته‌وی خواییم پیّ نه‌دن که‌به‌بیّ وه‌ی بوّ منی به‌یننه‌وه
 ، مه‌گهر نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی نیوه‌دا نه‌بیّت . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌کی (أَبُو أَمَامَةَ) (الزَعِيمُ
 غَارِمُ) بروانه (پ 275) وه‌فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش له (پ 289) .
 (۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) و فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بروانه (پ 289)

(۱۱۱) دیاری و به‌خشین نه‌وه‌یه که‌وا مالیکی خوّت بده‌ی به‌که‌سیکی تر له‌ژیاندا ،
 به‌بیّ به‌رامبه‌ر .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء : 4) دا که‌وا ده‌فه‌رموی
 : ﴿وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نَحْلَةً ، فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾
 واته : به‌ناوی به‌خشینه‌وه‌ی فه‌رزی ماره‌یی ئافره‌تان بده‌ن ، جا نه‌گهر خوایان به‌دل

شتیکیان لەو مارەیییە بەئێوە بەخشی ئەو بەخۆشی و حەلالی بیخۆن . وەپێغەمبەر (ﷺ) لەو فەرموودەدا کە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیّت) دەیگێرێتەو دەفەرموێ (تَهَادُوا تَحَابُوا)) واتە : دیاری بەیەک بدەن ، دەبێتە هۆی خۆشەویستی لەنیوانتان دا ، [رواه البيهقي (169/6) وهو حديث حسن برواه الارواء (1601) وصحيح الجامع (3004)].

(□□□) لەبەر فەرموودەى خوای گەرە لەسورەتى (الممتحنة : 8) دا کە دەفەرموێ : ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتە : خوای گەرە قەدەغەى چاکە کردن و داد پەرەرى لەئێوە نەکردووە لەگەڵ ئەوانەى کە لەسەر ئایین نەجەنگاون لەگەڵ تاندا وە لەشاروو لادیکانتان دەریان نەکردوون ، وە (أَكِيدِرِى (دَوْمَةَ جَنْدَلٍ) دیاری بۆ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ناردووە و ئەویش لێى وەرگرتووە . وە کە لەفەرموودەکەى (أَنَسُ) دا هاتووە [رواه البخاري (5/رقم 2615) ومسلم (4/1916 رقم 2469)] وە لەفەرموودەکەى (عَلِيٍّ) یشدا هاتووە [رواه مسلم (3/1945) رقم (2071)] .

وە لەبەر فەرموودەکەى تری (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لێ پازی بیّت) کەوا ئاfrهتیکی جوله کە شەکیکی ژەهراوی هینا بۆ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ، جا پێغەمبەرىش لێى خوارد جا ووترا : ئایە نایکوژیت ؟ فەرمووی نە . . . [رواه البخاري (5/رقم 2617)] .

وە فەرموودەکەى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لێ پازی بیّت) کەوا پێغەمبەر (ﷺ) بە کابرایەکی (مُشْرِكٍ) کە مەرى پێى بوو فەرمووی : ((بَيْعًا أَمْ عَطِيَّةً ؟)) واتە ئایە بە فرۆشتن دەیدەیت پیمان یان بە بەخشین ؟ کابرا ووتی : بە فرۆشتن ... [رواه البخاري (5/رقم 2618)] .

وە لەبەر فەرموودەکەى (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لێ پازی بیّت) کەوا فەرمووی (دایکم هات بۆ سەردانم وە هیشتا (مُشْرِكَةً) بوو ، لەپەیمانە کەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) (صُلْحَ الْحُدَيْبِيَّةِ) وە لەگەڵى خوای دا دیاری بۆ (أَسْمَاءُ) هینابوو ، جامنیش پرسیارم لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد و وتم : دایکم هاتووە بۆ سەردانم و بەتەمای شتی کە ئایە (صِلَةَ الرَّحْمِ) ی لەگەڵ دا پتەو بیکەم ؟ فەرمووی : بەلێ ، (إِبْنُ عُبَيْنَةَ) فەرمووی : جا خوای گەرە ئایەتى ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ...﴾ (الممتحنة : 8) ی لەو بارەیهووە دابەزاند) .

تیبینی :

وه‌سوننه‌ته وه‌رگرتنی ئە‌گەر شه‌رع قه‌ده‌غه‌ی ئی نه‌کردیته با چه‌ند
که‌میش بیته (۱۱۱)

فه‌رمووده‌مان هه‌یه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیاری له (مُشْرِك) وه‌رنه‌گرتوه ،
وه‌فه‌رموویه‌تی ((إِنِّي نُهِيتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ)) واته : من قه‌ده‌غه‌م ئی کراوه
له‌به‌خشینی موشریکه‌کان [رواه احمد (29/169/15) في الفتح الرباني وابو داود (3057/442/3)
والترمذی (1577/14/4) وقال حسن صحيح وهو كما قال برواه صحيح الترمذی (1281)] (إِبْنُ حَجْرٍ)
[له‌فتح الباری دا (5/باب قبول الهدية من المشركين)] ئه‌و رایه به‌پاست ده‌زانئ : که‌وا کاتی‌ک
وه‌رگرتنی به‌خشینی کافر قه‌ده‌غه ده‌کریت ئە‌گەر ئه‌و به‌و دیاری و به‌خشینه بیه‌ویته
خۆشه‌ویستیت و دۆستایه‌تیت (المؤلاة) بۆ خۆی رابکیشیت ، وه‌دروسته وه‌رگرتنیشی له‌و
که‌سه‌ی که‌ هیوای ئه‌وه‌ی ئی ده‌کریت دلئ رابگیریت و نزیک ببیته‌وه له‌ئیسلام .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی زۆر له‌وانه فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای ئی رازی بیته)
که‌وا فه‌رمووی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیاری وه‌رده‌گرت و پاداشتی‌شی له‌سه‌ر ده‌دایه‌وه
[رواه البخاری (5/رقم 2585) وغيره] وه‌با چه‌ند که‌م و بی‌نرخیش بیته له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی
(ابو هريرة) خوای ئی رازی بیته که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((لَوْ دُعِيتُ إِلَى كُرَاعٍ
أَوْ ذِرَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أُهْدِيَ إِلَيَّ ذِرَاعٌ أَوْ كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ)) واته : ئە‌گەر ده‌عوته بکریم بۆ
(کرا‌ع) ئی‌ک یان (ذرا‌ع) ئی‌ک وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه و ده‌چم و ئە‌گەر (ذرا‌ع) ئی‌ک یان (کرا‌ع) ئی‌کم
به‌دیاری بده‌نئ وه‌ری ده‌گرم [رواه البخاری (5/رقم 2568)] (ذرا‌ع) ده‌ستی و لآخه وه (کرا‌ع)
یش له‌خواری قاپه ره‌قه‌وه‌یه‌تی که‌ ئیسقانیکی که‌م گۆشته .

وه‌ئە‌گەر له‌شه‌رعیش دا قه‌ده‌غه‌ی ئی نه‌کرا‌بیته وه‌ک دیاری کریکارانی زه‌کات له‌به‌ر
فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای ئی رازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
کابرایه‌کی له (الأزْد) کرد به کریکاری زه‌کات که‌پئئ ده‌وترا (إِبْنُ اللَّتَيْبَةِ) جا که‌گه‌رایه‌وه
ووتئ : ئە‌مه بۆ ئیوه و ئە‌مه‌ش به‌دیاری پیم دراوه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ستایه
سه‌ر مینه‌رو سوپاسی و ستایشی له‌سه‌ر خوای گه‌وره کرد پاشان فه‌رمووی : ((مَا بَالُ
الْعَامِلِ نَبَعْتُهُ فَيَأْتِيَنِي فَيَقُولُ : هَذَا لَكَ وَ هَذَا لِي ، فَهَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ
فَيَنْظُرُ أَيُّهُدَى لَهُ أَمْ لَا ؟ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، لَا يَأْتِيَنِي بِشَيْءٍ إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَحْمِلُهُ عَلَى رَقَبَتِهِ ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءٌ أَوْ بَقْرَةً لَهَا خُورٌ أَوْ شَاةٌ تَيَعَّرَ)) پاشان

و پاداشتی خاوەنەكەشی بداتەوه (۳۳) وە زیاتر سوننەتە ئەو دیارییە بدریئ بەوانەى نزیکن ئیترچی خزم و كەس و كاربن یا دەرھاوسى (۳۳) وە

ھەردوو دەستی بەرز کردەوه تا سپیئى بن بالیمان بینی و فەرموی : ((أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ)) (سئ جار) واتە : ئەو چىیە کرىکارىك دەنیرین جا كە دیتەوه دەلى : ئەمە بۆتۆ و ئەمەیش بۆ خۆم ، جا بۆدانەنیشت لە مالى باوك و دایكى دا جا ببینیت ئایە دیارى پى دەدریئ یانە ؟ بەو كەسەى نەفسى منى بە دەستە هیچ شتىك ناهینیتەوه ئیلا لە پۆزى قیامت دا بە كۆلیۆه هەلى دەگریت ئەگەر حوشتریئ ئەوه (رغاء) دەكات یان مانگا بیئ ئەوه (خوار) دەكات و ئەگەر شەكیش بیئ ئەوه (تيعر) دەكات پاشان فەرموی : ((ئایا رامگە یاند)) (سئ جار) [رواه البخارى (13/رقم/7174) و مسلم (1832/1463/3) و غیرهما] . وە (رُغَاء) دەنگى ووشترە و (خُوار) دەنگى مانگایە و (تيعر) یش دەنگى مەرە .

(۳۳) لە بارەى پاداشت لەسەر دیارى فەرموودەمان زۆرە لەوانە فەرموودەكەى (عائشە) ى پشوو پروانە (پ 298) .

(۳۳) فەرموودەى زۆر هەیه لە بارەى خىرو چاکە کردن بەرانبەر كەس و كار وە دەرھاوسى لەوانە فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بیئ) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموی : ((يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسِنَ شَاقًا)) واتە : ئەى ئافرەتانی موسلمان بەكەمى مەزانن دیارى و بەخشینی دەرھاوسى بە دەرھاوسىكەى ئەگەر چى (فَرَسِنَ) شەكیش بیئ [رواه البخارى (2566/5) و مسلم (1030/714/2)] .

وە (فَرَسِنَ) واتە : ئیسقانىكى كەم گوشت ، وە فەرموودەكەى (عائشە) (خوای لى رازى بیئ) كەوا فەرموی : (وَتَمَّ نَهَى پيغەمبەرى خوا ، دوو دەرھاوسىم هەیه ، بە کامیان دیارى بەدم ؟ فەرموی : ((إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَاً)) واتە : بەوه یان دەرگاگەى نزیك ترە [رواه البخارى (5/رقم/2595) و ابوداود (5133/63/4)] .

وە لەبەر فەرموودەكەى (كُرَيْبِ) (مَوْلَى) (إِبْنُ عَبَّاسٍ) : كەوا (مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) (خوای لى رازى بیئ) كە خیزانى پیغەمبەر بوو — پى پراگە یاند ، كەوا (وَلِيدَةُ) كەى ئازاد کرد و پرسى بە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) نەکرد ، جا كە پۆزى خوای هات كە تییدا

پێویستە بەخشینی لەنیوان ڕۆڵەکانی خۆیدا بەیەكسانی بێت (۱۱۱)
 وە پەشیمان بوونەوه لە دیاری و بەخشین یان کەربنەوهی دروست نییە (۱۱۱)
 مەگەر باوک لەگەڵ ڕۆڵە خۆیدا بێت (۱۱۱)

پێغەمبەر بە سەری دا دەگەرا ، فەرموی : ئایە هەستت کردووە ئەی پێغەمبەری خوا من (وَلِيْدَةً) کە ی خۆم ئازاد کردووە ؟ فەرموی : ((ئایە وات کرد؟)) ووتی : بەلێ . فەرموی : ((أَمَّا إِنَّكَ لَوْ أُعْطِيْتَهَا أَحْوَالِكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ)) واتە : ئەو ئەگەر بتدایەتە خالۆکانت پاداشتەکت گەورە تر دەبوو)) [رواه البخاری (5/رقم/ 2592) ومسلم (999/694/2) وغيرهما].

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (النُّعْمَانُ بْنُ بَشِيْرٍ) (خوای لێ رازی بێت) فەرموی : باوکم هەندێک لە ماله کە ی خۆی پێ بەخشیم . جا دایکم (عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ) ووتی : من رازی نابم تا پێغەمبەری خوا (ﷺ) نەکە ی بە شایەت ، جا باوکم رۆیشت بۆلای پێغەمبەری خوا (ﷺ) بۆ ئەو ی بیکاتە شایەت لەسەر ئەو ی پێمی بەخشێو ، جا پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێی فەرموو : ((أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهْم؟)) واتە : ئایە ئەمەت بۆ هەموو ڕۆڵەکانت کردووە ؟ ووتی نە ، فەرموی : ((إِنِّتُقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ)) واتە : لەخوا بترسن و دادوهر بن لەنیوان ڕۆڵەکانتان دا . جا باوکم گەرایەوه ئەو بەخشینە ی گێرایەوه . وفی رۆایە قال : ((فَلَا تَشْهَدْنِي إِذَا ، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جُورٍ)) واتە : جا من بەشایەت مەکە ، چونکە من شایەتی لەسەر ستەم نادەم ، وفی رۆایە ثم قال : ((أَيَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبِرِّ سَوَاءً؟)) واتە : ئایە پێت خۆشە کەوا لە گوێرایە لیت دا وەك یەك و ابن . ووتی : بەلێ . فەرموی : دە وامەکە [رواه البخاری (5/رقم/ 2587) ومسلم (1623/1241/3) وابوداود (3525/457/9)].

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ رازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی : ((لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السُّوءِ ، الَّذِي يَعُودُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ)) واتە : بۆ ئێمە ی ئیماندار نییە نمونە ی خراپ – کەوا لە سیفەتی بێ نرخی ترین ئازەل بکات لە ناشرین ترین حالەتی دا – ئەو ی لە دیاری و بەخشینە کە ی پەشیمان

وه نه‌گهر شتیك به‌کاتی به (عُمَرَى) (□□□) یان به (رُقْبَى) (□□□) ببه‌خشیت
 ئه‌وه بوئه‌و کهسه ده‌بیئت که‌پی‌ی ده‌به‌خشیت وه بو میرات به‌رانیشتی
 له‌دوای خوئی جاریکی‌تر گیارانه‌وه‌ی ذی‌یه (□□□)

ده‌بیته‌وه وه‌کو سه‌گ وایه که له‌پشانه‌وه‌ی خوئی بگه‌رپته‌وه – جاریکی‌تر پشانه‌وه‌که‌ی
 خوئی بخواته‌وه – [رواه البخاری (5/رقم/2622) و هذا لفظه و مسلم (3/1240/1622) و أصحاب السنن إلا این
 ماجه] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی :
 ئه‌سپیکم دا له‌ پیگای خوا ، جا ئه‌وه که‌لای بوو فه‌وتانی خزمه‌تی باش نه‌ده‌کرد جاویستم
 لی‌ی بکره‌وه وه‌گومانم ده‌برد که به‌ه‌رزان بی‌فروشتی جا پرسیارم کرد له‌ پیغه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) ئه‌ویش فه‌رموی : ((لَا تَشْتَرِهٖ ، وَإِنْ أَعْطَاكَ بِدِرْهَمٍ وَاحِدٍ ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي
 صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ)) واته : مه‌یکره‌وه‌وه ئه‌گهر به‌دره‌میکیش پی‌ی دای ،
 چونکه ئه‌وه‌ی له‌به‌خشینه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه وه‌کو سه‌گ وایه له‌ پشانه‌وه‌ی خوئی بگه‌رپته‌وه
 [رواه البخاری (5/رقم/2623) و مسلم (3/1239/17620) و غیرهما] .

وه هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه چونکه زۆر جار ئه‌و که‌سه به‌دیاری پی‌ی دراوه چاوه‌ خواری
 ئه‌وه بوئه کاتیك لی‌ی بکرپته‌وه له‌ پووی نایه‌ت مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات و به‌نرخیکی
 هه‌رزان پی‌ی ده‌دات .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَ إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا
 الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ)) واته : چه‌لال‌ نه‌یه بو هیچ پیاویك شتیك ببه‌خشیت پاشان
 لی‌ی بگه‌رپته‌وه مه‌گهر باوک له‌وه‌ی ده‌یبه‌خشیت به‌ کوره‌که‌ی خوئی [رواه ابوداود (3/رقم
 3539/ والترمذی (2/1316/383) والنسائی (6/265) و ابن ماجه (2/2377/795) وهو صحيح برواه
 صحيح الترمذی (1044) و صحيح الجامع (7655)] .

(□□□) (العُمَرَى) له‌ته‌مه‌ن (العُمَرَه) وه‌رگه‌راوه که‌ژیانه ، ناو نراوه (العُمَرَى) چونکه
 له‌ کاتی نه‌فامی پی‌ش ئیسلام دا باو بووه پیاویك خانوویکی ده‌دایه پیاویکی‌تر و پی‌ی

دەووت : (أَعْمَرْتُكَ إِيَّاهَا) واتە : من ئەم خانووت پى دەبەخشم بەدرىژايى تەمەن و ژيانت ، وە لەپاش مردنى ئەو كەبىرايە خانووەكە دەگەرپايەو بەو ژىر مولكى خاوەنەكەى يەكەم جارى .
 (الرُّقْبَى) (الرُّقْبَى) لەچاوەپروانى (المُرَاقَبَةُ) ه وە وەرگىراو ، واتە : كەسىك شتىك دەداتە كەسىكى ترو پى دەلى من ئەو بە پى بەخشىت ، ئەگەر من لەپيش دا مردم ئەو هەر بۆ خۆت وە ئەگەر تۆيش لەپيش دا مردىت ئەو دەگەرپیتەو بەو خۆم ، جا هەردووكيان چاوەپروانى مردنى ئەوى تريان دەكەن بۆيە ناو نراو (الرُّقْبَى) .

(الرُّقْبَى) لەكاتى نەفامىدا دروست بوو بەلام ئىسلام بەوشىوئەيە نەيهىشت ، بەلكو هەركەسىك ئەگەر بە (عُمَرَى) يان بە (رُقْبَى) شتىكى بە كەسىكى تر بېخشى ئەو بە يەكجارى بۆ خۆيەتى وە بۆ مىرات بەرانيشيتى لەپاش خۆى بەهېچ شىوئەيەك گىرپانەوئەى نىيە . لەبەر فەرموودەى زۆر لەوانە فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوافەرمووى : پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بپيارى دا لە (عُمَرَى) دا كەوا بۆ ئەو كەسەيە كەپى بۆ خىراو [رواه البخارى (2625/238/5) ومسلم (1625/1246/3)] .

وە فەرموودەكەى تىرى (جَابِر) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى ((أَمْسُكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُواهَا فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمَرَى فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا وَلِعَقْبِهِ)) واتە : دەست بە پارە و مالى خۆتانەو بەگرن و تىكى مەدەن ، چونكە هەركەسىك بەخشىنى (عُمَرَى) بەكەسىك بدات ئەو بەو ئەو كەسەيە كە (عُمَرَى) ي پى كراو بەزىندوى و بەمردوىش وە بۆ نەوئەكەيشى لەپاش خۆى [رواه مسلم (1625/1246/3)] .

وە فەرموودەكەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((لَا عُمَرَى وَلَا رُقْبَى فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا أَوْ أَرْقَبَهُ فَهُوَ لَهُ حَيَاتُهُ وَمَمَاتُهُ)) واتە : (عُمَرَى) و (رُقْبَى) نىيە جا هەر كەسىك (عُمَرَى) شتىك بەكەسىكى تر بكات يان (رُقْبَى) ي پى بكات ئەو بەو ئەو لەكاتى زىندوى دا و لەپاش مردنىشى [رواه النسائى (3732/273/6) وابن ماجه (2382/769/2) ويلفظ (الرُّقْبَى)] وەو حدیث صحیح بروانە صحیح ابن ماجه (1929)] .

گیر دانی شتیك له ریگه ی خوا (الوَقْف)

هه ركه سیك مولکیکی خوی بوه ستینیت له ریگای خوا دا ئه وه (وقف) ه

(307) (الْوَقْف) له زمانی عه ره ب دا واته: گیردان (حَبَس). وه له شه رعیش دا: گیردان و وه ستاتدنی مالیکی سوود به خشه خاوه نه که ی (أَصْل) ه که ی گیر ده دات و ده یوه ستینیت له ریگای خوا دا نایفروشتیت و نایبه خشیت وه سووده کانیشی ته رخان ده کات بۆ به رژه وه ندبه کی موسولمانان تا وه کو بیته خیریکی به رده وام (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ) بوی .
(جمع) ه، بویه ئاور نادریته وه لایه وه)) [تفسیر القرطبی (339/6)].
به لگه یش له سه ری فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یه (خوای لی رازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةِ أَشْيَاءٍ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)) واته: ئه گه مرؤف مرد ئیتر کرده وه کانی ده بچریت مه گه ره له سی شته وه: خیریکی به رده وام یازانیار یه ک سوودی لی وه ربگریت یا رۆله یه کی چاک که وا دوعای خیری بۆ بکات [رواه مسلم (1631/1255/3) والبخاری فی الأدب رقم (38) وابو داود (2880/300/3) وغیرهم].

وه فه رموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بییت) که وا (عُمَرَ) زه ویه کی ده ست که وت له (حَبَس) دا جا فه رموی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من زه ویه کم ده ست که وت وه له (حَبَس) دا خۆم واده زانم هه رگیز مالی وا به نرخم ده ست نه که وت وه جا فه رمانی چیم پی ده که یت، ئه ویش فه رموی: ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) واته: ئه گه ره ویست لی بییت (أَصْل) ه که ی گیر ده ده یت و به ره مه که ی ده به خشیت، جا (عُمَرَ) وه قفی کرد که وا نه فروشتیت و نه به خشینریت و نه کریت به میراتی وه بدریت به هه ژاران و خزمان و کۆپله و لاوازن و پیبواران، وه تاوان نی یه له سه ره ئه وه ی سه رپه رشتی ده کات که وا لی

وهبوی هیه بهرهمه‌که‌ی بؤ هرشتیک به‌کار بینیت قازانجی موسلمانانی
تیدا بیت و به پاداشت بوی بنوسریت ^(۱۱۱) وه‌خویشی و نه‌و که‌سه‌شی
که‌سهر پهرشتی ده‌کات بؤ یان هیه وه‌کو موسولمانانی تر سوود له‌بهر

بخوات به‌چاکه وه‌بیداته ده‌رخواردی خه‌لکیش به‌بی‌ئ وه‌ی لئی کؤبکاته‌وه و هه‌لیبگریت
[رواه البخاری (5/رقم/2737) ومسلم (3/1755/1632) وأصحاب السنن وغيرهم] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(۱۱۲)
هات بؤ (مدینه) ئاوی شیرینی تیدا نه‌بوو جگه له‌بیری (رُومَة) نه‌بیت بویه فه‌رموی ((مَنْ
يَشْتَرِي بِئْرَ رُومَةَ فَيَجْعَلُ فِيهَا دَلْوَهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ بِخَيْرٍ لَهُ مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ))
واته : کی بیری (رُومَة) ده‌گریت جا دؤله‌که‌ی خویشی ده‌خات له‌گه‌ل دؤله‌که‌ی
موسولمانان دا به‌بیریکی له‌وه چاکتر له‌به‌هشت دا . جا منیش له‌کرؤکی مالی خوم کریم
[رواه البخاری (29/5) تعليقا بصيغة الجزم والترمذي (3703/627/5) والنسائي (3608/235/6) وهو حديث
حسن

بروانه الارواء (1594)] .

وه‌له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بيش (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
^(۱۱۳) فه‌رموی ((أَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ حَبَسَ أَدَارِعَهُ وَأَعْتَدَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : به‌لام
(خَالِد) ، نه‌وه هه‌موو قه‌لغانه‌کانی وپیویستییه جه‌نگیکانی گیر داوه له‌پیناوی خوادا [رواه
البخاري (3/رقم/1468) ومسلم (2/983/676) وغيرهم] .

^(۱۱۴) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) ی پيشوو بروانه (پ308) که‌وا پیغه‌مبه‌ر
^(۱۱۵) فه‌رموی : ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) جا که‌به په‌هایی (مُطْلَق)
باسی به‌خشینه‌که‌ی کرد وه‌نه‌یبه‌سته‌وه به‌جوریک خیر ، نه‌و لئی تی ده‌گه‌ین که‌وا
دروسته (وَقَف) که‌ر بؤ هرشتیک بیت که‌وا به‌رزه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدا بیت و کابرای
(وَقَف) له‌خوای گه‌وره‌وه نزیک کاته‌وه ، به‌لام دروست نی‌یه (وَقَف) له‌سهر شتیک له‌خواوه
نزیک نه‌کاته‌وه یان وه‌کو دوری بخاته‌وه چونکه مه‌به‌ست له (وَقَف) کردن خیری
به‌رده‌وامه بؤ ژیان و پاش مردنیش .

هه‌مه‌که‌ی وه‌ربگرن به‌چاکی (بِالْمَعْرُوفِ) (۱۱۱) وه‌دروست ذی‌یه‌ که‌سیک شتیک (وَقْف) بکات به‌مه‌به‌ستی زیان لی دانی میرات به‌ره‌کانی (۱۱۱) وه‌هه‌رمالیک (وَقْف) کرابیت بۆ مزگه‌وت یان هه‌رشوینیک که‌وا سوودی لی وه‌رنه‌ده‌گیرا دروسته‌ خه‌رج بکریت بۆ پیویستی و به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان (۱۱۱) وه (وَقْف) کردنی پارهو مال بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی گۆرو پارزاندنه‌وه‌ی حه‌رامه (۱۱۱)

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابنُ عُمَر) (خوایان لی پازی بی‌ت) که‌فه‌رموی ((لَا جُنَاحَ عَلٰی وَلِيِّهَا اَنْ يَّأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ وَيُطْعِمَ غَيْرَ مَتَمَوْلٍ)) که‌له (پ 308) دا به‌کوردی واتا که‌یمان نویسه . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَانُ) یش (خوای لی پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی ((فَيَجْعَلُ فِيهَا دَلُوهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ)) بروانه هه‌مان په‌راویز . (۱۱۱) چونکه ئه‌وه سته‌مه‌و تاوانه ، مه‌به‌ستیش له (وَقْف) خیری به‌رده‌وامه نه‌ک خراپه‌ی به‌رده‌وام . خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌زیان دان له‌قورئانی پیروژدا وه‌ک له‌سوره‌تی (الطلاق : 6) دا وه‌له‌سوره‌تی (البقرة : 282) وه‌له‌سوره‌تی (البقرة : 231) وه‌له‌سوره‌تی (النساء : 12) وه‌پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی لی کردوه بروانه (پ : 255).

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لی پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَوْلَا اَنْ قَوْمُكَ حَدِيثُوا عَهْدٍ بِجَاهِلِيَةٍ (أَوْ قَالَ بِكْفْرِ) لَا نُفَقْتُ كَنْزَ الْكَعْبَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : ئه‌گه‌ر قه‌و مه‌که‌ت - ئه‌ی عائشه - تازه نه‌بوایه‌ن له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه ، ئه‌وه گه‌نجینه (كَنْزِ) (كَعْبَةِ) م ده‌به‌خشی له‌پینگای خوادا [رواه مسلم (1333/969/2) وغیره].

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌خشینی گه‌نجینه (كَنْزِ) (كَعْبَةِ) دروسته ئه‌گه‌ر ئه‌و هۆیه نه‌مینێ که‌تازیه‌ی موسولمانان بوو و نزیکیانه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه . وه‌بی گومان ئه‌و هۆیه ئیستا نه‌ماوه بۆیه ئه‌وه دروسته . جا که‌ئمه بۆ مالی ناو (کعبه) دروست بوو ئه‌وه بۆ مزگه‌وته‌کانی تر پیشتر دروسته .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَلِي) (خوای لی پازی بی‌ت) که‌وا به (أَبُو الْهَيَّاجِ الْأَسَدِيِّ) فه‌رموو : ئایه نه‌تنیرم - ره‌وانه‌ت نه‌که‌م - بۆ ئه‌و کاره‌ی که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) منی بۆ نارد ((أَنْ لَا تَدَعَ تَمَثَالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرَفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)) واته: که‌وا هیچ

زیندوو کردنه‌وی زهوی و دابر کردنی (اِحْيَاءُ الْمَوَاتِ وَالْاِقْطَاعِ)

هەرموسولمانیک زهوییه‌کی مردووی زیندوو کرده‌وه که پیشی ئەو

په‌یکه‌ریک نه‌هیلت ئیلا وردوو خاشی کهیت وه‌هیچ قه‌بریکی پیز لی نراو و به‌رزکراو نه‌هیلت ئیلا له‌گه‌ل زهوی ته‌خت و په‌کسانی کهیت [رواه مسلم (36/7/بشرح النووی) وابو داود (3218/548/3) والترمذی (1049/361/3) والنسائی (231/88/4) واحمد (89/1)].

له‌پاستی دا (وَقَف) کردن له‌سه‌ر گوپ خراپه‌و (فَسَاد) یکی زور گه‌وره‌ی تیدا یه مه‌گه‌ر بو چاک‌کردنه‌وی ئەوه‌ی له (أَصْل) ی گوپه‌که پوخاو بیته نه‌ک ئەوه‌ی بو به‌رزکردنه‌وه و پیزلی نان و جوانکردنه‌وه بیته ، ئەگه‌ر چی له‌م حاله‌ته‌یش دا هه‌ر زیندوان زیاتر پیوستیان به‌و (وَقَف) هه‌یه تامردو وه‌ک (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) (خوای لی پازی بیته) کاتیك كه‌ویستیان كفن‌ی تازه‌ی بو بکرن فه‌رمووی : ((إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ)) [رواه البخاری (1387/252/3) وغيره عن عائشة].

(المَوَات) ئەو زهوییه‌که له‌پیش دا ئاوه‌دان نه‌کرا بیته‌وه ، ئاوه‌دان کردنه‌وه (العَمَارَة) تشبیه ده‌کات به‌زیندوو کردنه‌وه (الْحَيَاة) وه‌ئاوه‌دان نه‌کردنه‌وه‌یش به‌مردن (الْمَوْت) وه (اِحْيَاءُ الْمَوَات) ئەوه یه موسولمانیک زهوییه‌کی مردو که مولکی که‌س به‌سه‌ره‌وه نه‌بیته ئاوه‌دان بکاته‌وه به‌ئاوه‌دان و کشت و کال کردن تیدا و ناشتنی دار و دروست کردنی خانوو له‌سه‌ری ، به‌م شیوه‌یه ده‌بیته مولکی . وه (الْاِقْطَاع) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا ده‌وتریت (اَقْطَعَهُ) ئەگه‌ر پارچه‌یه‌کی بداتی ، (الْاِقْطَاع) پارچه‌یه‌ک زهوییه ده‌سلات داری موسولمانان دابری بکات و بیدات به‌ موسولمانیک ، پی‌ی ده‌وتریت (الْاِقْطَاع) چونکه دابر ده‌کریت له‌زهوی یه‌کی زور .

کسانی تر زیندوی نه کردبووه نه وه خوئی ده بیته خاوه‌نی (□□□)
 وهدروسته پیشه‌وای موسولمانان زهوییه که مولکی کسی به سه‌روه
 نه بیته بو که سیک دابر (اقطاع) ی بکات که بهر ژه‌وندی تیدا ده بینیت . (□□□)

(□□□) له بهر فهرموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (ﷺ) فهرموی ((مَنْ أَعْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ)) واته : هه‌رکه‌سیک زهوییه‌ک
 ئاوه‌دان بکاته‌وه که مولکی که‌س نه بیته نه وه نه و پیئی مافدارتره [رواه البخاری (5/رقم
 2325)] (عروة) فهرموی : (عمر) له‌کاتی خه‌لیفایه‌تی دا داد وه‌ری به‌مه ده‌کرد .
 وه‌له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی (جابر) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموی
 ((مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ)) واته : هه‌رکه‌سیک زهوی یه‌کی مردو زیندو بکاته‌وه نه و
 هی خویه‌تی [رواه الترمذی (2/1395/419/2) وه‌و حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (5975)] .

(□□□) له بهر فهرموده‌که‌ی (أسماء بنت أبي بكر) (خوایان لی پازی بیته) که‌وا
 تووی نه‌گواسته‌وه له‌زه‌وییه‌که‌ی (زبیر) که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوئی دابر کردبوو [رواه
 البخاری (9/رقم 5224) ومسلم (4/2182/1716/4)] .

وه فهرموده‌که‌ی (وائل بن حجر) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
 زه‌وییه‌کی بو دابری له (حضر موت) [رواه ابو داود (3/3058/443/3) والترمذی (3/1381/665/3)
 وغیرهما وه‌و صحیح بروانه صحیح الترمذی (1116)] وقال الترمذی : قال محمود بن غیلان وحدثنا
 النصر بن شعبة ، وزاد فيه : ((وه معاوية) ه‌یشی له‌گه‌ل دا په‌وانه کرد بو نه‌وه‌ی بوئی
 دابری کات)) . وه‌فهرموده‌ی ترممان زوره له‌م باره‌یه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و
 خه‌لیفه‌کانیش دابریان کردوه بو هه‌ندی که‌س . بروانه [الروضة النديه/ باب الاحياء والاقطاع] .

مافی کرینی بەشی شەریکیک بەو پارەیه کە بەکەسیکی تری فرۆشتو (الشُّفْعَة) (۳۳۳)

پێویست (واجب) هەشەریک بەشەکە ی خۆی نەفرۆشیی تا پرسی
شەریکەکە ی دەکات (۳۳۳) و ئەگەر بەبی پرسی فرۆشتی ئەو مافی (شُفْعَة)
دادمەزێت ئەگەر ماله شەریکیکە دابەش نەکرایت بائەو شتەش
بگواستریتەو (۳۳۳)

(۳۳۳) (الشُّفْعَة) لەزمانی عەرەبدا لە (الشُّفْع) ه وەرگیراوە واتە : جوت ،
دەوتری (شَفَعْتُ الشَّيْءَ) ئەگەر بیدەیتە پالی شتیکی تر ، وە لەشەر عیش دا ئەو یە :
یەکیک لە شەریکەکان بەشەکە ی خۆی دەفرۆشیی لە پارچە زەویەک دا یان مالیک دا
بەکەسیکی تر بەبی پرسی شەریکەکانی ، جا بۆ ئەو شەریکانە ی تری هە یە ئەو بەشە
ببەن بەو پارە یە ی کەوا بەو کەسە ی فرۆشتووە .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکە ی (جَابِر) (خوای لێ رازی بیی) کەوا پێغەمبەری خوا
(ﷺ) فەرمووی ((مَنْ كَانَتْ لَهُ نَخْلٌ أَوْ أَرْضٌ فَلَا يَبِيعُهَا حَتَّىٰ يَعْضَهَا عَلَىٰ شَرِيكِهِ))
واتە : هەرکەسیک ئەگەر دارخورمای بوو یان زەویەک ئەو بە با نەفرۆشیی تا عەززی
دەکاتە سەر شەریکەکە ی [رواه ابن ماجه (2492/833/2) والنسائي (319/7) وهو صحيح برواه صحيح
ابن ماجه (2021)] .

و لەبەر فەرموودەکە ی (أَبُو رَافِع) (خوای لێ رازی بیی) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ)
فەرمووی ((الشَّرِيكُ أَحَقُّ بِسَقْبِهِ مَا كَانَ)) واتە : شەریک ماف دار ترە بەهۆی نزیکییەو
کەوا مالی شەریکەکە ی وەرگیریتەو ئەگەر هەرچی بیی [رواه ابن ماجه (2498/834/2) وهو
صحيح برواه صحيح ابن ماجه (2027)] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکە ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لێ رازی بیی) کەوا فەرمووی
: ((پێغەمبەری خوا (ﷺ) بپاری (شُفْعَة) ی داو هەموو شتیکی هاو بەش دا کە بەش

وه ههروه‌ها دهرهاوسیش نه‌گهر له‌مافی‌کدا شه‌ریک بوو له‌گهل
 دهرهاوسیکه‌ی دا ئه‌وه مافی (شُفَعَه) ی بو دادمه‌نزیت نه‌گهر به‌بی پرسى
 بیفروشتیت . (۳۳۳)

داگیر کردن (الغصْب) (۳۳۳)

نه‌کرایت خانوو بیت ، یان باخ بیت حاله‌ل نی‌یه بیفروشتیت تاپرس به شه‌ریکه‌که‌ی
 ده‌کات ، جا نه‌گهر ویستی ئه‌وه ده‌ییا وه‌نه‌گهر ویستیشی نه‌بوو ئه‌وه ناییا ، جا نه‌گهر
 فروشتی و پرسى شه‌ریکه‌که‌ی نه‌کرد ئه‌وه ئه‌و مافدارتره به‌و زه‌وییه له‌که‌سیکی تر))
 [رواه مسلم (1608/1229/3) وابو داود (3513/783/3) والنسائی (4646/301/7) وغیرهم] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی تری (جَابِر) ((که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بپیری (شُفَعَه) ی داوه
 له‌هر شتی‌کدا دابه‌ش نه‌کرایت ، جا نه‌گهر سنور دانراو ، ورپگاکان له‌یه‌ک جیا کرایه‌وه
 ئه‌وه (شُفَعَه) نی‌یه)) [رواه البخاری (5/رقم 2257) وهذا لفظه وابو داود (3514/783/3) وابن ماجه
 (2499/835/2) وغیرهم] .

(۳۳۳) بو نمونه نه‌گهر ریگایان یه‌ک ریگابیت ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) که‌وا
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفْعَةِ جَارِهِ ، يُنْتَظَرُ بِهَا وَإِنْ كَانَ
 غَائِبًا ، إِذَا كَانَ طَرِيقَهُمَا وَاحِدًا)) واته : دهرهاوسیش مافدارتره به (شُفَعَه) کردنی
 دهرهاوسیکه‌ی ، پرسى پی‌ده‌کریت و چاوه‌پوانی ده‌کریت با له‌وکاته‌دا له‌وییش ناماده
 نه‌بیت ، نه‌گهر ریگاکه‌یان یه‌کیک بوو . [رواه احمد (303/3) وابو داود (3518/787/3) وابن ماجه
 (2494/823/2) والترمذی (1369/651/3) وهو حدیث صحیح بروانه الارواء (1540) و صحیح ابن ماجه
 (2023)] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (شَرِيْدُ بْنُ سُوَيْدٍ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فه‌رموی و تم : ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا ! زه‌وییه‌ک که‌س به‌ش و شه‌ریکی تیدا نی‌یه ته‌نها دهرهاوسیت نه‌بیت؟
 فه‌رموی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِسُقْيِهِ)) واته : دهرهاوسى مافدارتره به‌هوی نزیکیه‌وه که‌وا به
 (شُفَعَه) وه‌ریبگریته‌وه [رواه البخاری (5/رقم 2258) وابو داود (3516/789/3) والنسائی (320) وابن
 ماجه (2495/833/2)] .

داگیر کردنی مالی خه‌لکی سته‌م و تاوانه ^(۱۱۱) وسته‌میش له‌پوژی قیامت دا تاریکی و به‌د به‌ختییه ^(۱۱۱) وه سته‌میش حه‌رامه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی مالی خه‌لکی داگیر کردوه به‌راسته‌وه یان به‌گالته‌وه سودو که‌لکی

(321) (الغصب) : واته بردن و داگیرکردنی مافی خه‌لکی‌یه به‌ناحق (به‌زۆر) .
 (322) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة : 188) دا که‌ده‌فه‌رموی ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ﴾ واته : وه‌مال و سامانی خۆتان له‌نیوان خۆتاندا مه‌خۆن به‌ناحق . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لێ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ووتاری (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) دا فه‌رموی : ((فَإِنْ دَمَانُكُمْ وَأَمْوَالَكُم وَأَعْرَاضُكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا ...)) واته : جا به‌راستی خوینتان و مالتان و شه‌ره‌فتان له‌نیوان یه‌کتری دا حه‌رامه وه‌کو حه‌رامی ئه‌م پوژه له‌م مانگه‌دا له‌م ولاته‌دا .. [رواه البخاری (1/رقم 67) ومسلم (3/1305/1679) وغیرهما] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای لێ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿لَا يَحِلُّ لِمَرْيَةٍ أَنْ يَأْخُذَ عَصَى أَخِيهِ بَغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ﴾ واته : حه‌لال نی‌یه بۆ هیچ که‌سێک که‌وا دار ده‌ستی براهه‌ی (برای موسولمانی) بیات به‌بی‌په‌زنامه‌ندی و خۆشی خۆی ، (أَبُو حُمَيْدٍ) فه‌رموی : ئه‌مه‌یش له‌توندی ئه‌وه‌دا ، خوا مالی موسولمانی له‌سه‌ر موسولمان حه‌رام کردوه . [رواه احمد (5/425) والبیهقی (6/100) وغیرهما وهو حدیث صحیح بطرقه برواه الارواء (1459)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموو ده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سورتی (ابراهیم : 42،43) دا که‌فه‌رموی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ، مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْتَدَتْهُمْ أَسْوَابُهُمْ فَمِنْ شَرِّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته : وامه‌زانه که‌وا خوا له‌کارو باری سته‌م کاران بی‌ئاگایه ، به‌لکو ته‌نها دوایان ده‌خات بۆ پوژیک ، که‌چاو له‌و پوژه‌دا (له‌ترسی دا) ئه‌بله‌ق ده‌بی‌ت ، به‌په‌له ده‌چنه ده‌می بانگه‌ری خواوه ته‌ماشای سه‌ره‌وه ده‌کن ، چاوایان له‌تروکان که‌وتوه و دلایان له‌ترسان دا له‌تی‌گه‌یشتن و بیرکردنه‌وه پاره‌ستاهه ، هیچی تیدا نه‌ماوه وه‌کو بۆ شایبی و هه‌وای بی‌هاتوهه .

لی وه برگریت وه پیویسته له سهری یه کسه ر بیگپریتته وه (□□□) وه دروسته مروؤ به رگری له مالی خوئی بکات وه نه گهر بکوژریتیش نه وه شه هیده (□□□) وه هرکه سیك شتیک له زهوی که سیکی تر داگیر بکات نه وه تاوانیکی زور گه وره ی کردوه (□□□) وه نه گهر خانووی تییدا کردیبت یان داری تییدا

(□□□) له بهر فه رموده که ی (السائبُ بنُ یزید) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی ((لا یأخذنَّ أحدکم متاعَ صاحبِه لَاعِباً وَلَا جَاداً وَإِنْ أَخَذَ عَصاً صَاحِبَهُ فَلْيُرِدْهَا عَلَيْهِ)) واته : هیچ که سیکتان شت و مه کی هاوه له که تان مه بن نه به گالته وه و نه به راسته وه ، وه نه گهر یه کیکتان دار دهستی هاوه له که ی برد بابیگپریتته وه بوی . [رواه احمد و ابو داود (4982/246/13 مع العون) و الترمذی (2249/313/3) و غیرهما بألفاظ متقاربة وهو حدیث حسن برواه الارواء (1518) و المشكاة (2948) و صحیح الجامع (7578) و أخذنا لفظ الحدیث منه] .

(□□□) له بهر فه رموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی : پیاوئیک هات بو لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و ووتی : ئه ی پیغه مبهری خوا ، ئایه نه گهر پیاوئیک هات ماله که م بیات چی بکه م؟ فه رموی : ((فَلَا تُعْطِه مَالِك)) واته : جا ماله که تی مه درئی . ووتی : ئایه نه گهر جه نگی له گهل کردم ؟ فه رموی : ((قَاتَلَهُ)) واته : تویش له گهلیدا بجه نگه . ووتی : ئایه نه گهر کوشتمی ؟ فه رموی : ((فَأَنْتَ شَهِيدٌ)) واته : جا تو شه هیدی ، ووتی ئایه نه گهر کوشتم ؟ فه رموی : ((هُوَ فِي النَّارِ)) واته : نه وه ده خریتته ئاگره وه [رواه مسلم (140/124/1) و النسائی (114/7)] .

(326) له بهر فه رموده که ی (سعيد بن زيد) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی : بیستم پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده یفه رموو : ((مَنْ أَظْلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئاً طَوَّقَهُ عَلَى سَبْعِ أَرْضِينَ)) واته : هه رکه سیك سته می (داگیری) شتیک له زهوی بکات نه وه خوای گه وره له سهوت (طَبَق) هی زهوی (طَوَّق) ده کاته گه ردنی . [رواه البخاری (5/رقم/2452) و مسلم (1610/1230/3)] .

وه له بهر فه رموده که ی (ابن عمر) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئاً بغيرِ حَقِّهِ حُسْفٍ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ

ناشتبیت دەبیئت خانووەکە ی بروخینریت وەدارەکانی هەلبکەنریت (□□□) وەئەگەر تۆویشی تیدا وە شانیدییت ئەوە بو خاوەن زەوییهکە یە وە چی تیدا خەرچ کردبیت پئی دەداتەو (□□□) وەهەرکەسیک مائیکی داگیر کراو بفووتینیت دەبیئت بیبژیریت . (□□□)

أَرْضِينَ)) واتە : هەرکەسیک شتیک لەزەوی خەلکی بەناحەق داگیر بکات ئەوە خوای گورە لەرۆژی قیامەت دا دەبیاتە حەوت (طَبَق) ە ی زەوی دا [رواه البخاری (5/رقم/2454) . (□□□) لەبەر فەرموودەکە ی (سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی ((مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقِ ظَالِمٍ حَقٌّ)) واتە : هەرکەسیک زەوییهکی مردو زیندو بکاتەو ئەوە بو خۆیەتی و (عِرْقِ ظَالِمٍ) یش هیچ مافیکی نییە [رواه الترمذی (2/419/1392) وابو داود (3/453/4013) والبیهقی (6/142) وغیرم ومو حدیث صحیح بروانە صحیح سنن الترمذی (1113) والارواء (152)] .

(عِرْقِ ظَالِمٍ): ئەوە یە کابرایەک بیئت لەزەوییهک دا کەکەسیکی تر زیندوی کردۆتەوە دار بچینیت بو ئەوە ی زەوییهکە بکاتە مولکی خوای ، جا ئەوە هیچ مافیکی بو نییە هەرچی ناشتبیت ریشه کیش دەکریت و ئەگەر خانویشی تیدا کردبیت دەروخینریت . (□□□) لەبەر فەرموودەکە ی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضٍ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ وَلَهُ نَفَقَتُهُ)) واتە : هەرکەسیک شتیک بنیژیت لەزەوی کەسانیکی تردا بەبی پرسیان ئەوە هیچی بوئی یە لەو کشت و کالەو هەرچی خەرچ کردبیت پئی دەدریتەو [رواه احمد (3/465) وابو داود (3/692/3403) والترمذی (3/رقم/1378) وابن ماجه (2/824/2466) وغیرم ومو حدیث صحیح صححه الالبانی فی الارواء (1519) بشواهد بروانە صحیح الجامع ایضاً (6272)] .

(□□□) لەبەر فەرموودەکە ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) لای هەندی لە خیزانەکانی بوو جایەکیک لەدایکی موسولمانان - لەخیزانەکانی پیغەمبەر - لەگەل خزمەت کاریکی دا قاپیکی بو نارد خواردنی تیدا بوو جا ئەویش

(عائشە) دەستی لى داو شکاندی جا لکاندی بەیەکەو و خواردنەکەى کردەو و ناوی و فەرموی بخۆن ، وە قاپە چاکەکەى داوہ پیغەمبەرى خوا و قاپە شکاوەکە یشی لای خۆى گیردا . ولە (لَفْظ) ی (التَّرْمِذِي) دا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموی : خواردن بەخواردن و قاپیش بەقاپ جا (عائشە) یش قاپیکى خستە جیگەى و قاپە شکاوەکەى لای خۆى هیشتەو [رواه البخاری (5/رقم/2481) وابو داود (3/2567/826) والترمذی (3/رقم/1359) وابن ماجه (2/2334/782) والنسائي (7/7/3955)].

ئەمە بۆ شتیک کەکەسێک خۆى ناردییتى جا بۆ شتیک کەداگیر کرابییت ئەو بەبەر ترەکەوا دەبییت بیبزیییت بەشتیکى تر وەکو خۆى یان بەنرخەکەى ئەگەر وەکو خۆى دەست نەدەکەوت .

(الحمد لله) ئەو بەشى کەربەن و فرۆشتن (ئال و یل کردن) کۆتایى پى هات و ئیستایش دەچینه سەر بەشى شتى دۆزراوه .

لەبلاوکراوەکانى مالىه پرى ئيمان وهن

www.iman1.com

هه ميشه له گه لمان بن بۆنوویبونه وهى ئيمان

imanonekurd@yahoo.com

